

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXXI
БРОЈ
967
18. VII 1978.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ПОЧИЊЕ
И У МОРУ
САОБРАЋАЈНА
ГУЖВА!

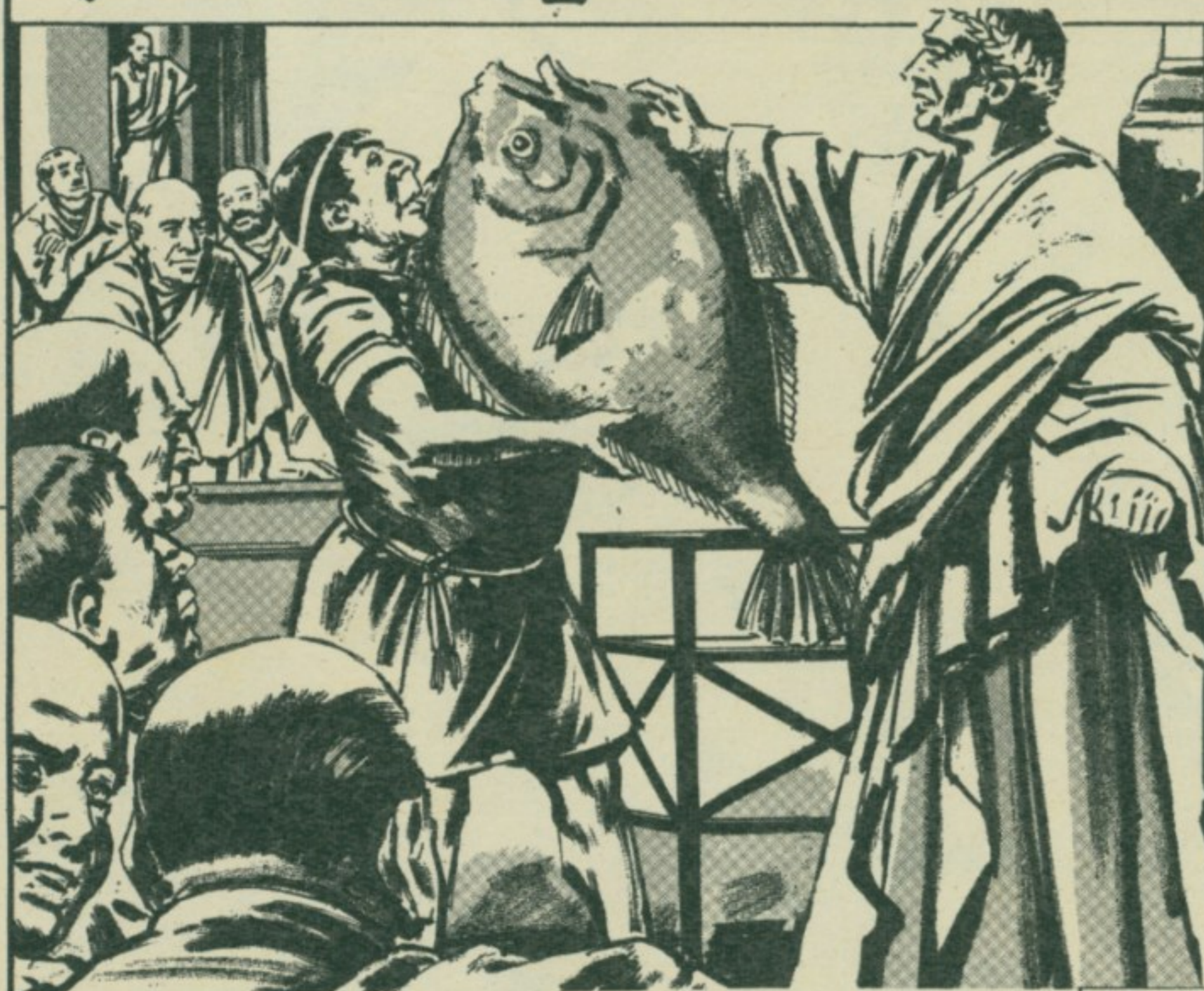

ПОЛИТИЧАР И ПЕВАЧ. — Маркус Липтон, шездесет деветогодишњи посланик Лабуристичке странке, прешао је у поп-певаче. У почетку је то било из шале али већ данас, после расписивања нових избора, Липтон озбиљно помишља да се посвети певању. Он је чак и снимео плочу с песмом „Рука у руци“ која је постигла успех нарочито међу младима.

НАЈДУЖИ НОКТИ. — Двадесет седмогодишњи Индус Адитија напустио је своје место у државној служби да би покушао да постане светски рекордер у — дужини ноктију. Осам година он је нези својих ноктију посвећивао по двадесет часова недељно. Захваљујући томе успео је да на левој руци одгаји нокте чија дужина износи од дванаест до шеснаест сантиметара. Какви су му нокти на десној не знамо јер се на снимку не виде. Вероватно су исто толико дугачки јер би иначе испао из конкуренције.

Ripley Веровати или не!

САСТАНАК СЕНАТА ЗБОГ ЈЕДНЕ РИБЕ

РИМСКИ ЦАР ДОМИЦИЈАН ДОБИО ЈЕ ЈЕДНОМ НА ПОКЛОН ОГРОМНУ РИБУ ИВЕРАК И ОДМАХ ЈЕ ПОЗВАО НА САВЕТОВАЊЕ 900 СЕНАТОРА ДА БИ ОДЛУЧИЛИ КАКО ДА СЕ РИБА ПРИПРЕМИ!
ПОСЛЕ РАСПРАВЕ КОЈА ЈЕ ТРАЈАЛА ЦЕЛУ НОК, О ТОМЕ ДА ЛИ ДА СЕ РИБА ИДЕЦЕ НА КОМАДЕ ДА БИ СТАЛА У ПОСТОЈЕЋЕ СУДОВЕ, СЕНАТОРИ СУ ИЗГЛАДАЛИ ДА СЕ ПОРУЧИ НОВА ШЕРПА ДОВОЉНО ВЕЛИКА ДА У ЊУ СТАНЕ РИБА!

Ларва

ИНСЕКТА **LATERNARIA** — ПОДСЕЊА СВОЈИМ ПРЕДЊИМ ДЕЛОМ НА МЛАДОГ КРОКОДИЛА.

Највиша биљка на свету

МОРСКА АЛГА **MACROCYSTIS PYRIFERA** ДОСТИЖУ ВИСИНУ ОД 350 МЕТРА — 3 ПУТА ЈЕ ВИША ОД НАЈВИШЕГ ДРВЕЊА.

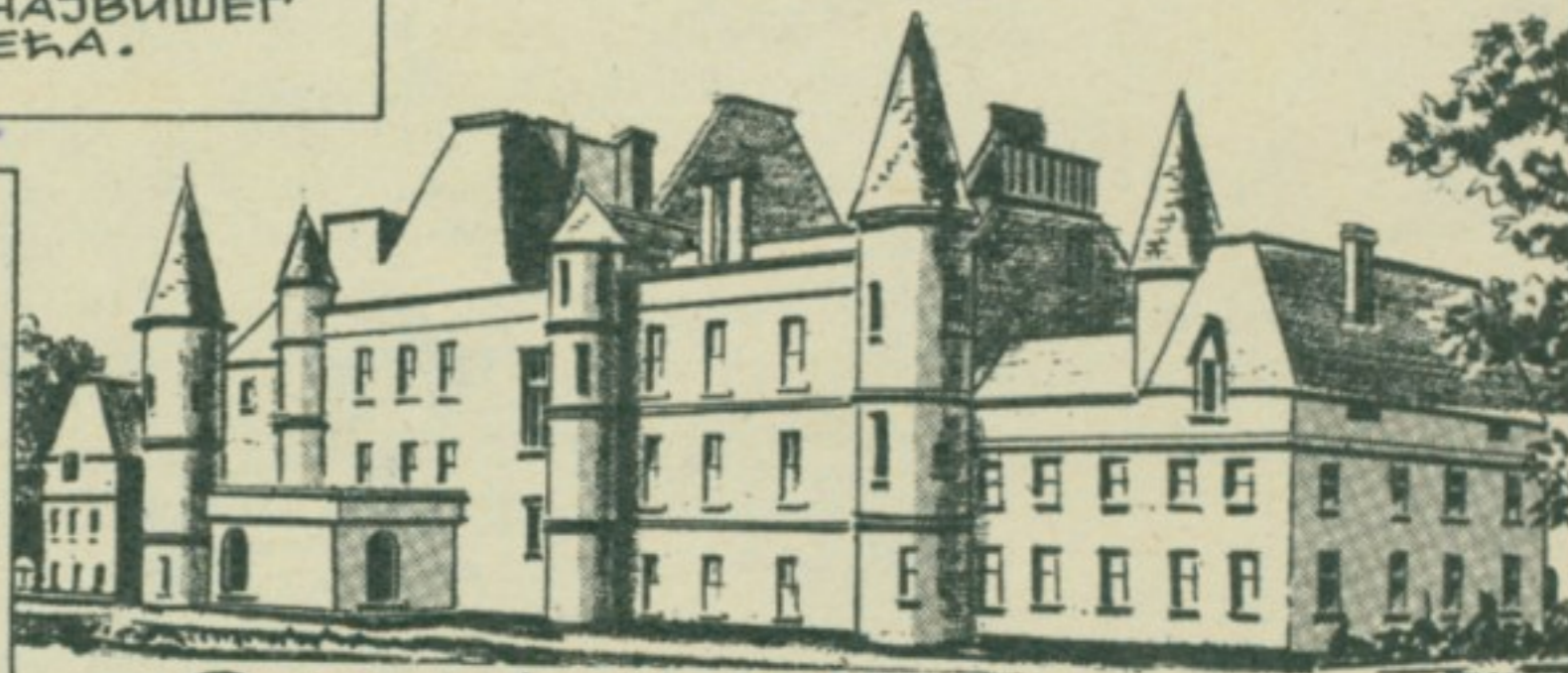

ЕДВАРД МОНКТОН (1744-1832)

ИЗ СТАФОРДА (ЕНГЛЕСКА) БИО ЈЕ 32 ГОДИНЕ ЧЛАН ПАРЛАМЕНТА И ЗА ТО ВРЕМЕ НИЈЕДНОМ СЕ НИЈЕ ЈАВИО ЗА РЕС!

У СРЕБРНОМ ПОПРСЈУ

ЖАНА БРЕБЕФА (1593-1649) КОЈИ ЈЕ ИЗГУБИО ЖИВОТ БОРЕЊИ СЕ ПРОТИВ ИНДИЈАНАЦА НАЛАЗИ СЕ ЊЕГОВА ЛОВАЊА. (КВЕ-БЕК)

ЗАМАК КАЛЕНДАР

У ШКОТСКОЈ КУПИО ЈЕ НА ЈАВНОЈ ДРАЖБИ КАЗАНЦИЈА ВИЛИЈЕМ ФОРБС КОЈИ ЈЕ БИО ТОЛИКО БЕДНО ОБУЧЕН ДА ЈЕ ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ РУКОВОДИО ДРАЖБОМ ЗАХТЕВАО ОД ЊЕГА ДА ОДМАХ ПОЛОЖИ НОВАЦ.
ЗАМАК ЈЕ ПРОДАТ ЗА 10.000 ЕНГЛЕСКИХ ФУНТИ А КАЗАНЦИЈА ЈЕ ИЗВАДИО ИЗ НОВЦАНИКА НОВЦАНИЦУ ОД 100.000 ФУНТИ ЗАХТЕВАЈУЊИ ДА МУ ОДМАХ ВРАТЕ ОСТАТАК У ГОТОВОМ НОВЦУ! (1783)

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

НА ДУБИНИ СЕ МИСЛИ МУТЕ

ОПАСНОСТИ ПРИЛИКОМ РОЊЕЊА СУ МНОГО-
БРОЈНЕ, АЛИ СЕ ОВАЈ СПОРТ СВЕ ВИШЕ ШИРИ

Американац Инох држао је дуго година рекорд у дужини роњења без икакве опреме — 4 минута и 46 секунди. Тек 1959. године Роберт Фонстер, члан калифорнијског клуба ронилаца поставио је нов рекорд издржавши под водом са задржним дахом 13 минута и 42,5 секунди! Пре него што је заронио он је пуних двадесет минута удисао чист кисеоник да би из плућа потпуно избацио угљен-диоксид.

И у дубини роњења без икакве опреме постизани су фантастични резултати, а најновији рекорд држи Италијан Енцо Мајорка, који је 1960. године заронио до дубине од 51 метар!

Али, то су само рекорди и ниједан искусан ронилац не би вам саветовао да покушате да их достигнете.

НИКАД САМ

Јадан гњурац ветеран упоредио је роњење по напору и опасности с возњом тркачких аутомобила. И заиста, човека у мору вребају многе опасности, поготову ако је неприпремљен или без одговарајуће опреме. Ту је најпре велики притисак од кога страдају бубне опне, затим разне врсте опасних риба, хоботнице, ајку-

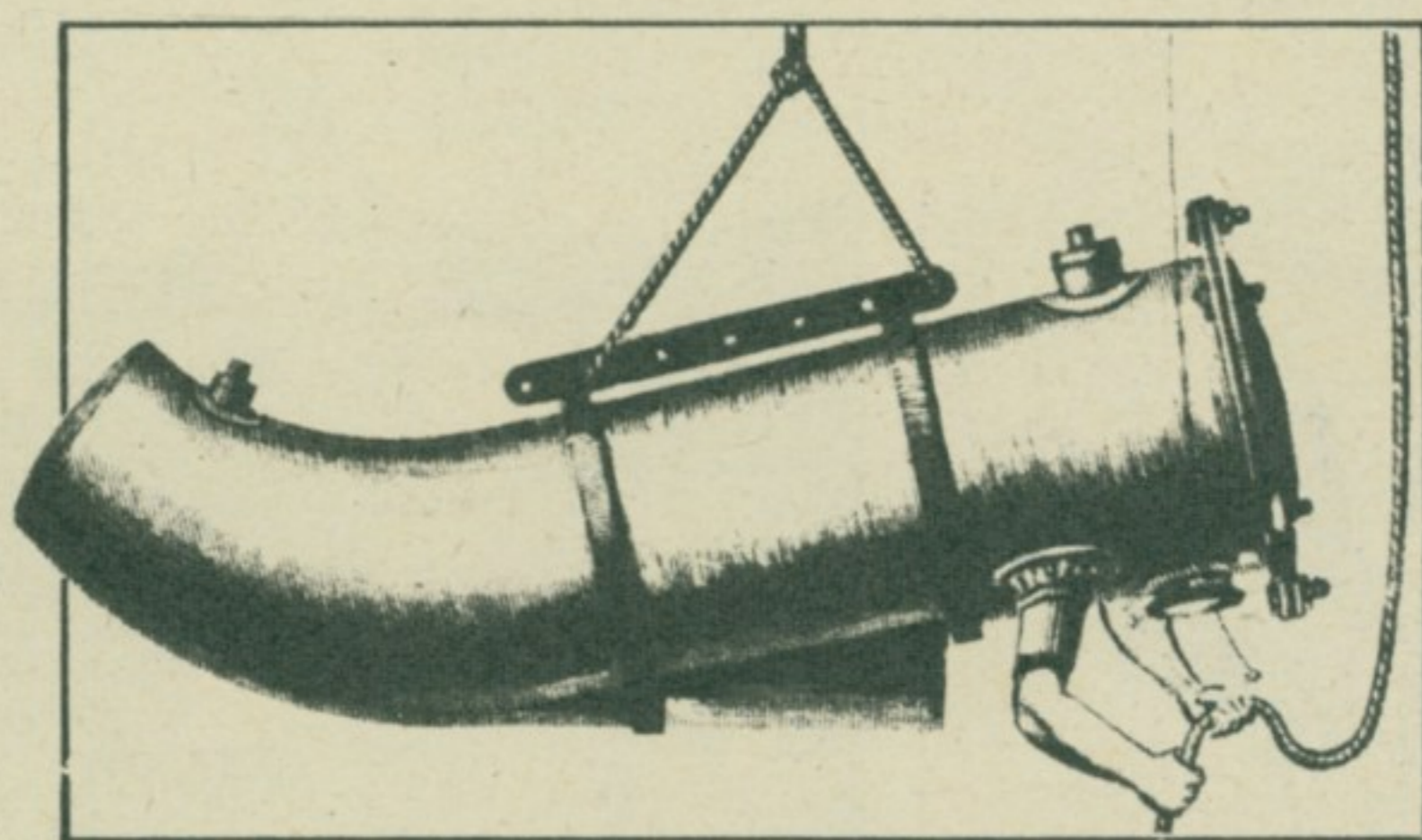
ле. Само у току једног лета на плажама Флориде страдало је роњећи у водама Пацифика 27 људи. Били су то углавном пливачи који су кретали сами у испитивање морских дубина.

И поред свега тога у прошлој години се око 12 милиона људи у свету бавило активно спортским роњењем и из дана у дан њихов број је све већи. Они које интересује археологија ваде са дна мора делове античких амфора, окрњене скулптуре, други харпунима и пушкама лове рибу, авантуристи-гњурци траже благо у потонулим шпанским галијама... Све је више и истраживача, а то је разумљиво кад се зна да је 71% Земљине површине покривено водом, а да још ни 3 одсто није истражено!

Да би сви они који се баве овим спортом избегли мање или веће незгоде, а и катастрофе, оснивају се широм света клубови који имају задатак да младе гњурце почетнике добро припреме за роњење, а уједно и да их обавесте о свим могућим опасностима и науче како да их избегну или савладају.

ОБАВЕЗНА ОПРЕМА

Основни прибор који употребљава спортиста ронилац веома је једноставан.

МАШИНА ЗА РОЊЕЊЕ КОЈУ ЈЕ ПОЧЕТКОМ
ОСАМНАЕСТОГ ВЕКА ИЗМИСЛИО ЏОН ЛОТБРИЦ

Треба имати маску, пераја и савијену цев за дисање.

Маска за роњење направљена је од специјалног несаломљивог стакла, јајастог облика, а уоквирена је гуменим ободом који приања уз лице и спречава да вода продре унутра. Човек са маском на очима може несметано да посматра живи свет под водом јата риба, морску траву, шкољке, жежеве и друге многобројне становнике мора.

Дугачка гумена пераја навлаче се на ноге и омогућавају — рониоцу да плива много брже. Има их различитих бројева — према величини стопала — а производе се и нарочита, мала пераја за децу.

Цев за дисање је савијена у облик штампаног слова J, а служи рониоцу да слободно дише док плива с лицем

окренутим према дну. Савијен крај ставља се у уста, а онај дужи штрчи из воде. Ова цев користи се само на мањим дубинама.

Кад полазе у веће дубине спортски рониоци носе на леђима боце у којима се налази ваздух под притиском. Једна таква боца тешка је обично двадесетак килограма али у води су сви предмети лакши тако да ронилац њену тежину готово и не осећа. У једној боци има око два кубна метра ваздуха под притиском од 150-200 атмосфера.

Чувени истраживач и ронилац Жак Ив Кусто и његов сарадник Емил Гањан усавршили су овај уређај и додали му чврсту цев са вентилом — наргиле — која рониоцу доводи ваздух сразмерно повишењу притиска, односно дубини роњења. Залиха је довољна за два и по часа роњења испод површине, у дубини од 10 метара, око један час и петнаест минута а у дубини од 50 м — око 25 минута. Колико ће дуго залиха да тра-

је зависи и од тога којом се брзином ронилац креће, да ли нешто ради под водом или не јер се онда троши више кисеоника.

Како број спортских ронилаца расте великом брзином све је више нових елемената у њиховој опреми. Тако су се последњих година појавила модерна гумена одела у живим бојама. Била су првенствено намењена женском свету, али су се допала и мушкарцима. Већа група спортских ронилаца изгледа веома живописно, као букет разнобојног цвећа.

ПОТЕШКОЋЕ

Не може свако да буде ронилац. Разговори са искусним рониоцима потврђују да овај спорт захтева не само знање, увежбаност и храброст већ и људе, при себне, брзог рефлекса. Човека који рони могу нападати морски пси; он може због непажње или из страха да удари о стеновите гребене и, ако је сам, настрада. Кад се догоди да услед потешкоћа у дисању или сличних појава сувише брзо изрони из велике дубине на површину — лако добија кесонску болест, коју изазива нагли пад притиска.

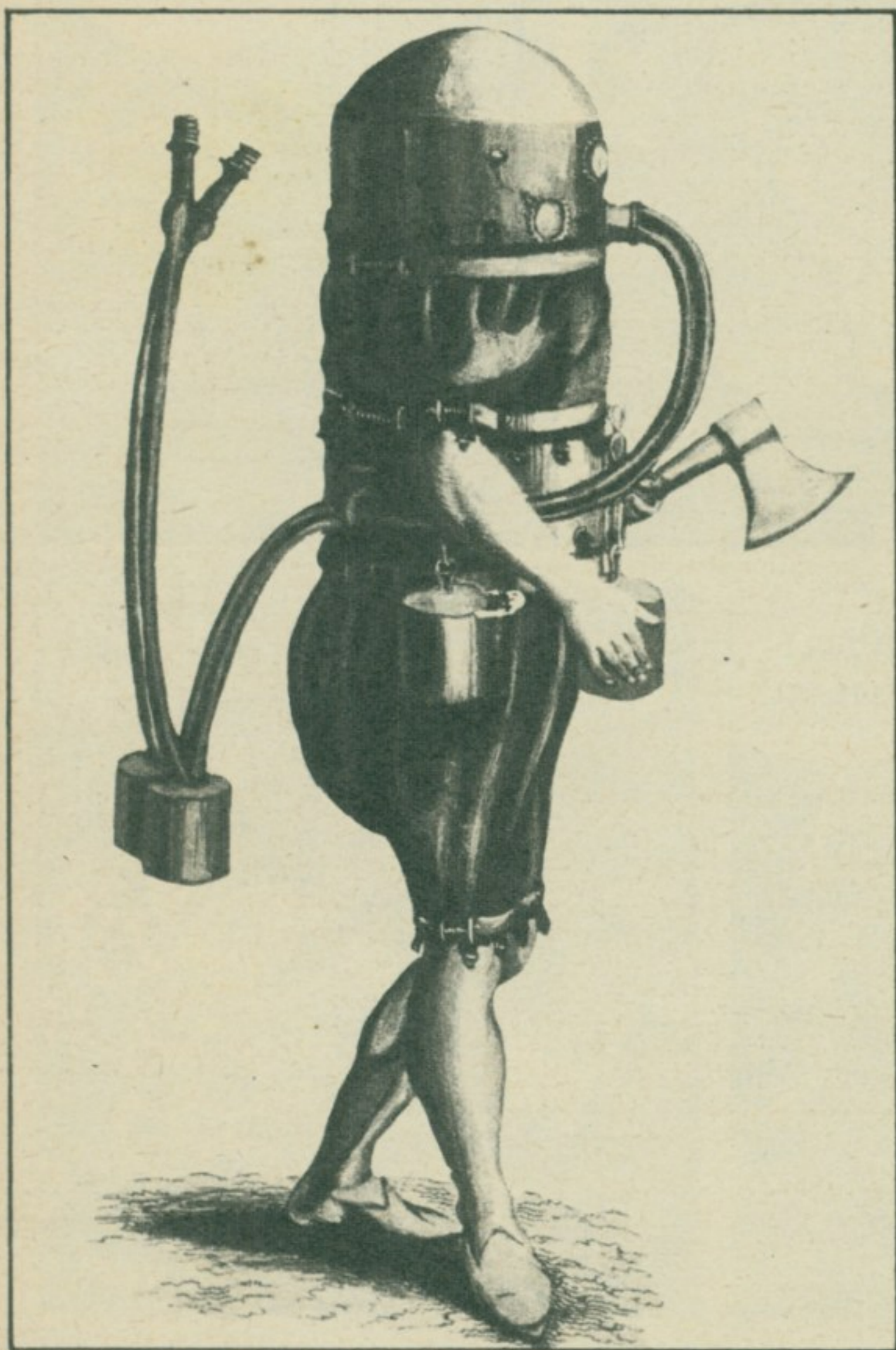
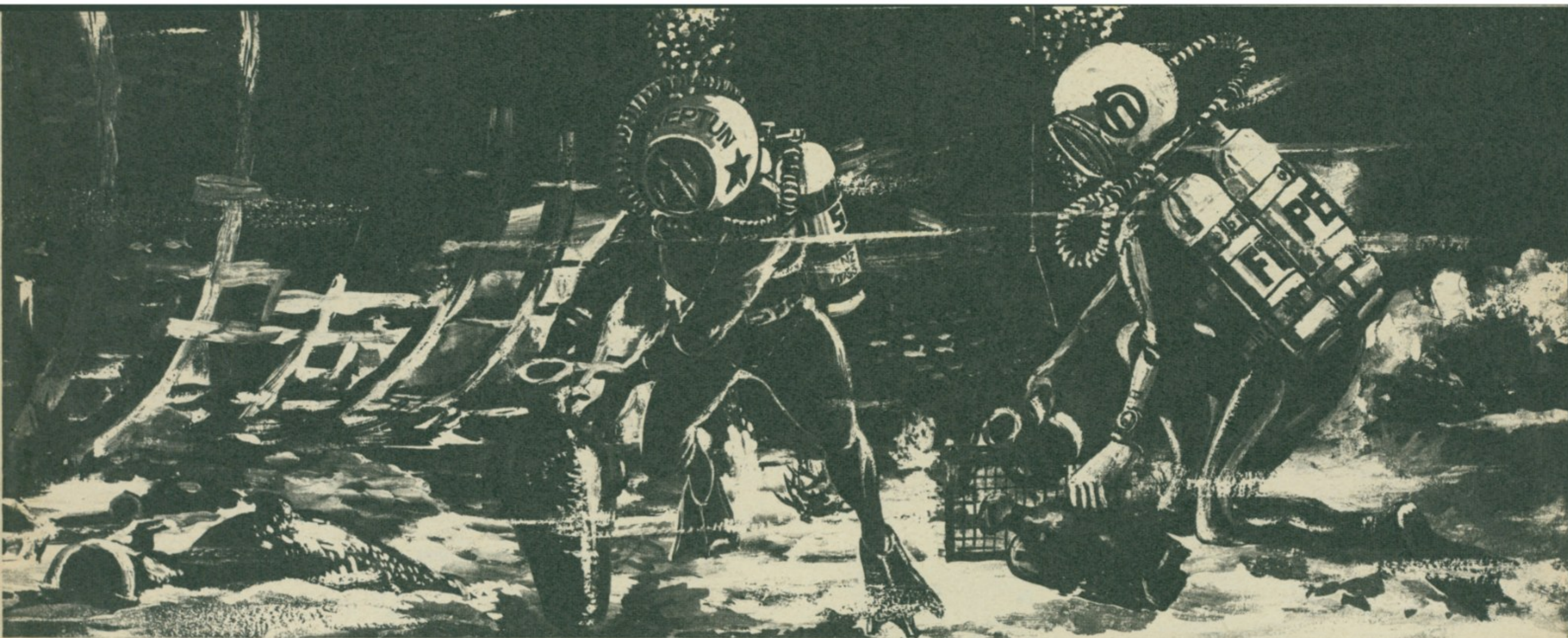
Повећање притиска изазива у организму различите хемијске промене. Осим тога велике шупљине у телу — стомак, плућа, чеоне дупље — стежу се. Рониоци који имају кијавицу већ на четири метра дубине добијају страшну главобољу, а и покварен зуб може да проузрокује бол. На великим дубинама може доћи и до прскања плућа. Зато стручњаци кажу: диши равномерно и стално се држи иза својих ваздушних мехурића. То значи да никада не треба према површини воде стремити брже од ваздушних мехурова који излазе из апарата за дисање.

У дубинама преко 30 метара долази, под извесним

РОНИОЦИ НА ТОРПЕДУ

У II светском рату, 1941. године у александријској луци Италијани су употребили торпеда звана „свиње“ на којима су „јахали“ људи. Торпеда дугачка око шест м кретала су се по мору и испод њега помоћу електричног мотора брзином око 4 км на час. Напред је седео официр који је управљао командама сличним онима у авиону, а иза њега гњурац. Предњи део торпеда садржи 300 кг експлозива и за време операције се одваја. Циљ им је био да се неопажено увуку испод трупа непријатељског брода, и ту закаче товар експлозива, темпирају часовник на детонатору и покушају да се дочепају пучине.

ГЊУРАЧКА ОПРЕМА ОМОГУЋАВАЛА ЈЕ РОНИОЦИМА ПОЧЕТКОМ 18. ВЕКА ДА РАДЕ ИЗВАН ГЊУРАЧКОГ ЗВОНА. КРАЈ ЦЕВИ ЗА ДОВОД ВАЗДУХА (У ГОРЊЕМ ЛЕВОМ УГЛУ СЛИКЕ) НАЛАЗИО СЕ УНУТАР ЗВОНА

околностима, и до тзв. дубинске омамљености, помућености чула која може да се претвори у потпуну неурачунљивост. У опитном центру за роњење америчке ратне морнарице утврђено је да, упркос доброј обуци, 39 ронилаца показује знатно смањење способности мишљења на дубини од 30 метара.

Један ронилац испричао је шта му се догодило на обали Бахамских острва док је испитивао олупине неког старог брода на дубини од 45 метара: „Све је ишло по

плану док се поред мене није изненада створио један велики морски греч. Када сам га приметио, извадио сам „наргилу“ са моје цеви за дисање и — несвестан свог поступка — покушао да му је ставим у њушку. На срећу одмах је дошао један мој друг и гурнуо ми цев међу зубе“. Очигледно, веома је важно да човек приликом роњења са апаратом са компримираним ваздухом има уза се искусног пратиоца.

Опрема за гњурање за коју обичан човек мисли да је

савремена у ствари то и није, бар не у погледу основних принципа.

НЕКАД И САД

Први почеци историје роњења и ронилаца су веома стари. Крићани, становници најјужнијег великог острва у Средоземном мору, бавили су се роњењем 2500 година пре нове ере, дакле пре више од 4000 година!

Славни италијански уметник и проналазач Леонардо да Винчи је у 16. веку дао нацрте за цев за довод ваздуха која се причвршћује на шлем рониоца и која је и данас у употреби. Да Винчи је ово учинио на захтев Венецијанаца који су тражили да измисли уређај помоћу кога би њихови ројници могли да воде „подводни рат“ против Турака.

Међутим, Венецијанци су сматрали да су Леонардови нацрти непрактични јер би непријатељ видео крај цеви који је вирио изнад површине воде. У сваком случају савремени спортски риболовци много дугују славном Леонарду.

Године 1880. поплављен је тунел који се градио испод реке Северн у Енглеској. Из тунела се није могла испумпати вода све док се не затворе тешка гвоздена врата, али ниједан гњурац са уобичајеним скафандером за роњење није хтео да се прихвати овог опасног посла зато што је тунел био кривудавак и постојао је велики ризик да ће се покидати гумене цеви за довод ваздуха.

Међутим, четири године пре овог догађаја поморски трговац Хенри Флеус пронашао је лак апарат за роњење, па му је ситуација у тунелу Северн пружила прилику да проба свој проналазак.

Флеус је изнајмио једног познатог рониоца који је имао храбрости да испроба његов проналазак и увежбао га у коришћењу новог апарата. Ронилац је успео да уз помоћ боца са кисеоником и без везе са површином реке затвори гвоздена врата у тунелу. Гњурац је преживео у условима у којима би рониоци са дотад уобичајеном опремом страдали.

Флеусов систем поново је успешно коришћен у подводним саботажама у другом светском рату, дакле више од 60 година после тога.

КУЋА ПОД ВОДОМ

Принципи на којима се заснива већина данашње гњурачке опреме откривени су пре много година, али чак ни такви генији какви су били Леонардо да Винчи или писац научно-фантастичних романа Жил Верн нису могли ни да сањају о невероватном подводном експерименту који је пре неколико година извео познати фран-

цуски поморски истраживач капетан Жак-Ив-Кусто.

Седамнаестог септембра 1965. године у луци Монако у Средоземном мору акванаути (модеран назив за људе који се баве роњењем и подводним истраживањем) су ушли у грађевину која је изгледала као права двоспратна кућа. Ова необична конструкција одвучена је десетак километара од обале и потопљена на дубини од стотинак метара. Акванаути су у њој живели удишући хелиокс (мешавину од 98 процената гаса хелијума и 2 процента кисеоника) и остали су под водом pune три недеље у савршеној сигурности, живећи и радећи потпуно нормално као на сувом! Такав експеримент још никад није био изведен и он је показао да човек може нормално да живи и под водом.

Значај овог открића је утолико већи што ће људи у будућности морати да реше проблем велике пренасељености Земљине кугле и што ће сигурно бити потребно да се и морско дно користи за смештај фабрика па и насеља.

С. М.

„ДИПСТАР 2000“ — ВОЗИЛО ЗА ПОДВОДНА ИСТРАЖИВАЊА ЧИЈА СЕ ИЗГРАДЊА ЗАВРШАВА У МЕРИЛЕНДУ, САД, МОЋИ ЋЕ ДА СЕ СПУШТА ДО ДУБИНЕ ОД 600 МЕТРА

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

МИС ПАПРИЧИЦА

НЕОБИЧНИ ШПИЈУНИ

Била је ноћ без месечине, и само су звезде блистале над пустињом док се ауто успињао путем према граду. Изненада, возило се нађе пред рампом на друму, а италијански стражар се приближи са ретеи упереним аутоматом:

— Ко иде? — узвикну он.

Шофер заустави дах док је стражар покушавао да разазна о каквом се возилу ради. Ауто је личио на цип, био је без крова и страница, али обојен сивом бојом и са белим знаком распознавања на хауби. — Изгледао је као немачко возило, а био је — енглеско!

— Ми смо штапски официри — одсече на немачком набусито један од шесторице људи из ципа. — Долазимо са предње линије фронта и страховито нам се жури!

Блеф је упалио. Стражар је подигао рампу и пропустио их!

Специјална бригада

Тако је, у ноћи између петка и суботе, 21. маја 1942 почела једна од најдрскијих шпијунских мисија другог светског рата. Пуконик Дејвид Стерлинг, командант Специјалне ваздухопловне бригаде (С. А. С.), извео је јединствени подухват: праћен петорицом својих људи, продро је у луку Бенгази на обали Средоземног мора да би испитао непријатељски, немачко-италијански одбрамбени систем пре него што га нападне британска Осма армија.

Стерлингови пратиоци били су: капетан Фицрој Маклин (касније шеф британске војне мисије при Врховном штабу Народноослободилачке војске Југославије), капетан Рандолф Черчил (члан британске мисије у Југославији), капетан Гордон Алстон и каплари Купер и Роуз.

Годину дана пре тога, Стерлинг, тада нижи официр Шкотске гарде, окупио је педесетак нарочито одабраних командоса и основао Специјалну ваздухопловну бригаду чији је задатак био да предузима разне, изненадне, смеле и тајне подухвате. Између осталог, он и

његови људи су у успешним диверзантским препадима на пустињске аеродроме уништили десетине непријатељских авиона. Продор у главну немачку луку за снабдевање у Северној Африци био је један од њихових најодважнијих подвига.

Сами међу непријатељима

Стерлинг улете у арапску четврт града брзином од 120 километара на час и заокрете у једну празну, попречну улицу у намери да смести негде чудно возило чији је десни предњи точак тако ужасно скрипао да је могао да разбуди цео град!

Оставивши Черчила и Роуза да сакрију ауто, пуконик са осталима пође да разгледа луку. Понели су са собом аутомате, чамац на надувавање и доста експлозива — за случај да се укаже прилика да дигну у ваздух неку лађу. Међутим, лука је била ограђена бодљикавом жицом и под стражом. Маклин, који је разговарао и са стражаром на рампи, опет преузе иницијативу:

— Управо смо имали удес са возилом — рече он стражару. — Ово је наш пртљаг. Можеш ли да нас упутиш у неки хотел?

Потпуно превиђајући да су људи у енглеским униформама, стражар одговори да су сви хотели порушени приликом енглеског бомбардовања! Маклин му захвали и они кретоше даље.

После детаљног обиласка и разгледања обале, четири човека се вратише до места на којем су оставили аутомобил, али овог нигде није било. У међувремену, Черчил и Роуз сакрили су возило гурнувши га кроз огромну рупу у зиду оближње, бомбардовањем оштећене и напуштене зграде.

Ближило се свитање и са њим велика врућина. Како им је било немогуће да напусте Бенгази усред бела дана, попели су се и сакрили у рушевинама куће. На огромно Стерлингово запрепашење, били су тачно прекопута штаба немачке армије! Кроз пукотину у зиду јасно је могао да гледа

У ГРАД КОЈИ ЈЕ ДРЖАО НЕПРИЈАТЕЉ, ЕНГЛЕСКИ ОФИЦИРИ УШЛИ СУ — АУТОМОБИЛОМ

како курири долазе и одлазе...

Изненада, око четири часа по подне, зачуше се кораци на трошном степеништу. Черчил, који је био на стражи, излетео је са аутоматом пред незваног посетиоца и толико га преплашио да је овај побегао главом безобзирце! Био је то само један италијански морнар-луталица. За сваки случај, група се припремила за евентуалну нову посету — аутомати и гранате били су им стално при руци.

Најзад је пао мрак и Стерлинг закључи да је довољно безбедно да мало прошетају улицама! Он и његови пратиоци ускоро се нађоше у гомили Арапа, Немаца и Италијана... Смејући се и

звиждећи, весело су корачали, загрљени као да и сами припадају окупационим трупама!

Торњедни чамци

Угледавши два непријатељска торпедна чамца уз моло, Стерлинг одлучи да покуша да их дигне у ваздух. Пошто су извукли возило из скровишта, кренуше полако молем. Док је Роуз настојао да се довољно приближи чамцу да би поставио бомбу, Маклин је заговарао стражара. Али када је приметно да стражар сумњичаво одмерава Роуза и да су

и други стражари почели да обраћају пажњу на њихову групу, Стерлинг нареди да се крене. Коначно, њихов главни задатак овога пута није била диверзија већ шпијунажа.

Одлазак из Бенгазија био је исти као и долазак и протекао је без икаквих сметњи. Далеко од града наишли су на британску пустињску патролу и ускоро били са својим саборцима.

Задатак су одлично обавили, јер су били у стању да дају драгоцене податке о немачко-италијанској делатности у Бенгазију. Захваљујући, између осталог, и тим тачним обавештењима, Осма британска армија је у свом успешном напредовању освојила и Бенгази. Д. П.

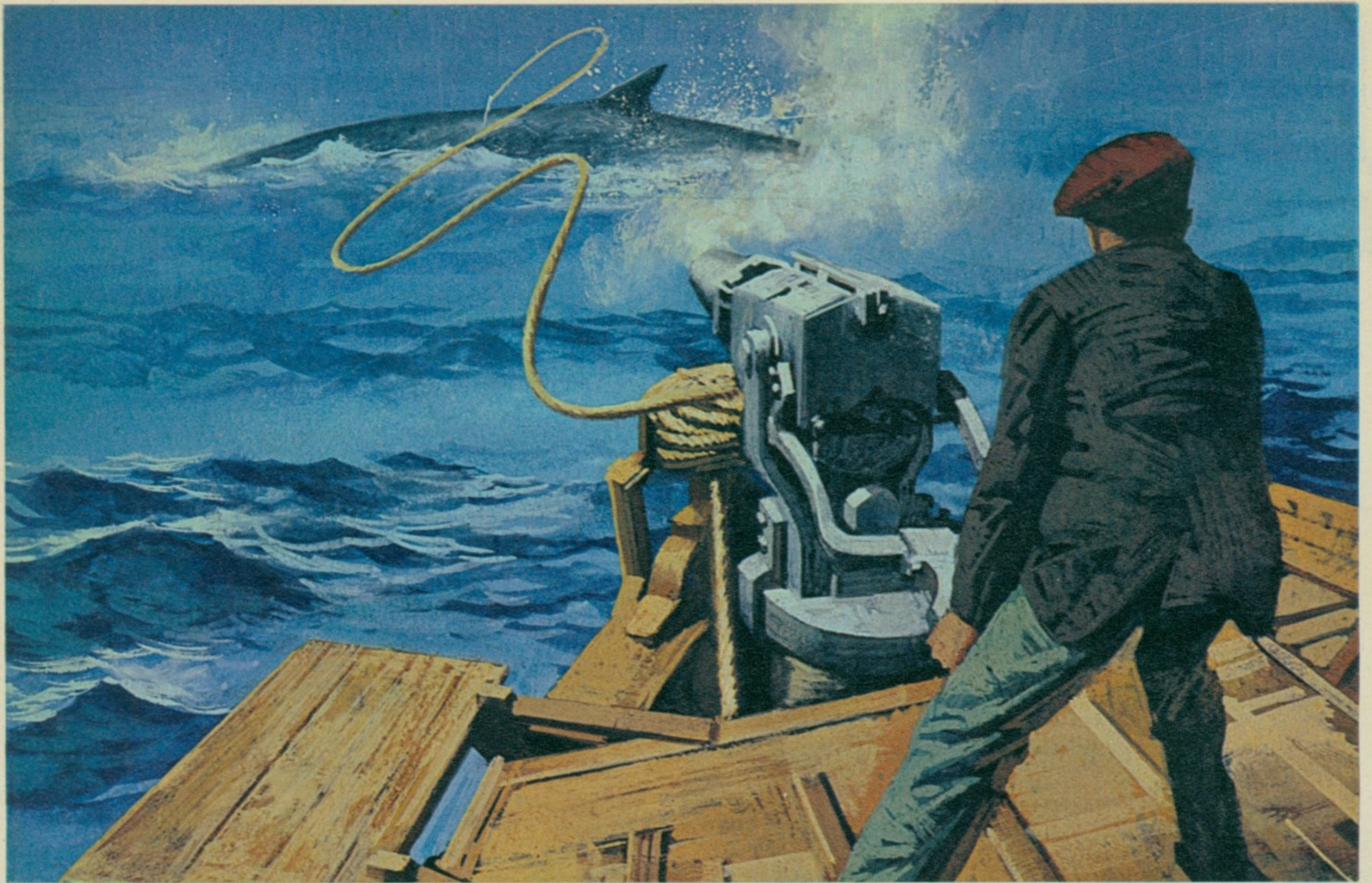
РИБОЛОВ

1 РИБАРСКЕ МРЕЖЕ — У шпиљама из каменог доба нађени су цртежи рибара с мрежама, доказ да је преисторијском човеку био познат овај и данас веома чест начин риболова. Облик и грађа мреже зависе од врсте и величине рибе, дубине мора, годишњег доба, итд. Мреже стајачице полажу се на морско дно а рибе се „лове“ само тако што се забадају у мрежна окца или заплићу у мрежу. Повлачне мреже имају врећу у средини а вуку их бродови, по дну или испод саме површине воде. Пливарицама се опколе јата риба, затворе одоздо и извлаче.

2 ТУНОЛОВКЕ — Туна, веома укусна велика риба, лови се у Средоземном мору на начин познат још из старог века, помоћу читавог низа мрежа у виду замки. Ове туноловке најчешће се постављају у облику правоугаоника а затварају се попречним мрежама тако да чине ограђене просторе. Јата туна натерају се у ове замке све до последње преграде која се зове „комора смрти“. Тада почиње „покољ“, односно рибари убијају туне остима и извлаче их на барке. Овај лов веома је напоран али и доста уносан јер се одједном ухвати много риба.

3 **КИТОЛОВЦИ** — Највећа животиња на свету, кит, права је фабрика уља и меса. Као сви сисари, и кит дише на плућа и зато често израња правећи водоскок који се види издалека. Због тога га је лако приметити али не и уловити. Донедавно китови су нападани ручним харпунима из чамаца на весла који би се спуштали из брода — китоловца. Да би се рањена неман дотукла, требало јој је прићи сасвим близу што је веома опасно. Савремени китоловци опремљени су харпунским топовима или електричним харпунима који се испаљују с брода.

4 **РИБАРСКИ БРОДОВИ** — Поморске земље у којима је риба важан део исхране и производ за извоз имају модерне рибарске флоте. Тако флота италијанске луке Сан Бенедето дел Тронто броји преко 150 бродова. Модерни рибарски бродови опремљени су великим хладњацима у којима ловина може да се чува н месец дана, уређајима који олакшавају лов као што су справе за мерење дубине морског дна, за откривање положаја великих јата риба, итд. На њима постоје радионице за оправку мрежа и алата и одељења за и конзервирање рибе.

ПИТАЊЕ ОД 64.000 ДОЛАРА

Какву сте оцену из географије имали у школи? Пет? Онда се пријавите фабрици сапуна „Ривлон“. За добро познавање географије даћемо 35.000 долара. Напрегните свој ум. Поновите сва имена планинских ланаца и мора. Купујте најмиришљивији, најблажи и најбољи амерички сапун „Ривлон“!

Шеф рекламе америчке фабрике сапуна „Ривлон“ ангажовао је читав штаб научника да саставе питања. Да би човек на њих одговорио морао је да има енциклопедијско знање и феноменално памћење. Шеф рекламе био је убеђен да се таква човек неће наћи.

За овај оглас сазнао је и стари дански поларни истраживач Петер Фрајхен који је живео у САД. „Па свакако ће бити занимљиво видети каква су питања спремиле те сапунџије“ — промрљао је Фрајхен и — прихватио изазов фирме „Ривлон“.

НАГРАДА ЈЕ ПОВЕЋАНА

— Колико воде годишње губе реке испаравањем, попирањем и уливањем у мора и језера? — питао је водитељ Марч.

— Много, сваке године 6.500 кубних миља воде.

Водитељ отвара коверат: одговор је тачан.

Питања се нижу, Фрајхен одговара као из топа и најзад:

— У којим морима вода достиже највишу и најнижу температуру?

— Највишу температуру има вода у Персијском заливу: плус 36 Целзијусових степени. Најнижу — минус 19 Целзијусових степени — има Охотско море, у коме је проценат соли веома висок.

Питања су исцрпљена. Победно је Петер Фрајхен. Али, фабрика сапуна иде даље. Фирма „Ривлон“ објављује да ће повисити награду на 64.000 долара ако научник одговори на седам допунских питања. Фрајхен пристаје. „Ривлон“ поново образује научну комисију која треба да састави седам допунских питања.

ЧИЈИ ЈЕ ОВО ЗУБ?

Трећег јула 1956. године милиони Американаца испунили су се око телевизијских апарата да прате наставак двобоја између Петера Фрајхена и „Ривлона“. Спикер Марч показује седам фотографских снимка. Научник треба детаљно да одговори шта представљају ти снимци.

На снимку су два ледена

КАКО ЈЕ ТВ КВИЗ ПРЕ 15 ГОДИНА СТЕКАО СЛАВУ У САД

дећи по затегнутости ужади, он не вуче само један већ неколико бродова.

НОВАЦ ЗА ЕСКИМЕ

Питања више нема. Али, спикер поново стаје пред микрофон:

— Још једно питање. Ван програма. Како намеравате да употребите добијених 64.000 долара (80.000.000 ст. дин.)?

Фрајхен се осмехује.

— На то питање исто је тако лако одговорити као и на претходна. Прво, купују себи нову протезу за ногу коју сам изгубио за време једне експедиције. Затим ћу

отпутовати у Копенхаген и тамо прославити педесетогодишњицу своје прве гренландске експедиције, заједно са свим научницима који су још у животу. Један део преосталог новца употребити ћу за оснивање фонда за борбу против туберкулозе међу гренландским Ескимима.

Тако се завршио овај необични географски двобој. Разуме се, победа Петера Фрајхена никако није била случајна. Јер, читав његов живот био је посвећен путовањима и истраживањима.

ГРЕНЛАНД — ДРУГА ДОМОВИНА

Године 1906. двадесетогодишњи студент медицине

Петер Фрајхен први пут је ступио на Гренланд. Од тога дана Гренланд је његова друга домовина. Било би тешко набројати све гренландске експедиције у којима је он учествовао. Последњи пут боравио је на Гренланду 1952. године када му је било 66 година.

На биоскопским платнима многих земаља био је 1933. године приказиван филм „Еским“, који је Фрајхен снимио за време једног од својих путовања по Гренланду. Тај филм, као и све што је Фрајхен написао, прожет је великом љубављу и дивљењем према ескимском народу.

С. З.

ТЕЖАК ГЕОГРАФСКИ КВИЗ ЗА ВАС

1 ЖИВЕ ЛИ ТЕРМИТИ У АУСТРАЛИЈИ?

2 КАКО СЕ ЗОВЕ ОВА ОГРОМНА ГРАЂЕВИНА КОЈА СЕ НАЛАЗИ У САД?

3 НА КОЈОЈ ПЛАНИНИ ЖИВИ ОВО ДЕТЕ?

4 ДА ЛИ ЈЕ СНИМАК НАПРАВЉЕН НА ЈУЖНОМ ИЛИ СЕВЕРНОМ ПОЛУ?

Напишите на дописници редом одговоре (од 1 до 4) и одмах пошаљите „Политикином забавнику“, Београд, пошт. фах 124. Међу онима који тачно одговоре на срећу ће се извући једна награда од 50.000 ст. дин. погодна за трошење на летовању.

БИМ И БУМ

JOE MUSIAL

ВЕЛИКИ СТРАХ

ЧУДОВИШТЕ У ЦАМИЈИ

Хонорар: 80 и.д.

За време летњег распуста 1968. године отишао сам деди у Крешево. Тада сам имао 11 година. С друговима сам играо лопте код мале и старе џамије. Предвече, наишла су два старија дечака. Један који се звао Исмет затрчао се и шутнуо лопту, она је разбила прозор на џамији и тамо остала. Лопта није била моја.

Убрзо је пао мрак а нико од нас није смео да оде по њу јер смо се бојали хоће. Сада смо се још више плашили јер смо од старијих слушали да мртви ноћу устају и улазе у џамију. Тада је неко предложио:

— Ти, Екреме, иди и донеси лопту, а ми ћемо ти викнути ако хоћа пође у џамију.

Ушао сам у џамију и почео да тражим лопту. Неочекивано нешто се иза мене срушило. Окренуо сам се и угледао некакво бело чудовиште како иде према мени и размахује рукама. Тако сам се преплашио да нисам могао ни да се макнем са места. Чудовиште је почело да виче, урла. Хтео сам да вичем, али никаквог гласа нисам могао да пустим. Кад је бело чудовиште дошло близу мене и хтело да ме ухвати, смогао сам снаге да потрчим. Трчао сам по џамији и тражио излаз, али њега као да је нестало. Кад сам се окренуо, видео сам

како чудовиште још трчи за мном. Поново сам потрчао, нашао врата и појурио кроз гробље. Када су дечаки то видели, почели су и они да беже. Један је пао и почео да виче: „Јој, мајко моја, ухватиће ме!“ Одједном пред мене нешто искочи и ја се од страха онесвестих.

Када сам дошао себи, лежао сам у кревету, а око мене су били деда, хоћа и не-

ке комшије. Деда ми је објаснио:

— Хоћа те престашио са чаршавом у џамији, ти си почео да бежиш када је испред тебе искочила мачка. Пао си у несвест и хоћа те је донео овамо.

Хоћа је молио да му опростим. Мислио је да ме неће толико престаши.

Екрем Мерџанић
27. јула број 2.
Оцаи

УГЛЕДАО САМ НЕКАКВУ БЕЛУ УТВАРУ КАКО ИДЕ ПРЕМА МЕНИ РАЗМАХУЈУЋИ РУКАМА

КАКО САМ СЕ СМИРИО

Хонорар: 80 и.д.

МАМА МЕ ЈЕ, ОНАКО ЉУТИТА, ДОГРАБИЛА И ОДВУКЛА ИЗ КУЋЕ

Кад сам имао око седам година био сам велики враголан.

Често су комшије долазиле мојој мајци са жалбама на моје понашање. Мама се веома љутила. Није ме никад тукла већ ме саветовала да се поправим јер сам већ одрастао дечак.

Посрамљен обећавао сам јој у себи по стоти пут: „Нећу више“.

Али чим би мама престала са својим саветима, излазио сам на улицу и продужавао по старом.

Тако сам једном разбио прозор наше сусетке.

Мама, онако љута догра-

била ме је и одвела иза куће. Вукла ме је за косу претећи. Узела је секиру и богме сам се уплашио.

И баш када је замахнула, појавила се, као добра вила, наша комшиница тетка Сандра и спасла ме кобног краја.

Касније сам сазнао да је све то било намештено, и моје „погубљење“, и доброта тетка-Сандре, само да се ја уплашим и колико-толико смирим.

А од тада сам се заиста смирио и служио за пример у улици.

Реџеп Орбај,
ученик Ул. 142 бр. 98

Скопље

ИСПОД БРАНЕ

Хонорар: 20 и.д.

У лето 1960. године први, а до сада и једини пут, био сам у Сурдулици. Дивно мало место испод Власинског језера на обронцима Бесне кобиле, веома ми се допало. Па ипак, има нешто чега се нерадо сећам, због чега се будим кад сањам Сурдулицу.

Кроз Сурдулицу протиче река Врла која је преграђена. Тако је створено велико и лепо, богато рибом и разним птицама, Власинско језеро, са хидроцентралама Врла I, II, III. На неким местима река прави прилично велике водопаде. Поред реке на низу места подигнути су заштитни зидови високи и до 4 метра. Свуда поред реке је шума са меком травом. Нама из Београда ништа није било лепше него да ту дођемо на одмор. Место нам се свидело на први поглед.

Сутрадан, Зоран, Јовица, Сека и ја отишли смо са оцем на „купање“. Врла је била као поточић, скоро пресушила. Зоран и ја ушли смо у реку и играли се, вадећи камење из реке и слажући га. Јовица је био прележао мале богиње и тата му није дао да улази у воду.

Одједном, чула се нека грозна тутњава, нешто мукло, стравично. Једна старија жена која је чувала овце на другој обали викнула нам је да бежимо. Нисам уопште знао шта се догађа. Зоран је застао са каменом у руци. Видео сам да је отац устао и потрчао... Брана на хидроцентрали је отворена, Врла је подивљала, први вал је носио све пред собом. Зоран и ја смо стајали непомично. Сетио сам се водопада тридесетак метара иза нас, и грања на њему. Њега сам се највише уплашио, оно би нас изобличио... Видео сам да је отац скочио са зида и — ништа више. Вода ме је носила дуго, чинило ми се вечност. Изненада неко ме је ухватио за ногу а онда и око груди.

— Мали, не бој се — чуо сам глас. — Талас је прошао!

Мислио сам да је то отац. Међутим, око паса ме је држао један војник. Звао се Војислав. Подигао ме је и

изнео из реке. Поред мене је стајала она стара жена и кукала. Отац је још био у реци и држао Зорана кад су и њих војници извукли. Видео сам да му је лева нога сва крвава.

Војном „кампањолом“ Зоран је пребачен у нишку болницу. Сломио је ногу и попрскали су му сви крвни судови. У болници је остао месец дана. Данас је добро, лева нога му је мало тања, пред кишу га боли. Зоран студира у Сарајеву а ја у Београду. Где је војник Војислав, не знам.

Да ли и сада ненајављено пуштају воду из језера? Да ли је забрањена игра у реци са низом водопада и високим зидовима?

Радомир Радуловић,
студент
Стевана Филиповића 35
Београд

ВРЛА КАО ДА ЈЕ ПОДИВЉАЛА, ПРВИ ВАЛ НОСИО ЈЕ СВЕ ПРЕД СОБОМ

ДРУГАРИЦА ИЗ БОЛНИЦЕ

Хонорар: 18 и.д.

Због сломљене руке у лето претпрошле године морала сам да одлежим неколико дана у болници. У соби смо биле нас две девојчице, Биља и ја, и још две старије жене. Ја сам се са Биљом брзо спријатељила. Причале смо о будућности, шалиле се да нам не буде досадно.

Биља је имала 14 годи-

на, била је лепа, са дугом црном косом али њене очи биле су мутне, као увеле трњине. Често би покушала да се насмеје, али њено је срце само плакало.

Једно вече болови ми нису дали да заспим. Можда сам мало и приспала. Одједном сам се тргла. Неко је вукао мој покривач. Видела сам Биљану. Била је уплакана, а лице јој је било искривљено од бола. Рекла ми је:

— Молим те пођи и зовни сестру Милицу. Ја не могу више да издржим, не могу.

Устала сам брзо и онако сањива потрчала. Позвала сам медицинску сестру. Она је Биљи дала инјекцију за умирење болова и Биљи је било мало лакше. Ујутру су дошли лекари да је обиђу а убрзо затим и два болничара који су однели Биљану. Она ме је потражила својим

тужним очима, а ја сам оборила поглед.

Неколико сати провела сам у очекивању, а онда су је поново донели. Њена лева ногавица се клатила у ваздуху. Сва сам се најезила. Поново су је ставили у кревет преко пута мене.

Дан је некако прошао и дошла је ноћ. Лежала сам и гледала у плафон. Пред очима ми је лебдела Биљанина одсечена нога.

Не знам да ли сам била будна или сам можда приспала, само знам, тргла сам се кад сам видела лекаре око Биљаниног кревета. Сестра Милица ми је окренула главу на другу страну. Ћутале смо неко време а онда ме је сестра погледала са сузама у очима. Тихо ми је шапнула: „Мртва је“. Завукла сам главу у јастук и заплакала. Сви су ме тешили, али ја сам и даље плакала и говорила: „Зашто је морала да умре. Зашто?“ Неко ми је шапнуло: „И нама је тешко али морала је да умре. Њу је разјео рак а ми против те опаке болести не можемо ништа“.

Недељом често пођем да посетим Биљанин гроб. Понекад понесем и цвеће да променим увело. И тамо плачем дуго.

Раденка Шћекић,
ученица осн. шк.
Миљана Томичића 43,
Иванград

— МОЛИМ ТЕ, ЗОВИ СЕСТРУ МИЛИЦУ, ЈА НЕ МОГУ ВИШЕ ДА ИЗДРЖИМ, НЕ МОГУ!

АКО СТЕ СЕ МНОГО УПЛАШИЛИ!

Опишите са овим подацима (време, место, имена лица итд), свој истински страшни доживљај и пошаљите „Политикином забавнику“, Београд Македонска 29. Потпишите се и уз тачну адресу ставите занимање. Објављени радови биће плаћени.

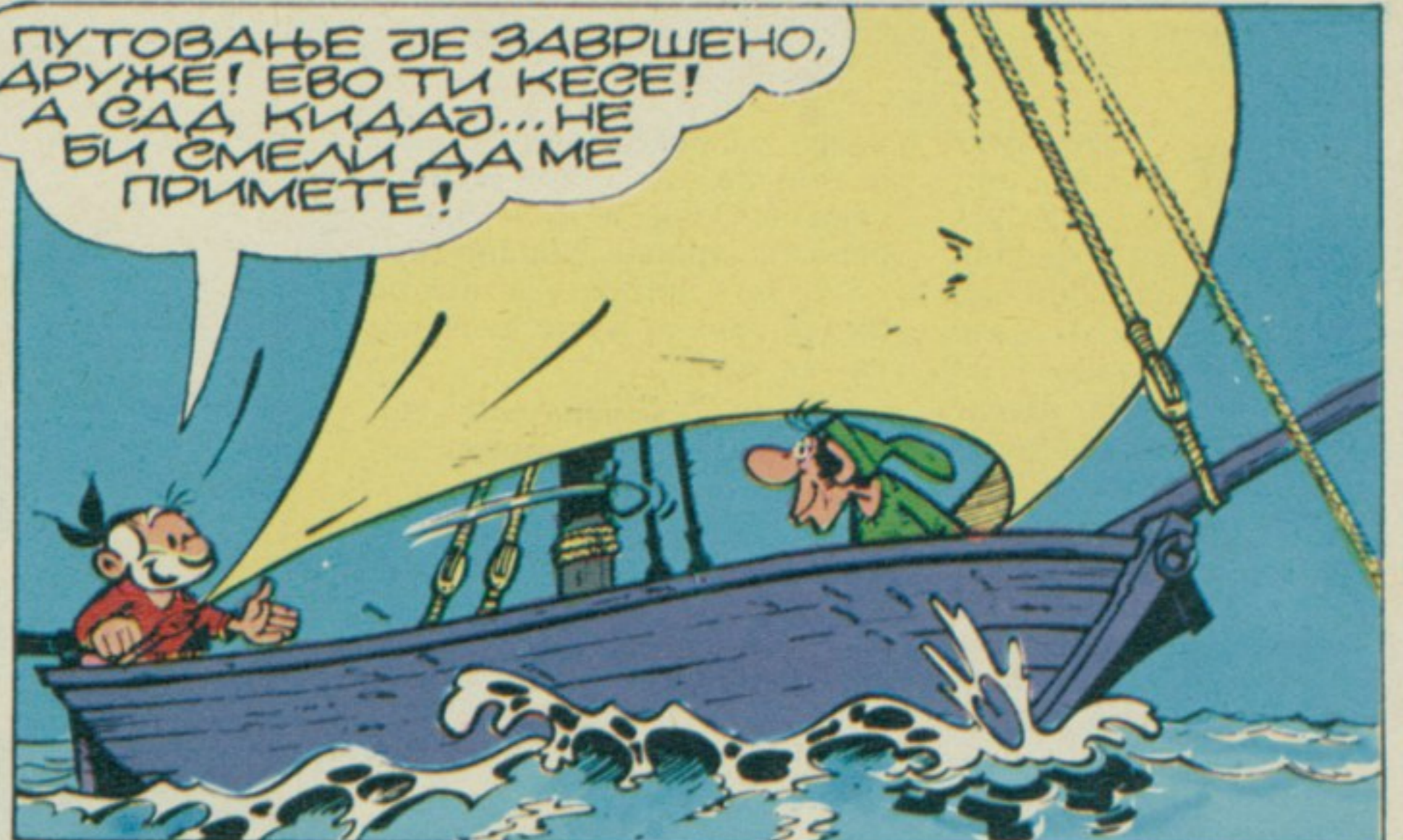

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

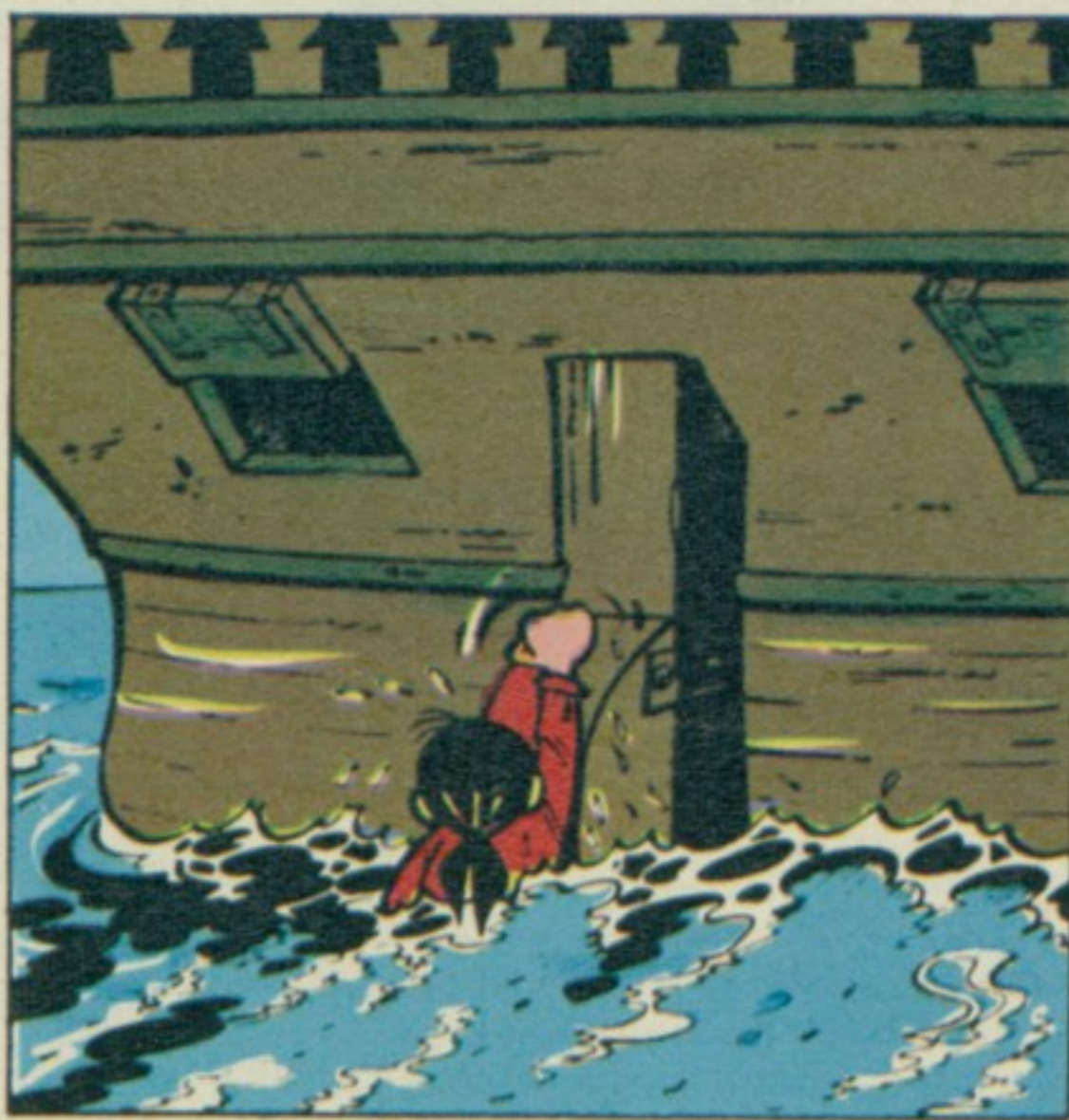
РАСТОЈАЊЕ ИЗМЕЂУ ДВА БРОДА НАГЛО СЕ СМАЊИВАЛО...

ПУТОВАЊЕ ЈЕ ЗАВРШЕНО, ДРУЖЕ! ЕВО ТИ КЕСЕ! А САД КИДАЈ... НЕ БИ СМЕЛИ ДА МЕ ПРИМЕТЕ!

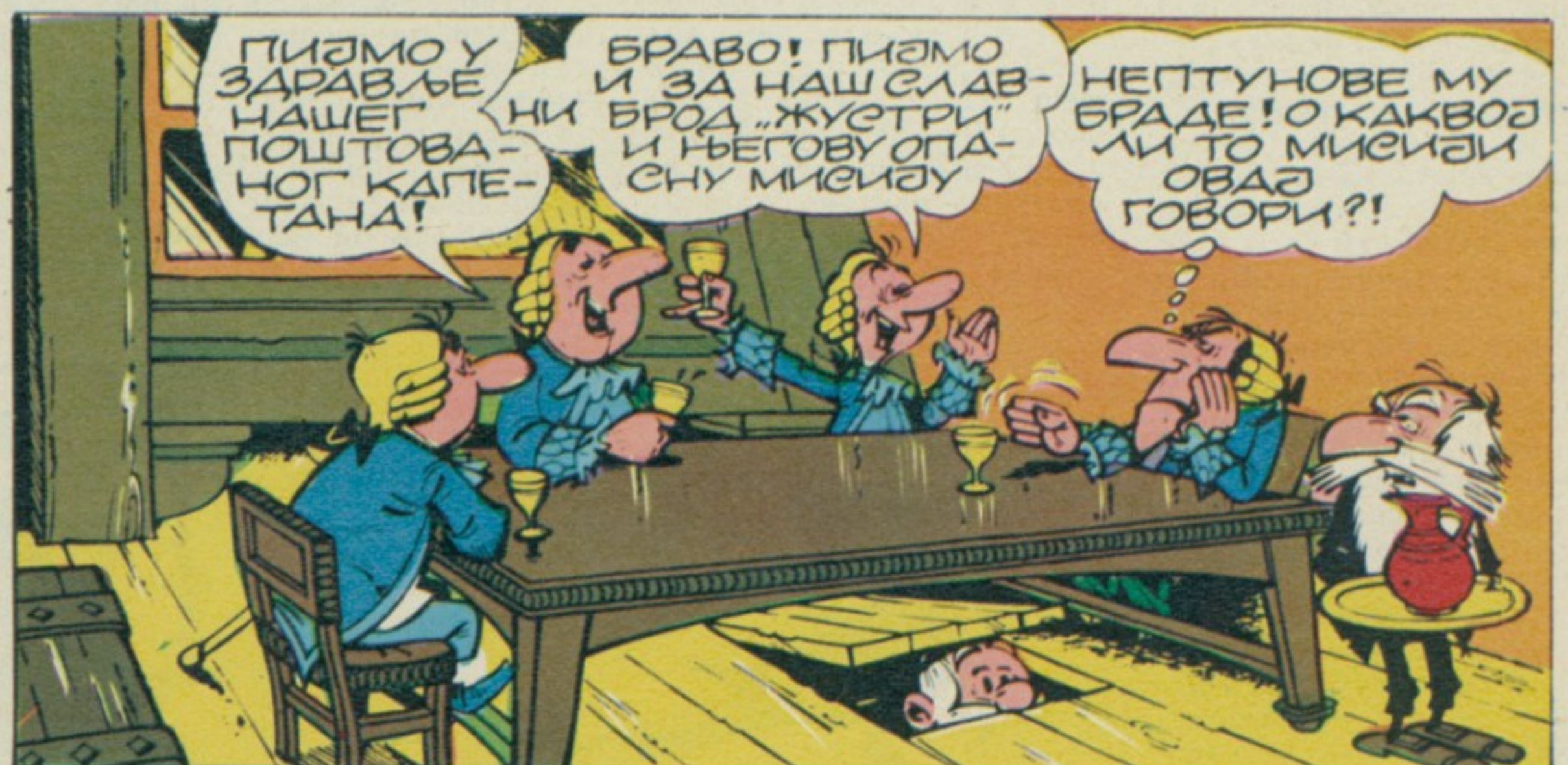
ЗБОГОМ И СРЕЊАН ПУТ! СТОЈИМ ТИ НА УСЛУЗИ КАД ГОД ЗАТРЕБА!

ЗАСАД ЈЕ ДОБРО! ТРЕБА БИТИ МУДАР ЈЕР АКО МЕ ЦРНА БРАДА УХВАТИ, БАЦИЌЕ МЕ У ОКОВЕ!

ХЕ! ХЕ! ЕВО МЕ НА ЛИЦУ МЕСТА! ДА ВИДИМО САД КУД ВОДЕ ОВЕ ЛЕСТВЕ...

ПИЈМО У ЗДРАВЉЕ НАШЕГ ПОШТОВАНОГ КАПЕТАНА!

БРАВО! ПИЈМО И ЗА НАШ СЛАВНИ БРОД „ЖУСТРИ“ И ЊЕГОВУ ОПАСНУ МИСИЈУ

НЕПТУНОВЕ МУ БРАДЕ! О КАКВОЈ ЛИ ТО МИСИЈИ ОВАЈ ГОВОРИ?!

НЕ СМЕМ ДА СЕ ПОКАЖЕМ! ЦРНА БРАДА УЖИВА ПОШТОВАЊЕ ОФИЦИРА! ОВДЕ КУ СЕ СМЕСТИТИ...

ШЛАЛА ЈЕ НОК...

ОПАСНА МИСИЈА... ДА САМ ПИТАО О ЧЕМУ СЕ РАДИ... ТО БИ МИ БИЛО КРАЈ!

ПРИЧЕКАЈ САМО, ЦРНА БРАДО! ЗАХВАЉУЈУКИ ОВОМ ПЕРГАМЕНТУ И ЦРНОЈ БОЖИ ПРИПРЕМИЌУ ТИ ВЕСЕЛО БУЋЕЊЕ!

ПОРОДИЦА КРЕМЕНКО

АЛИ ФРЕДЕ... ЗАР ТО НИЈЕ СУВИШЕ ОТМЕНО И СКУПО ЗА НАС?

АХ... ГОСПИН КРЕМЕНКО! ВАШ СТО ВАС ЧЕКА!

ИВАН ГУНДУЛИЋ (ГОНДОЛА)

Дубровачка властeosка породица Гундулић (Гондоле), позната још од XIII века, дала је свом родном граду велики број истакнутих политичара, трговаца, правника, дипломата и ратника. Највидније место међу свима њима заузима свакако песник и политичар Иван Гундулић (1589—1638). Почео је да пише стихове у раној младости а касније га ни обављање важних служби у Републици није омело у томе. Године 1615. и 1619. био је кнез у Конавлима, од 1621. обавља разне управне службе, 1636. постаје сенатор, а касније и члан Малог вијећа. Најзначајнија дела су му: „Дубравка“ и „Осман“. Пастирска игра „Дубравка“ први пут је приказана 1628. у Дубровнику. У овом делу написаном с искреним родољубљем, Гундулић слави слободу кроз речи рибара који се испред туђинске силе,

тужећи се на тежину ропства, склонио у Дубраву. Ово најсамосталније и најпопуларније Гундулићево дело живи и данас на нашим позорницама. „Османа“ је Гундулић писао од 1622. године па све до своје смрти. Овај историјски спев је једно од најзначајнијих дела наше старе књижевности. Спев је састављен од 20 певања и описује историјске догађаје којима је Гундулић био савременик: победу Пољака над Турцима (код Хоћима 1621) и побуну јаничара против султана Османа 1622. Међутим, ни у једном сачуваном препису овог епа нема 14. и 15. певања. „Османа“ је најбоље допунио песник Иван Мажуранић.

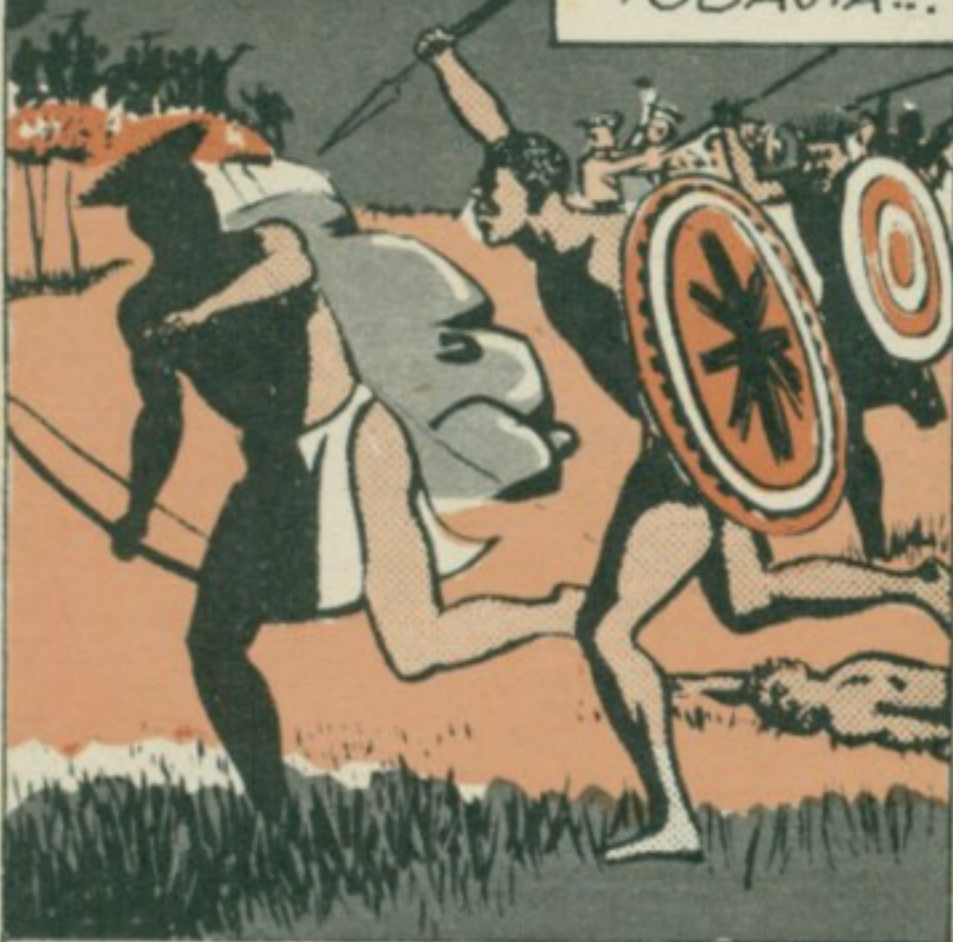
Грб породице Гундулић (Гондоле) је и грб Ивана Гундулића.

ФАНТОМ

ЉУБАВ У ЏУНГЛИ

ВЕКОВИМА СУ ПЛЕМЕНА ПЛОНГО И ВАМБЕСИ РАТОВАЛА...

ЈЕДНОМ, ЗА ВРЕМЕ КРАТКОТРАЈНОГ МИРА, ФАНТОМ ЈЕ ОДЛУЧИО...

ТРЕБА ИХ НЕКАКО УЈЕДИНИТИ... ДА БИ СЕ МИР ОЧУВАО...

И ТАКО СУ ПЕТОГОДИШЊИ ПРИНЦ ИСТОНИ И МАЈА ПРИНЦЕЗА ВАМБА ВЕРЕНИ. БИЛО ЈЕ ТО ПЕТНАЕСТ ГОДИНА ПРЕ ПОЧЕТКА НАШЕ ПРИЧЕ...

ВЕРЕНИЦИ СУ СЕ МАЈО ПОИГРАТИ ЗАЈЕДНО...

А ОНДА СУ ИХ РАЗДВОЈИЛИ...

КАКО СЕ ОНА ЗОВЕ, ОЧЕ?

ВАМБА!

МАЈА ВАМБА ОСТАЈА ЈЕ У ЏУНГЛИ...

А ИСТОНИЈА ЈЕ ОТАЦ ПОСЛАО У ГРАД У ШКОЛУ...

WILSON MCCOY 3-10

ИСТОНИ ЈЕ УЧИО И РАСТАО...

ПОСЕЊИВАО ЈЕ ПОЉОПРИВРЕДНУ ШКОЛУ...

ОВАЈ КУКУРУЗ ЈЕ ПОГОДАН ЗА ЗЕМЉУ У ЏУНГЛИ!

РАСТАО...

WILSON MCCOY 3-11

РАСТАО... ЛЉУБАВИ САМОТИ...

...САМОТИ...

КО ЈЕ ОНАЈ МЛАДИЋ, ? ДОЛАЗИ СВАКЕ ВЕЧЕРИ!

СИН ЈЕДНОГ ПОГЛАВИЦЕ! УЧИ ШКОЛУ У ГРАДУ!

ВОЈЕЈА БИХ ДА ПОРАЗГОВАРАМ С ЊИМ!

ВИДЕЋУ...

ЕКСОТА БИ ВОЈЕЈА ДА СУТРА ПОРАЗГОВАРА С ВАМА?

А ? СА МНОМ ?

WILSON MCCOY 3-12

ВИДЕЉУ ЈЕ ВЕЧЕРАС!

ОХ! ОПРОСТИТЕ!

ИЈОНИ, ОПЕТ НЕ СЛУШАШ ШТА ГОВОРИМ!

ИЈОНИ, КРАВА СЕ НЕ МУЗЕ ТАКО!

ИЗВИНИТЕ!

ВЕЧЕРАС... ЈЕДВА ЧЕКАМ!

WILSON MCCOY 3-13

ИЈОНИ, ОВО ЈЕ ЕКСОТА!
ЗДРАВО!

ОВАЈ... ЗДРАВО!

ВИ СТЕ УЧЕНИК ПОЉОПРИВРЕДНЕ ШКОЛЕ?

ДА... У ЗАВРШНОМ САМ РАЗРЕДУ!

КАКО ВИ КАО ЋАК ДОЛАЗИТЕ ОВАМО СВАКЕ ВЕЧЕРИ?

ОВАЈ... ЈА...

ДА БИСТЕ МЕНЕ ВИДЕЛИ? ЗАТО САМ И ЖЕЛЕЛА С ВАМА ДА РАЗГОВАРАМ!

НЕ РАЗУМЕМ!

НЕ МОЖЕТЕ УЧИТИ АКО ОВАКО ВЕЧЕ ПРОВОДИТЕ ОВДЕ!

WILSON MCCOY 3-14

НИСАМ ДОСАД УПОЗНАО ДЕВОЈКУ КАО ШТО СТЕ ВИ!

А НИ ЈА МЛАДИКА ОДРАСЛОГ У ЦУНГЛИ!

ЗНАЧИ ДОГОВОРИЛИ СМО СЕ... ЈЕДНОМ НЕДЕЉНО СМЕТЕ ДА ДОЋЕТЕ... ОСТАЛИХ ВЕЧЕРИ УЧЕЊЕ! ОБЕЋАВАМ!

СЈАЈНА ЈЕ!

МАЈА ВЕРЕНИЦА ПОТПУНО ЈЕ ЗАБОРАВЉЕНА...

WILSON MCCOY 3-16

ДРУГАЧИЈА СИ НО ШТО САМ ЗАМИШЉАО!

ЗАТО ШТО ПЕВАМ У НОЋНОМ КЛУБУ? ВОЛИМ ДА КУВАМ...

ВЕСТИ СЕ БРЗО ШИРЕ...

ПРИНЦ ИЈОНИ ИЗ ПЛЕМЕНА ПЛО҃ГО ЧЕСТО СЕ ВИЂА У ДРУШТВУ ПЕВАЧИЦЕ ЕКСОТЕ...

МОМ СИНУ СЕ СВИЂА НЕКА ДЕВОЈКА...?

ДА! ЈЕПА ДЕВОЈКА ИЗ ГРАДА!

НЕКА СЕ ЗАБАВЉА ДОК ЈЕ У ГРАДУ! УСКОРО ЋЕ СЕ ВРАТИТИ СВОЈОЈ ВЕРЕНИЦИ!

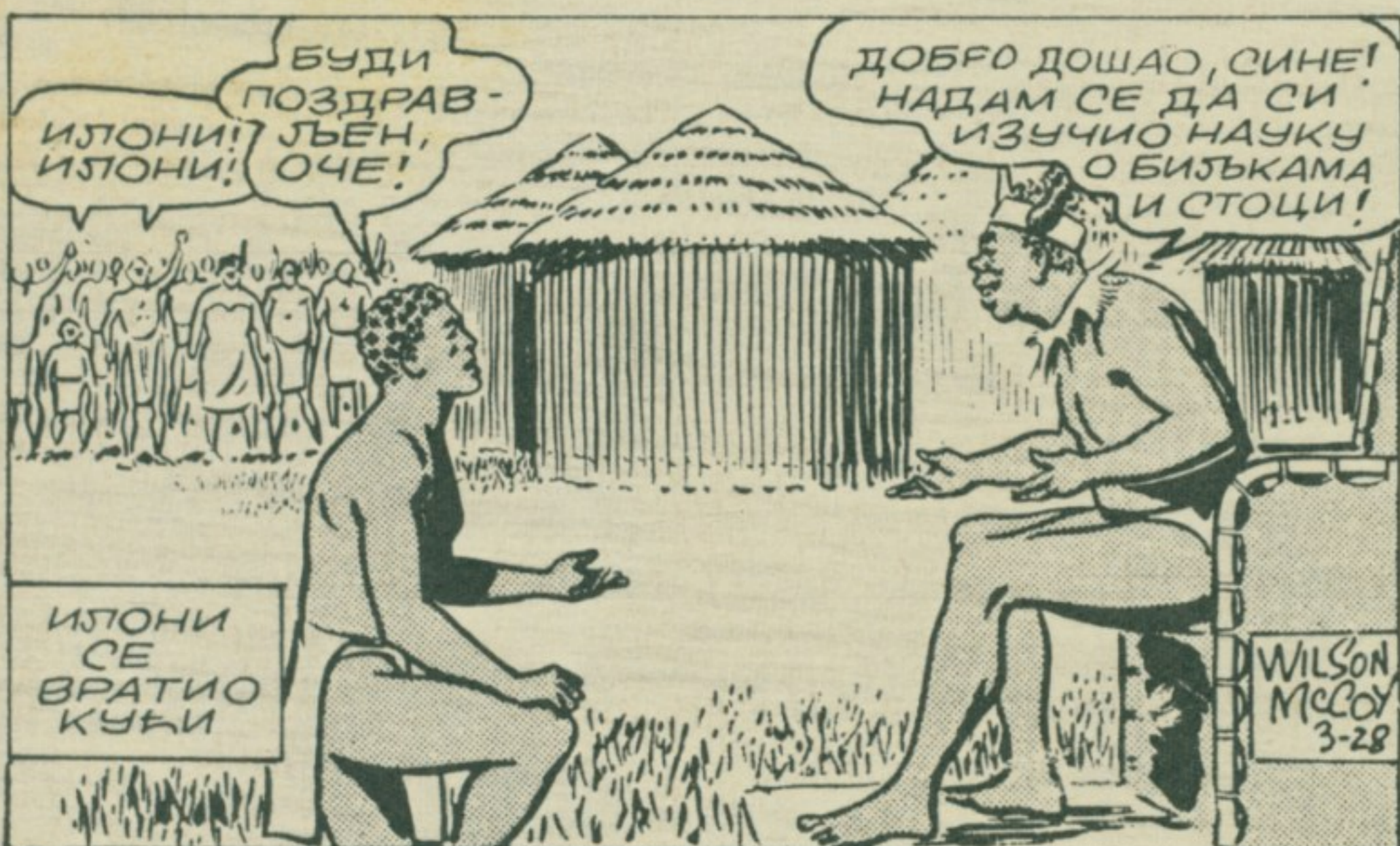
ВРУЏИНА
МИ ЈЕ!
ГРАДСКО ОДЕ-
ЛО ТИ ВИШЕ НИ-
ЈЕ ПОТРЕБНО!
ПОНЕО САМ ТИ ПРЕ-
ГАЧУ И КОПЉЕ!

МОРАМО ДА ПОЖУ-
РИМО... ДА НА ВРЕ-
МЕ СТИГНЕМО ДО
ПРВОГ ИЗВОРА!

WILSON
MCCOY
3-27

БУДИ
ПОЗДРАВ-
ИТОНИ!
ИТОНИ!
ИТОНИ!
ИТОНИ!
ИТОНИ!
ИТОНИ!

ДОБРО ДОШАО, СИНЕ!
НАДАМ СЕ ДА СИ
ИЗУЧИО НАУКУ
О БИЉКАМА
И СТОЦИ!

ИТОНИ
СЕ
ВРАТИО
КУЋИ

WILSON
MCCOY
3-28

ПОМОЌИ
ЋЕШ ОВОМ
ПЛЕМЕНИЧУ...
ДА БОЉЕ
ЖИВИ!

СУТРА
ЋЕШ СЕ
СРЕСТИ
СА СВОЈОМ
ВЕРЕНИ-
ЦОМ!

КАО ДА
НИКАД
НИСАМ ОД-
ЛАЗИО ОД
КУЋЕ...

ЕКСОТА...
ЗАР ЈЕ СВЕ
БИО САН?

© 1950 King Features Syndicate, Inc. World rights reserved.

ОЧЕ,
ЗАШТО
МОРАМ
ДА СЕ
ОЖЕНИМ
ВАМБОМ?

ЗАШТО?
ЗАШТО
СТЕ ВЕРЕНИ,
ШТО СВИ
ОЧЕКУЈУ...

ЗАТО ШТО ЈЕ
ФАНТОМ ТАКО
РЕКАО... МИРА
РАДИ!

У СЕЉУ ВАМБЕСИ...

САД ЋЕШ, ПОСЛЕ 15
ГОДИНА, ВИДЕТИ
СВОЈУ БУДУЋУ
ЖЕНУ!

ТО ЈЕ
ВАМБА?

WILSON
MCCOY
3-30

ВАМБА, ДРАГА
КЋЕРИ, ОВО ЈЕ
ТВОЈ ВЕРЕНИК!

ХИ!
ХИ!

СВИЃА
МИ СЕ...
ЛЕП ЈЕ!

ИТОНИ,
ВРАТИ
СЕ!

WILSON
MCCOY
3-31

НИСМО ГА НАШЉИ!

ТРАЖИТЕ И ДАЈБЕ И НИКОМ НИ РЕЧИ!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

ЈОШ НИКАД НИСАМ БИО ОВАКО ДУБОКО У ШУМИ... И НИКО ИЗ МОГ ПЛЕМЕНА!

ИЗНЕНАДА, ИЗ ГРМА СУ СЕ ПОЈАВИЛИ ПИГМЕЈИ СА СВОЈИМ ОТРОВНИМ СТРЕЛАМА...

БАНДАР МОРАМ ДА ВИДИ ФАНТОМА!

НИЈЕ ОВДЕ!

WILSON MCCOY 4-10

ИТОНИ ИЗ ПЛЕМЕНА ПЛОНГО ТРАЖИ ФАНТОМА!

ДОВЕДИ ГА!

ОД РОЂЕЊА ЈЕ СЛУШАО О ФАНТОМУ... САД ЋЕ ГА И ВИДЕТИ...

ЗА ТО ВРЕМЕ ДАЛЕКО ОД ЏУНГЛЕ...

ДОКТОР КАЖЕ ДА ЋЕШ СУТРА МОЊИ ДА УСТАЊЕШ, ДАЈАНА!

ДОБРО!

ФАНТОМ ЈЕ ЗАМИШЉЕН...

ОВОГ ПУТА... МОРАЋУ ДА ЈЕ ПИТАМ...

WILSON MCCOY 4-11

© 1955, King Features Syndicate, Inc. World rights reserved.

ПА ТИ СЕ УСКОРО ЖЕНИШ!

НЕ! НЕЋУ ПРИСТАТИ!

ЧЕКАЈУ ФАНТОМА!

ОН ЈЕ ДАЛЕКО! АТИ НЕЋЕШ ДА СЕ ЖЕНИШ? ТО МОЖЕ ДА ИЗАЗОВЕ РАТ!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

САД ЋУ СИЊИ!

ДОБРО!

МОРАМ СЕ ЈЕДНОМ ОЖЕНИТИ! ТРЕБА ДА СЕ НАСТАВИ!

СМЕМ ЛИ ТРАЖИТИ ФАНТОМА ОД ЊЕ ДА ЖИВИ У ПЕЊИНИ?

WILSON MCCOY 4-13

ИТОНИ ЈЕ ПОБЕГАО!

ТАЈНА НЕ МОЖЕ ДУГО ДА ОСТАНЕ ТАЈНА... НЕЋЕ ДЕБЕЉУ ВАМБУ...

ЈА САМ КРАЉ ПЛОНГО! ЗНАМ ДА ЈЕ МОЈ СИНТУ У ШУМИ!

ЧЕКАЈ!

ТРАЖИ ГА ОТАЦ!

НЕЋУ ДА ИДЕМ! ЧЕКАЈУ ФАНТОМА! КАЖИ ОЦУ ДА СЕ ВРАТИ КУЊИ!

ЏУНГЛА БРУЈИ О ТВОЈОЈ НЕПОКОРНОСТИ!

WILSON MCCOY 4-14

181

ИЗТОНИ НЕЋЕ ДА СЕ ЖЕНИ!
НЕ БИХ НИ ЈА!
БИЋЕ ГУЖВЕ!

КРАЉУ ПЛОНГА,
ЈЕ ЛИ ИСТИНА
ДА ЈЕ ТВОЈ СИН
ПОБЕГАО У
ШУМУ?

И ДА ОД-
БИЈА ДА
СЕ ОЖЕ-
НИ МО-
ЈОМ
ВАМ-
БОМ?
ЧИСТЕ ЈАЖИ,
БРАТЕ! ОДМАРА
СЕ У ШУМИ... ЗА
СВАД-
БУ!
ОЖЕНИЋЕ СЕ
ОН ВАМБОМ...
ЧИМ БУДЕ
ПУН
МЕСЕЦ!
ХИ!
ХИ!

WILSON
MCCOY
4-15

РОД ФАНТОМА
НЕ СМЕ СА
МНОМ ДА СЕ
УГАСИ! МОЖИ
ПРЕЦИ ПРЕ-
ВРНУЛИ БИ
СЕ У ГРО-
БУ!

МОДЕРНА ДЕВОЈКА
КАО ДАЈАНА... ДА
ЖИВИ У ЦУНГЛИ...
МЕЂУ ПИГ-
МЕЈИМА...

ЊЕНА
МАЈКА
НЕЋЕ
НИ ДА
ЧУЈЕ...
ЈА ЈЕ
РАЗУ-
МЕМ!

WILSON
MCCOY
4-16

ЈОШ ДВА
ДАНА И...
УСТАЋУ ИЗ
ОВИХ КО-
ЛИЦА!
ЗДРАВО,
ДАЈАНА...

МОРАШ СЕ
ВРАТИТИ...
ДА СЕ НЕ
ОБНОВИ
СТАРО НЕ-
ПРИЈА-
ТЕЉСТВО!
НЕЋУ ДА
СЕ ЖЕНИМ
ТОМ ДЕ-
ВОЈКОМ!

ТО ЗНАЧИ
РАТ У ЦУНГЛИ!
ТРЕБА ДА
ЈАВИМО
ФАНТОМУ...

И ВЕСТ ЈЕ ПОЈТЕТЕЈА
КРОЗ ЦУНГЛУ...
ПЛОНГО И
ВАМБЕСИ
ПРЕД РАТОМ...
ОДМАХ СЕ
ВРАТИ

WILSON
MCCOY
4-17

ОВАЈ... ЛЕП
ДАН, ДАЈАНА!
ЛЕП!

ШТА ТО
ЗНАЧИ?
КО БИ
ЗНАО? ТО
ЈЕ ФАНТО-
МОВА ТАЈ-
НАШИФРА!
ПРЕД РАТОМ, ОДМАХ СЕ ВРАТИ

ПРЕКО ШУ-
МА И ПЛАНИ-
НА...
ПЛОНГО И
ВАМБЕСИ

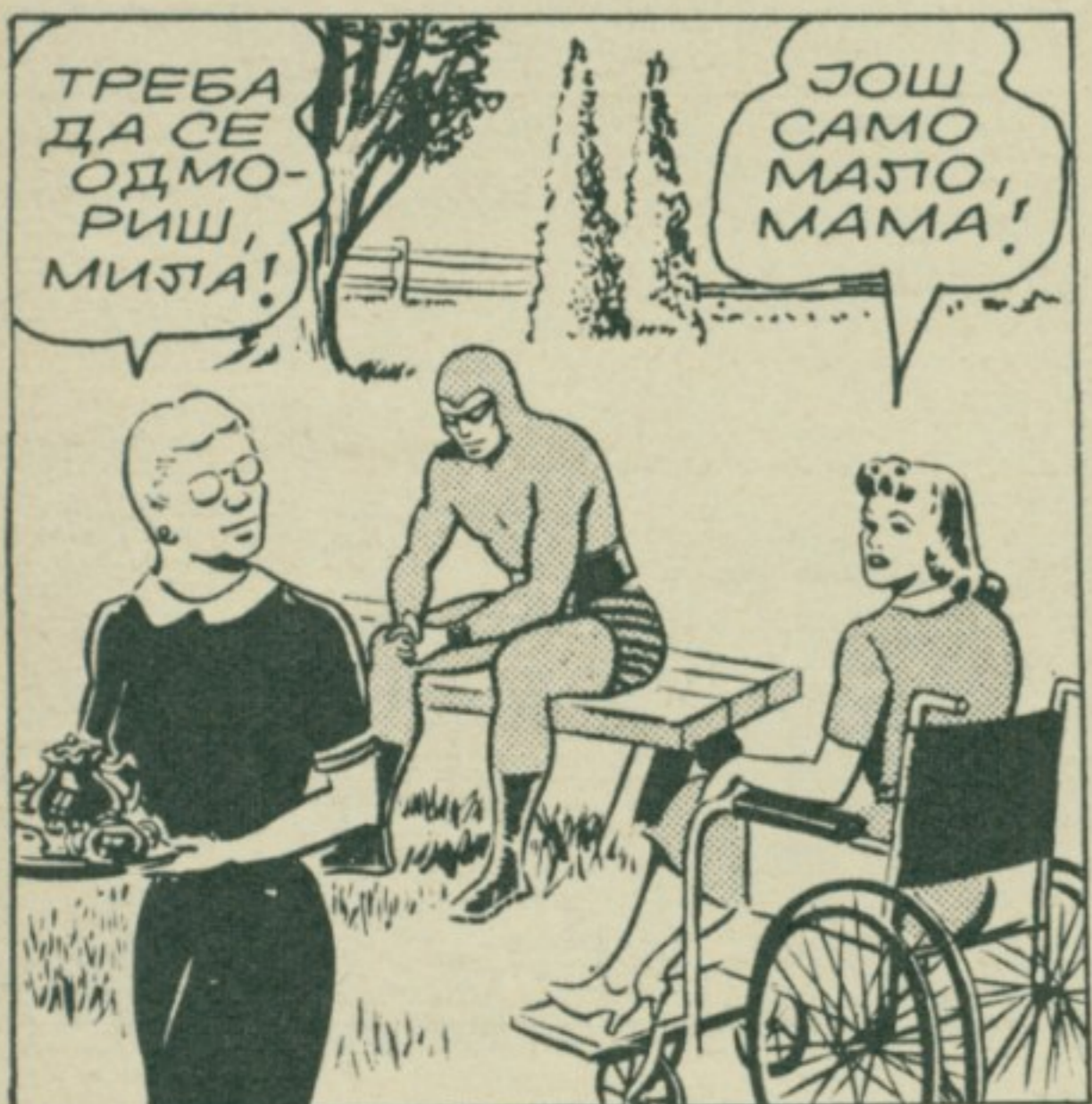

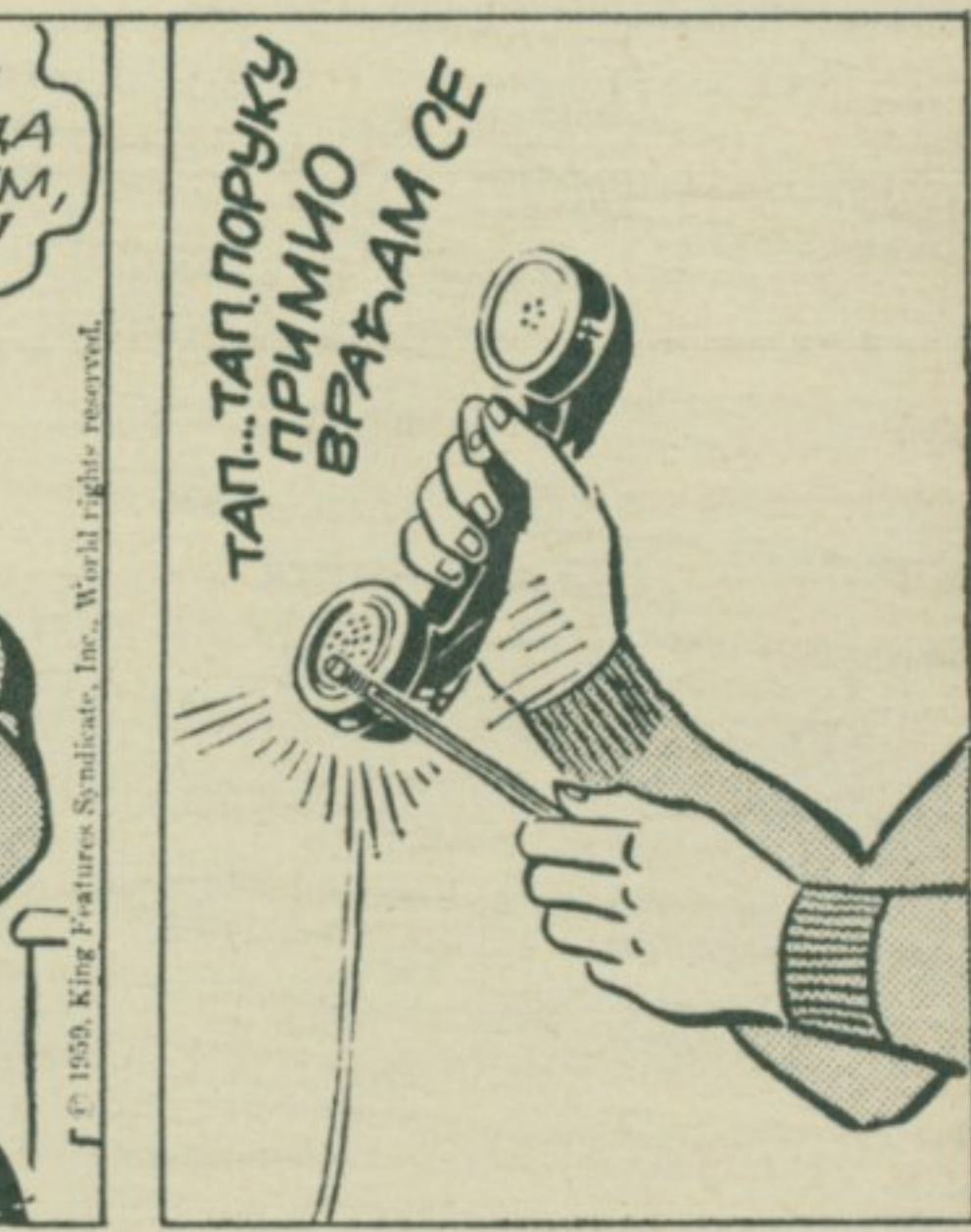
ЗА ТО ВРЕМЕ...
ОВАЈ... НЕШТО
САМ ХТЕО ДА
ТИ КАЖЕМ...
КАЖИ,
ДРАГИ!
ВРЕМЕ
ЈЕ ЗА
ЧАЈ!

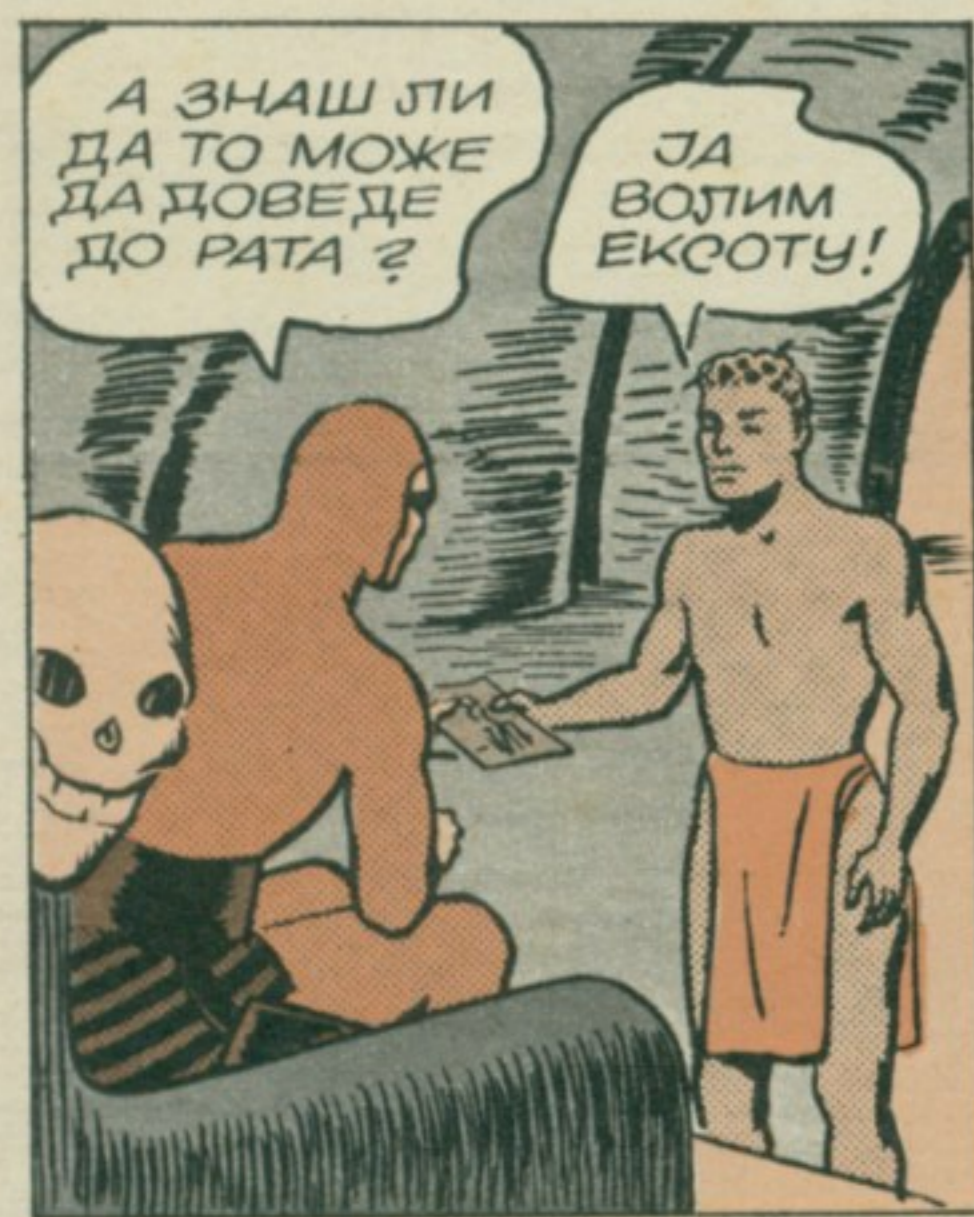
ОВАЈ...
МОГУ И
КАСНИЈЕ...

WILSON
MCCOY
4-18

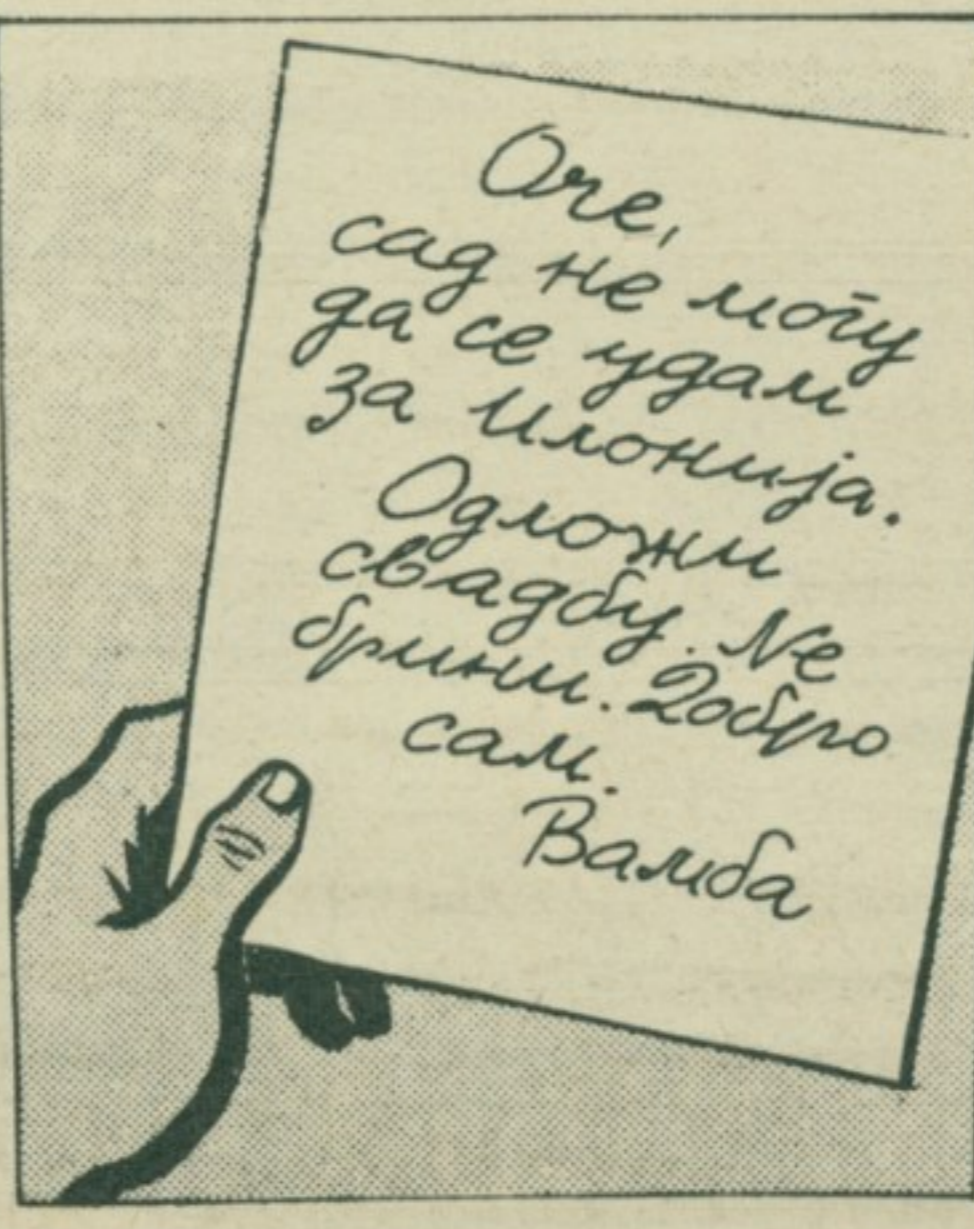

ВАМБА, ОВО ЈЕ ТАГИ, ВОЂА ПЛОНГО РАТНИКА!

ОН ЋЕ ВОДИТИ БРИГУ О ТЕБИ! РЕ-КАО САМ МУ КАКВУ ДИЈЕТУ ДА ДРЖИШ И КАКВЕ ВЕЖБЕ ДА ПРАВИШ!

ВЕЖБЕ? ДИЈЕТУ? АЈ! ВИ СТЕ МИ ОБЕЋАЛИ ДА ЋУ ЧАРОСЛИЈОМ СМРШАТИ!

ЈАГОДЕ? ЗАР ЈЕ ТО СВЕ ШТО ЋУ ДОБИТИ ЗА ЈЕЛО?

ФАНТОМ ЈЕ НАРЕДИО!

WILSON MCCOY 5-22

УМОРНА САМ! НЕ ЖЕЛИМ ДА ПЕШАЧИМ!

ЈОШ ЈЕ ДАН КРУГ!

ДОСТА МИ ЈЕ ТИХ ЈАГОДА! ХОЋУ МАСТО ПРАВЕ ХРАНЕ!

WILSON MCCOY 5-23

РАДИЈЕ БИХ СЕ ГОСПОДУК БОРИО С ТИГРОМ!

САМО НАСТАВИ ТАКО, ТАГИ!

© 1950, King Features Syndicate, Inc. World rights reserved.

ЗА ТО ВРЕМЕ У ГРАДУ ЕСКОТА САЊА О ИТОНИЈУ...

ИТОНИ САЊА О ЕКСОТИ...

© 1950, King Features Syndicate, Inc. World rights reserved.

А ВАМБА О ХРАНИ!

УМРЕЌУ ОД ГЛАДИ! ЈА САМ ВЕРОВАТА ДА ЋЕ МЕ ОН СВОЈОМ ЧАРОСЛИЈОМ УЧИНИТИ ЛЕПОМ!

НИ КОРАКА ВИШЕ, ТАГИ! МРЗИМ ТЕ!

ЈА САМО СЛУШАМ ФАНТОМА!

ОСТАВИО САМ ЈЕ НА СТАЗИ! НИЈЕ ХТЕЛА ДА ПОЂЕ!

ПАДА НОГ! ДОБИ ЋЕ...

ХУ ХУ ГРР ГРР

WILSON MCCOY 5-26

ВАМБА, САД МОЖЕШ ДА СЕ ВРАТИШ КУБИ!

АЛА ЋЕ СЕ ОТАЦ ИЗНЕНАДИТИ!

ВИДИШ, ГУРАНЕ! ИЛНИ ЈЕ ОДБИО ДА СЕ ОЖЕНИ ВАМБОМ ЗБОГ ЊЕНЕ ДЕБЉИНЕ!

ТО ЈЕ МОГЛО ДА ИЗАЗОВЕ РАТ!

ИЛНИ ЋЕ ПРОМЕНИТИ МИШЉЕЊЕ КАД ВИДИ НОВУ ВАМБУ... И МИР У ЦУНГЛИ БИЋЕ ОСИГУРАН!

МУДАР СИ КАО ЗМИЈА, ДУШЕ КОЈИ ХОЋАШ!

WILSON MCCOY 6-1

ОДЛИЧНО, ТАГИ! ОДВЕДИ ВАМБУ ЊЕНОМ ОЦУ А ОНДА СЕ ВРАТИ У СВОЈЕ ПЛЕМЕ!

ЧАРОЛИЈА!? ТО ЈЕ ЈЕДИНА ЧАРОЛИЈА, ВАМБА! ЖЕЛИМ САМА... ТИ СРЕЋУ!

БИО СИ СТРОГ, ТАГИ! МРЗЕЛА САМ ТЕ...

СЛУШАО САМ НАРЕЋЕЊА, САД МОЖЕШ ДА СЕ УДАШ ЗА ИЛНИ ЈА!

ХОЋЕШ ЛИ БИТИ СРЕЋНА?

ПА... ВЕРУЈЕМ!

SON MCCOY 6-2

ОЦЕ! ЗАР МЕ НЕ ПОЗНАЈЕШ?

ВАМБА... КФЕРИ! ЗАР СИ ТО ТИ?

ОНА ЈЕ ВЕРЕНИЦА НАШЕГ ПРИНЦА!

ТО ТИ ЈЕ ФАНТОМ УЧИНИО?

ОНИ ТАГИ! А ГДЕ ЈЕ ТАГИ?

ОТИШАО ЈЕ... ОХ, ТАГИ!

© 1959, King Features Syndicate, Inc. World rights reserved.

ВАМБА МЕ ЧЕКА... ДА СЕ ВЕНЧАМО?

ТАКО ЈЕ ФАНТОМ НАРЕДИО!

АЈИ ОН МИ ЈЕ ОБЕЋАО ДА НЕЋУ МОРАТИ ДА ЈЕ УЗЕМ!

МОЖДА ЋЕШ САД ПРОМЕНИТИ МИШЉЕЊЕ!

ТИ ЗНАШ, ТАГИ, ДА ЈА ВОЛИМ ЕКСОТУ!

АЈИ СИ ВЕРЕН СА ВАМБОМ!

WILSON MCCOY 6-4

ДОЛАЗИ ТИ ВЕРЕНИК СА СВАТОВИМА, КФЕРИ!

З...ЗНАМ!

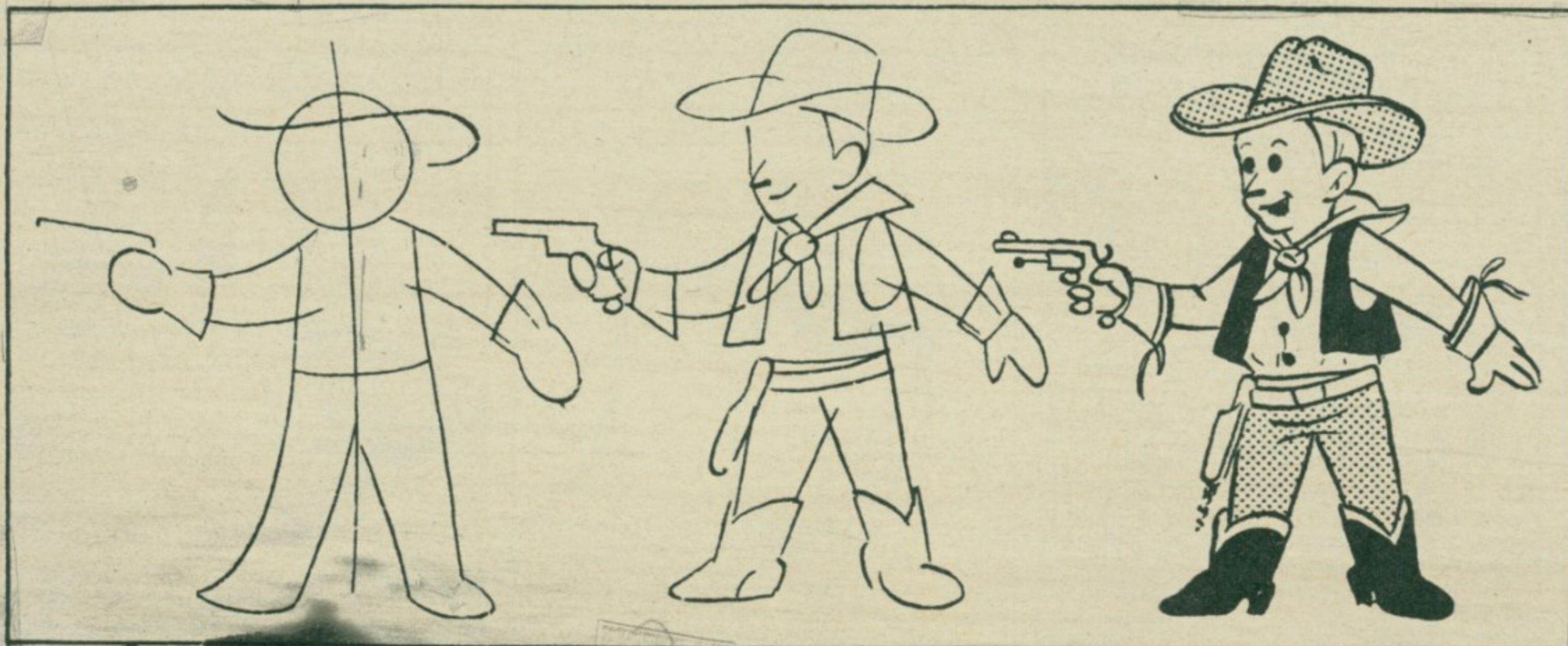
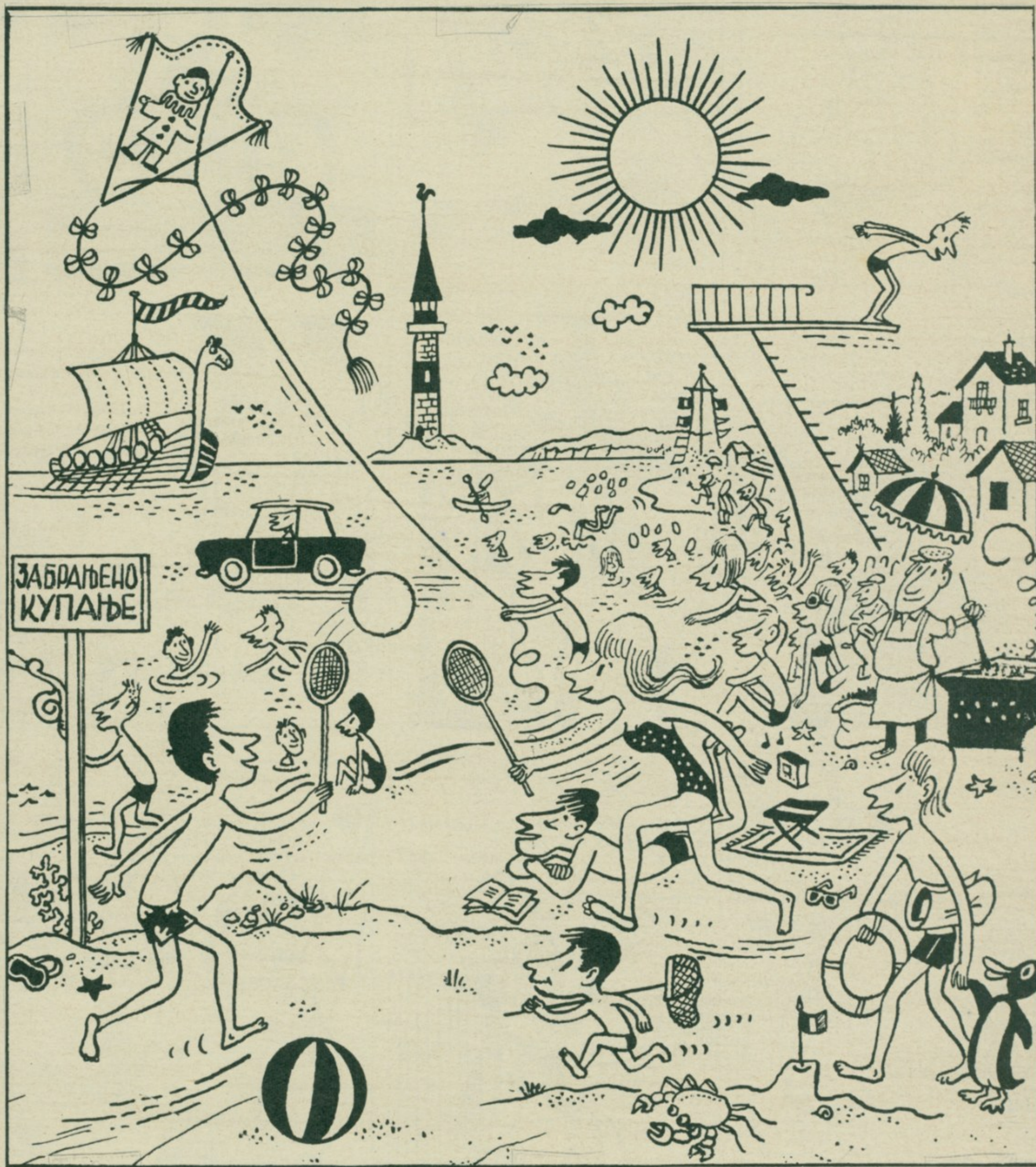
КРАЈ

РАЗБИГРИБА

9 7 8 6 10

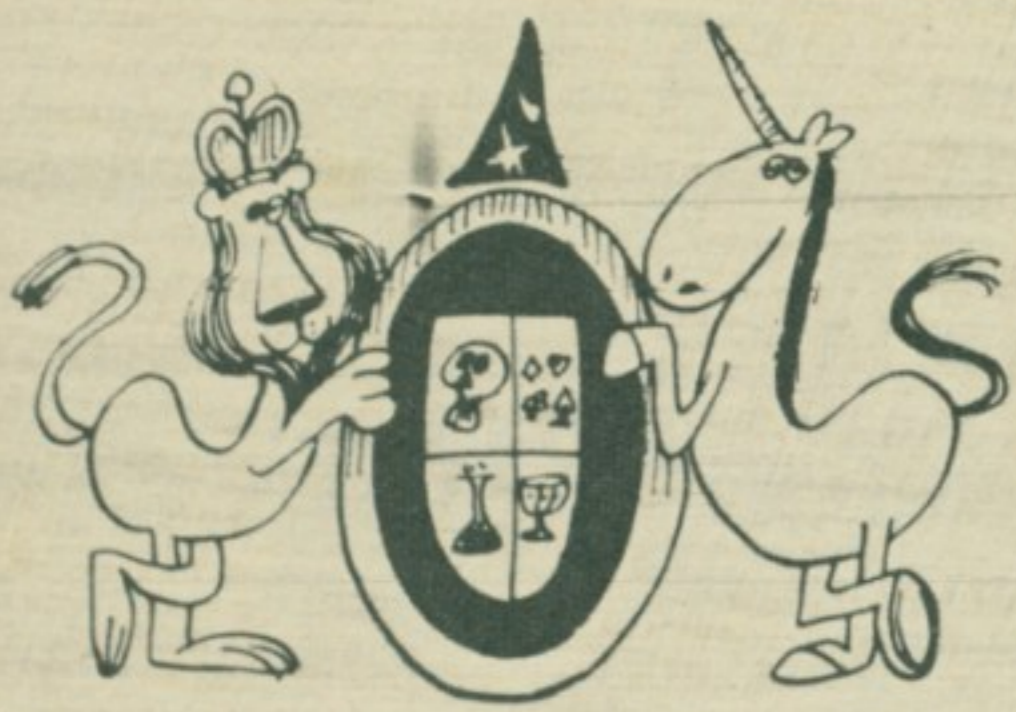
ГУЖВА НА ПЛАЖИ

Јули је, време купања и сунчања. Ко год је могао отишао је на плажу где влада неописива гужва. Ту се за текао и наш илустратор коме се друштво допало, па је пожелео да нешто нацрта за „ЗАБАВНИК“. На жалост, изгледа да се није довољно освежио јер је направио неколико грешака. Покушајте да их пронађете. Решење на страни 55.

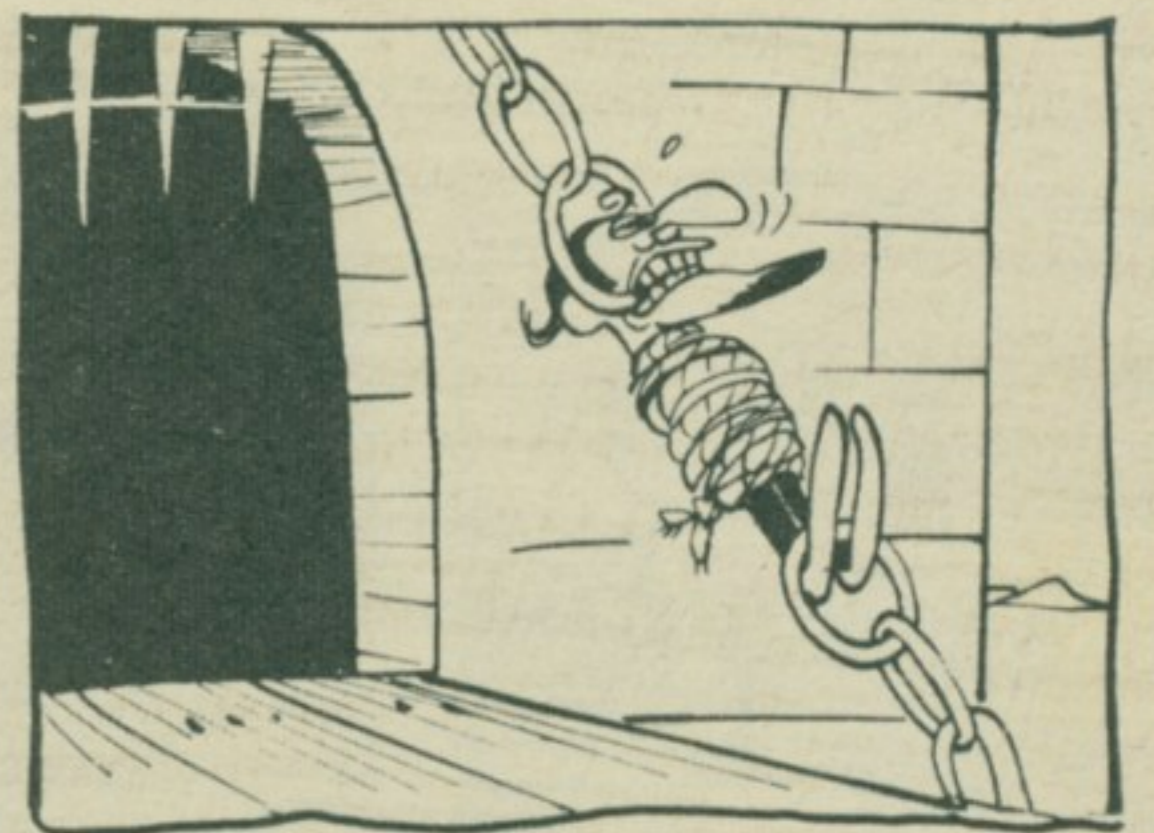
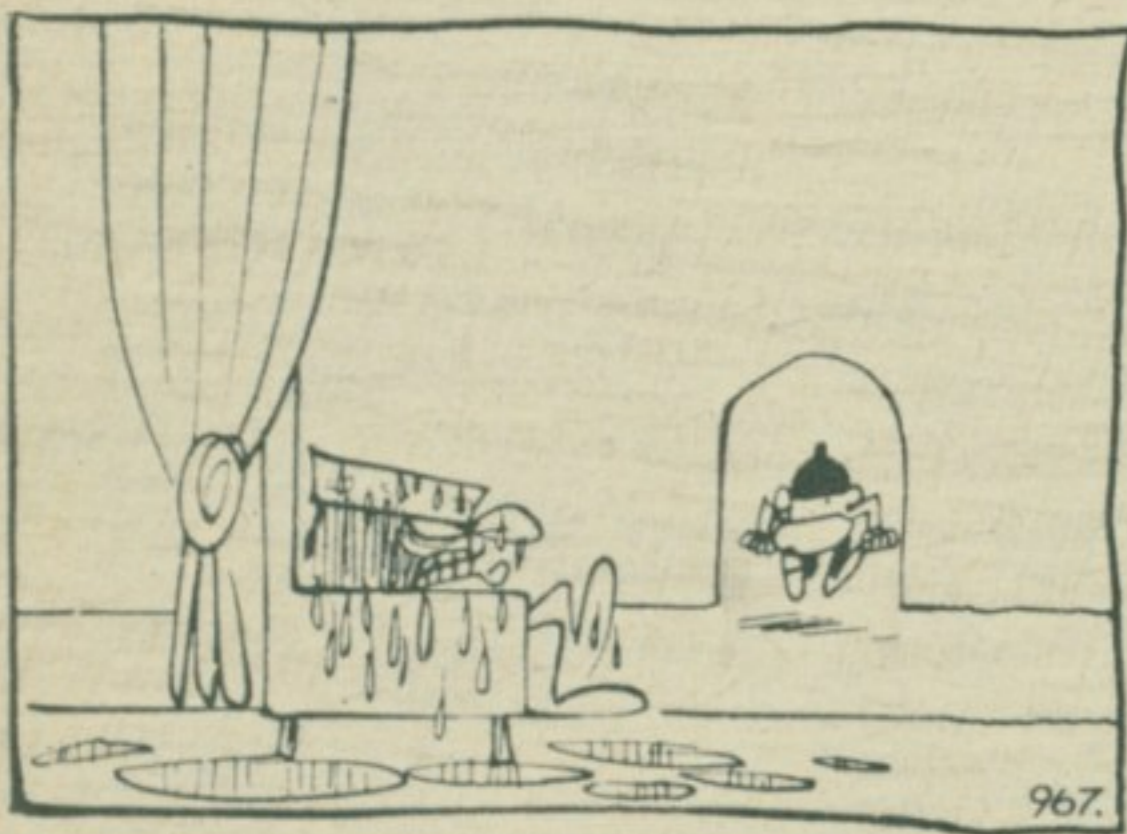
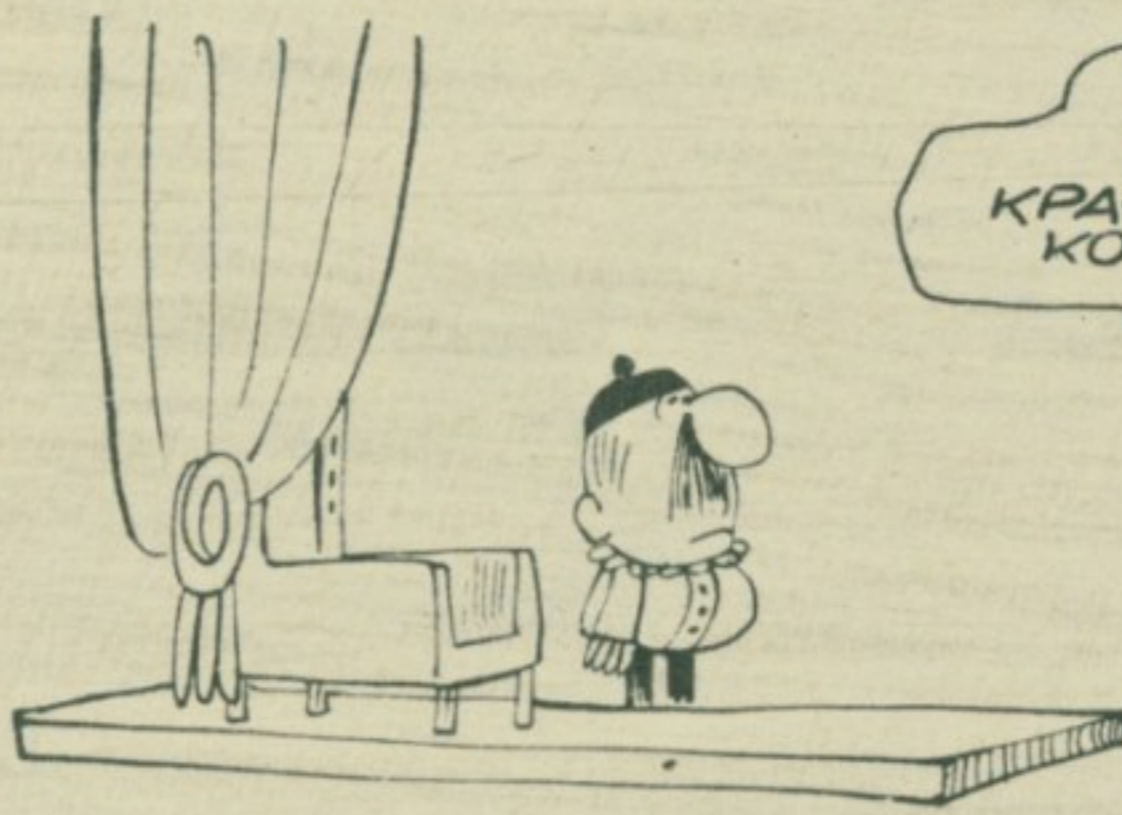
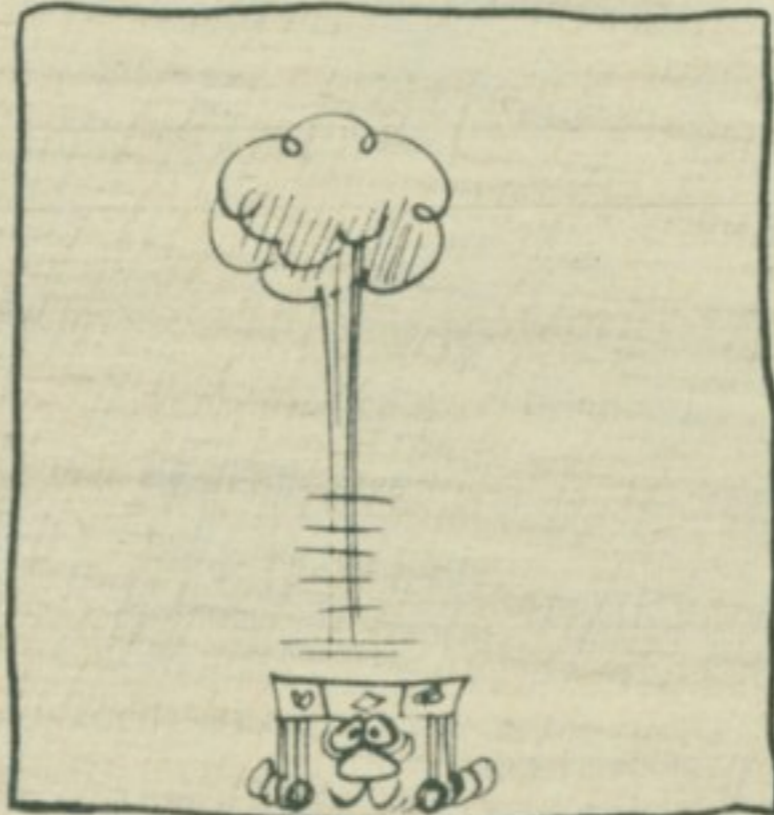
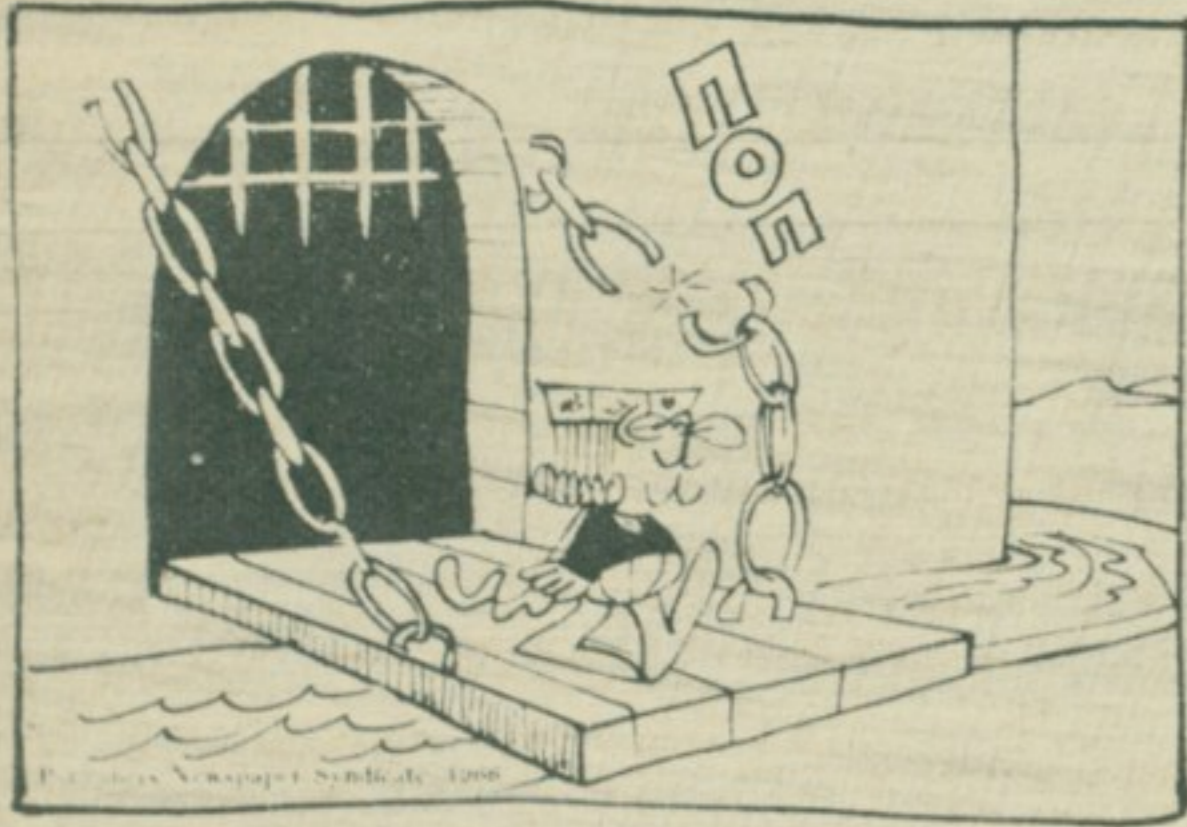

НАЦРТАЈТЕ КАУБОЈА

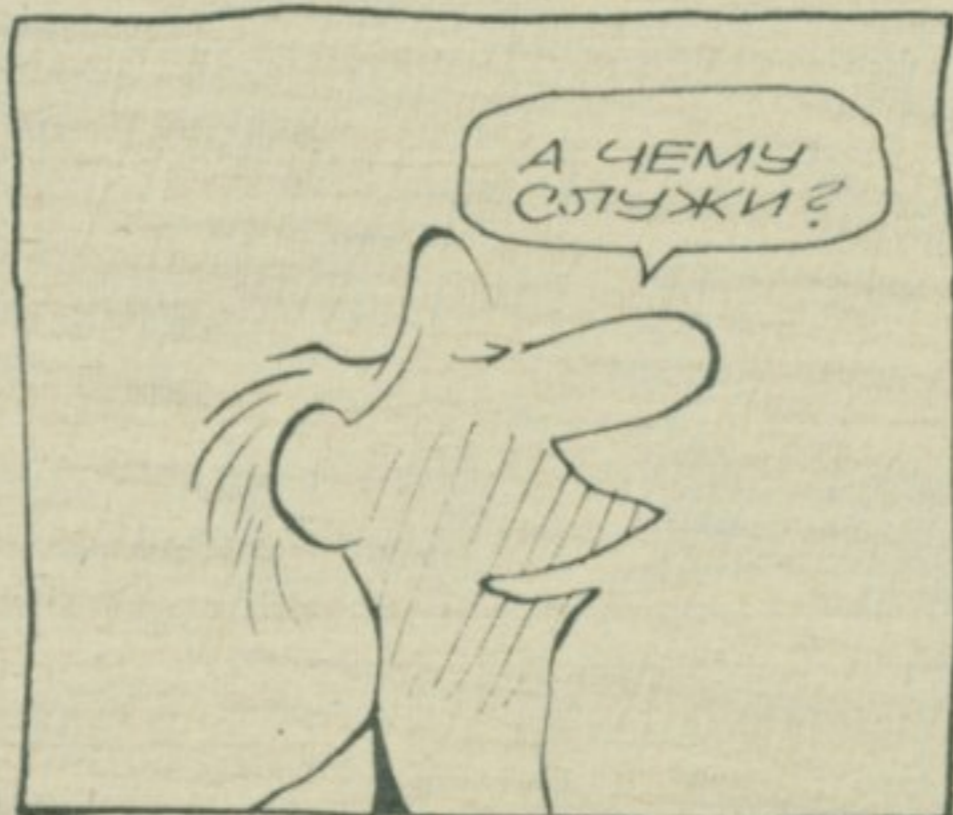
На једном листу папира нацртај обичном оловком цртеж број 1, затим га уобличи као што показује цртеж број 2. На крају га обој као што ти показује цртеж број 3. Готовог каубоја можеш употребити као налепницу за књигу или свеску.

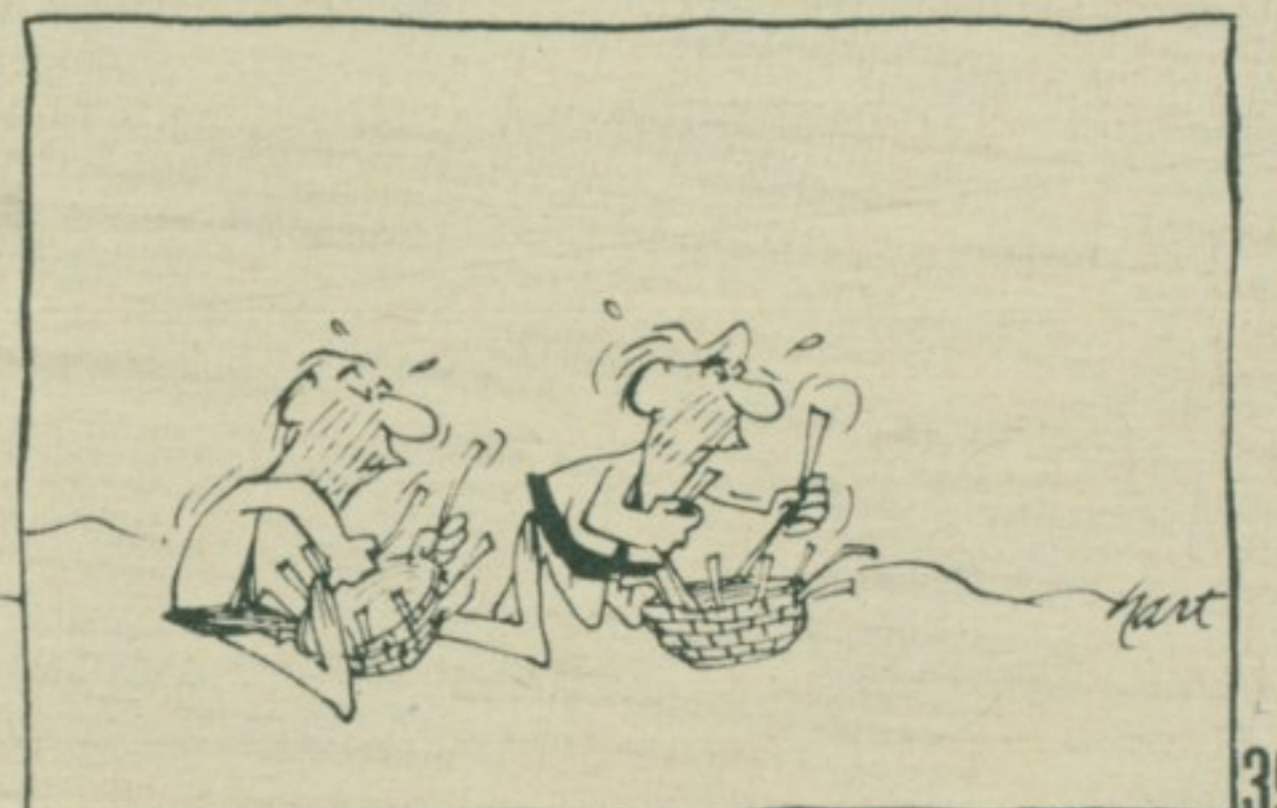
На двору краља Баџе

ТРОГЛОДИТИ

967.

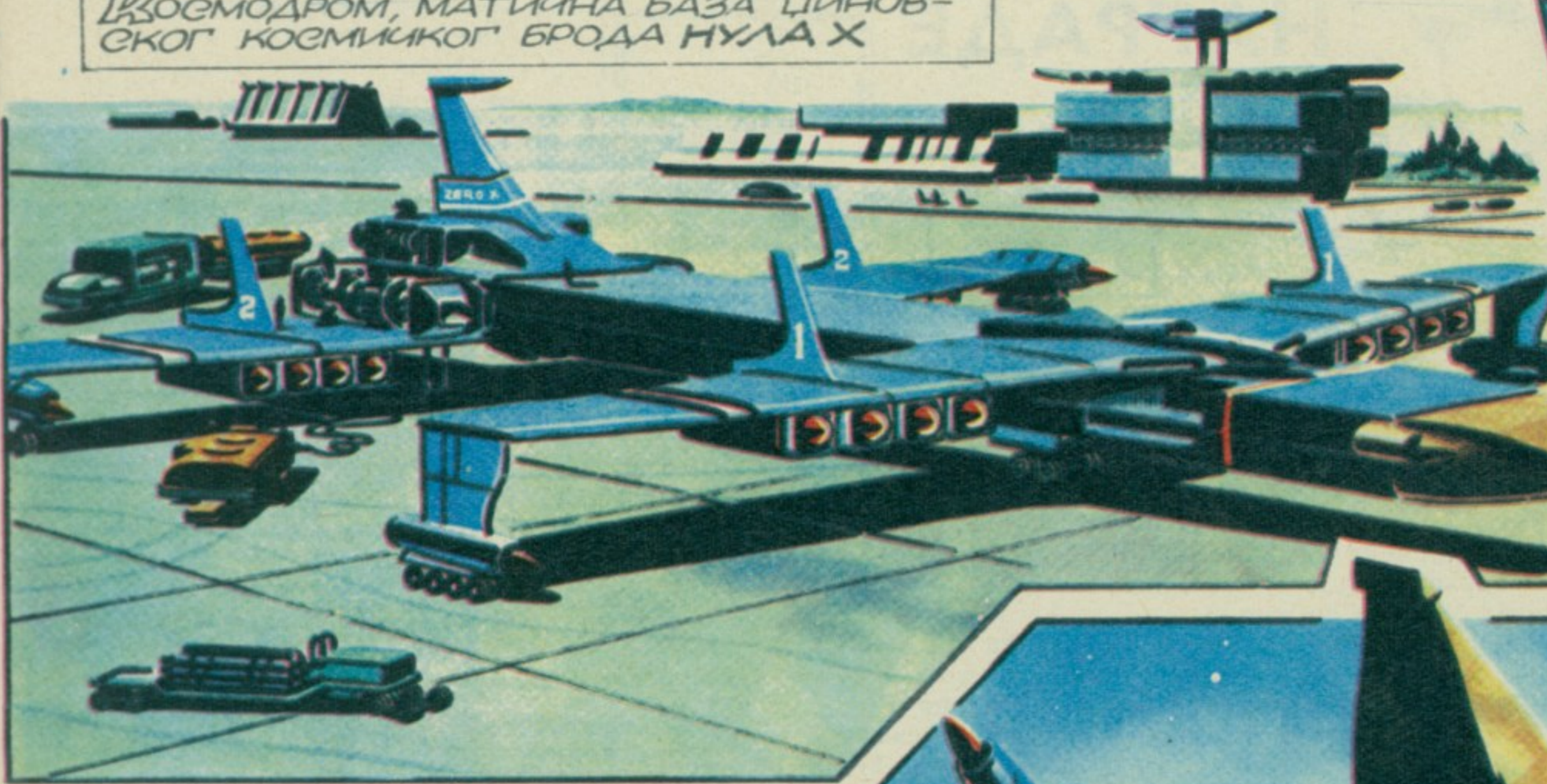
МОЈ ПАС - КРАДЉИВАЦ

НУЛАХ

ЗАРОБЉЕНИЦИ МОЗГОВА

КОСМОДРОМ, МАТИЧНА БАЗА ЦИНОВСКОГ КОСМИЧКОГ БРОДА НУЛАХ

ЗНЕНАДА, У КОНТРОЛНОМ ЦЕНТРУ...

АЛАРМ! ШТА ЛИ ЈЕ...

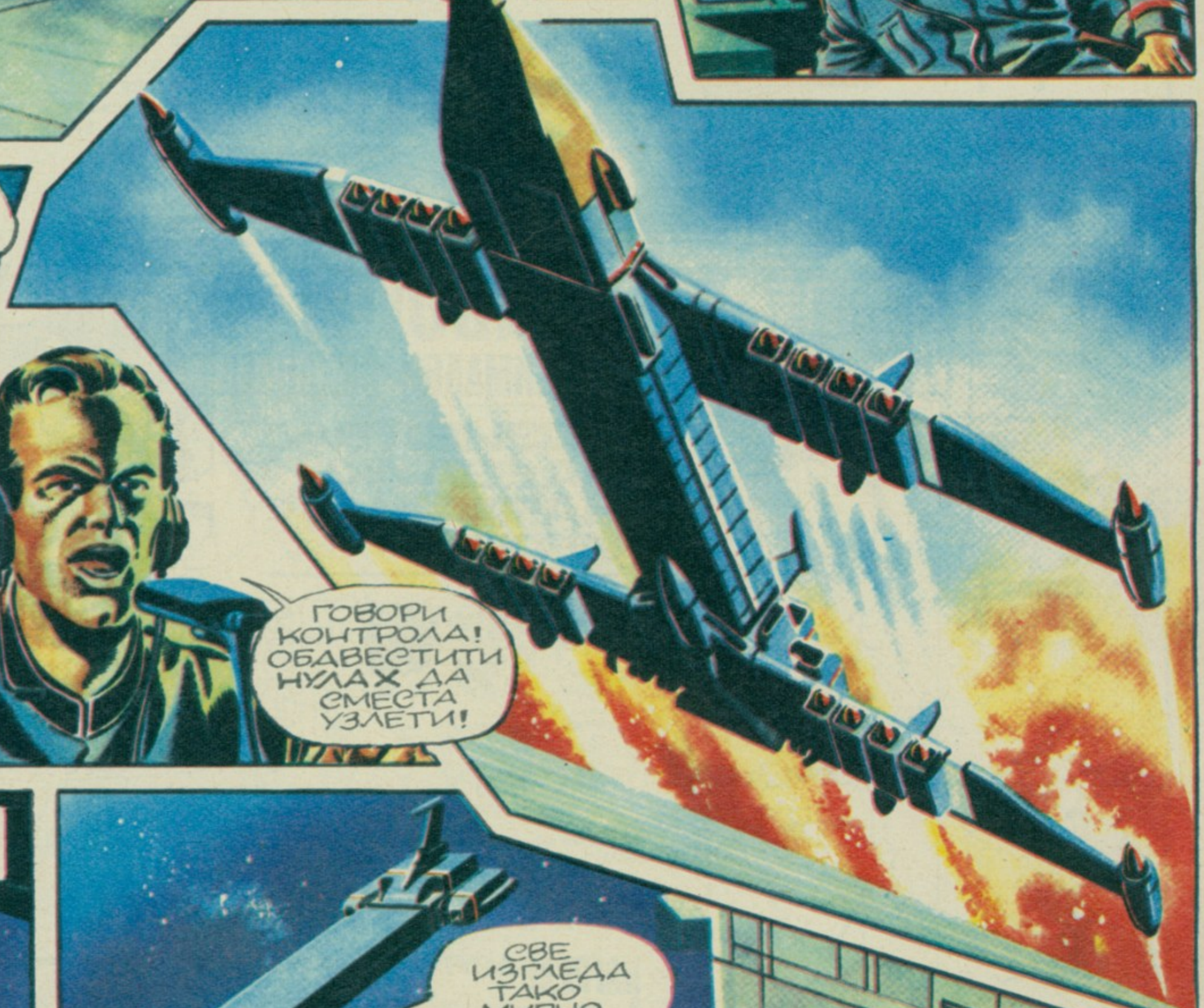
НЕШТО НИЈЕ У РЕДУ У СЕКТОРУ 90! УКЉУЧИ ЕКРАН...

АЛАРМНИ СИГНАЛ ДОЛАЗИ ИЗ КОСМИЧКЕ БОЛНИЦЕ! СЛУДНО... СВЕ ИЗГЛЕДА У РЕДУ!

ПОЗИВ ЗА ПОМОК ДОШАО ЈЕ ПРЕКО АУТОМАТСКЕ ТАЛАСНЕ ДУЖИНЕ! ТО ЗНАЧИ ДА ЈЕ ОПАСНОСТ ВЕЛИКА!

ГОВОРИ КОНТРОЛА! ОБАВЕСТИТИ НУЛАХ ДА СМЕСТА УЗЛЕТИ!

ГРАВЕРС И ЊЕГОВА ПОСАДА ПРИБЛИЖИЛИ СУ СЕ БОЛНИЦИ КОГА ЈЕ ТРАЖИЛА ПОМОК...

НЕ МОГУ ДА УСПОСТАВИМ РАДИОБЕЗУ! НЕ ОДГОВАРАЈУ...

ОНДА ЋЕМО МОРАТИ САМИ ПОГЛЕДАТИ ШТА СЕ ТАМО ЗБИВА!

СВЕ ИЗГЛЕДА ТАКО МИРНО, ПОЛЕ!

У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ: ХАОС У БОЛНИЦИ

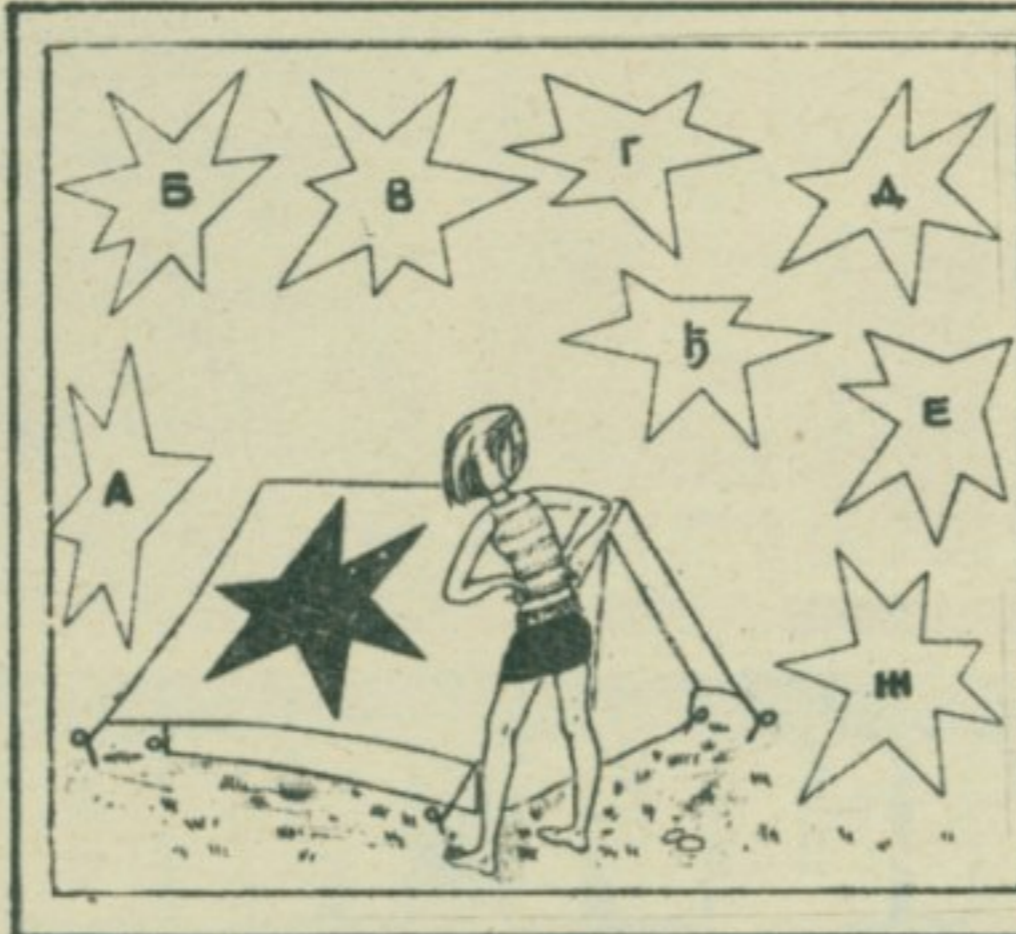
СЛУЧАЈ ИСПЕКТОРА СВЕЗНАЛИЦЕ

ФОТО — РОБОТ

Једна радња је опљачкана и истрага је поверена инспектору Свезналици. Пљачка се догодила у сумрак, кад је на улици још било света. Сведоци су инспектору описали провалника и према њиховом опису стручњаци су израдили фото-робот провалника. Инспектор је тада упоредио фото-робот са сликама осам сумњивих особа. Фото-робот је израђен на основу девет карактеристичних појединости: облику лица, браде, врата, ушију, фризуру, носа, очију, уста и обрва.

Инспектор Свезналица ће између осам осумњичених издвојити оног који има седам карактеристичних појединости са фото-робота. Пазите само: преступник не мора да буде онај који је на први поглед најсличнији фото-роботу. Тражи се човек са седам истих карактеристичних црта.

Решење на страни 55.

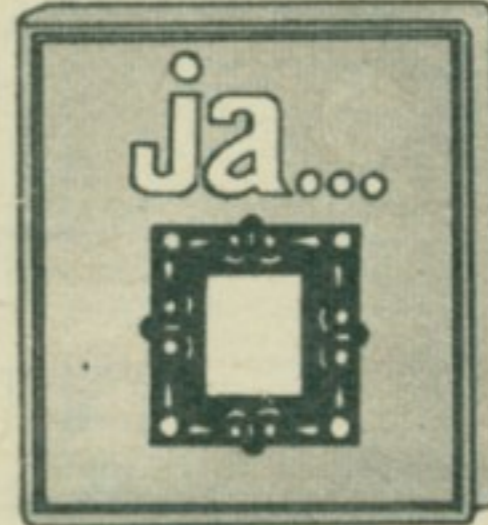
ПОЦЕПАН ШАТОР

Аници је ветар у току ноћи поцепао шатор. Кад се ујутру пробудила, обавестила је о томе своје другове. Они су јој као прву помоћ понудили неколико комада платна, шта је ко нашао у својој путној торби. Међутим, само једно од ових осам парчића одговара. Које?

РЕШЕЊЕ НА СТРАНИ 55.

НАГРАДЕ ЗА СПОМЕНАР »ЈА«

У „Забавницима“ бр. 959 и 960 објавили смо наруџбеницу за вечити споменар „ЈА“, а читаоцима који ову књигу купе преко нашег листа обећане су награде — 4 ПОНИ бицикла.

Издавачко-штампарско предузеће САВРЕМЕНА АДМИНИСТРАЦИЈА примило је 735 наруџбеница за споменар „ЈА“. Двадесетог јуна обављено је извлачење награда на срећу. Комисија коју су сачињавали: Нада Студен, Нада Вајагић и Душица Анђелковић, сви службеници „Савремене администрације“ и један члан редакције „Политикиног забавника“, међу свим наруџбеницама извукла је добитнике.

ПОНИ бицикле добили су:

1. Алекса Дедић, Хржиште 66, Карловац,
2. Даница Табаков, Фрушкогорска 24, Футог.
3. Савка Николић, Састав Река код Лесковца и
4. Владан Бабовић, Раве Јанковића 59, Сарајево.

САВРЕМЕНА АДМИНИСТРАЦИЈА поштом ће послати награђеним читаоцима „Политикиног забавника“ бицикле.

SOMBOLED МАКСИМАЛНИ СЛАДОЛЕД

ПОЗИВА ВАС НА ВЕЛИКУ НАГРАДНУ ИГРУ!

Пошаљи на СОМБОЛЕД, ПИК „СОМБОР“ — СОМБОР, 30 поклопаца и кесица (може и помешано) од СОМБОЛЕДА, као што су ови означени стрелицом на горњем цртежу. Награде ће бити извучене 31. јула.

НАГРАДЕ ДРУГОГ КОЛА:

1. Пони-Експрес (Бицикл)
2. Електрична ГИТАРА
3. КОМПЛЕТАН КУРС ФРАНЦУСКОГ ЈЕЗИКА (плоче)

Ово је тек друга од четири велике наградне игре. За сваку нову игру нове награде.

● један Енглец, љубитељ старинског накита, недавно је на лицитацији купио за 2.500 фунти венчани прстен извесног Томаса, свештеника из Линколна, који је овај 1753. године покљонио својој четвр-

тој жени. Претпоставља се да је Томасова жена била неписмена јер је на прстену угравиран следећи натпис: „Уколико те надживим, дароваћу га и петој“.

● кад дође на свет младунче жирафе тешко је између 60

и 80 килограма а високо од 1,60 до 1,90 метра.

● доктор Тедоро Даунс, геолог у градском музеју Лос Анђелоса, открио је пре извесног времена остатке праисторијског кондора чији рас-

пон крила износи шест метара! Према мишљењу стручњака то је највећи досад пронађен фосил ове птице и вероватно је стар око милион година.

● дрво банане има веома велике листове, често они достижу дужину до 3 метра а широки су 50 до 60 центиме-

тара. Становници афричких земаља понекад користе ово лишће као заклон од јаког сунца или обилних киша.

Дан
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ПУЦАЉУ НА НАС! ЗНАМИ, ЗНАЈУ ДА ИХ ГОНИМО!

ОВО ЈЕ САМО ОПОМЕНА! ИДУЌИ ПУТ ЦИ-ЉАЌЕМО НИЖЕ! СИСТИТЕ СЕ!

ЈА ЋУ ПОКУШАТИ ДА СТИГНЕМ ДО ЊИХОВОГ БРОДА... А ВИ ЗАДРЖИТЕ ПАЖЊУ НА СЕБИ!

ОПРЕЗНО ФЛАШЕ! ИНАЧЕ ОНИ ЋЕ УБИТИ АБНЕРА!

СКЛАЊАЈТЕ СЕ! БРЗО! ИНАЧЕ ЋЕМО УДАРИТИ У ВАС!

У РЕДУ! СКЛОЊИЋЕМО СЕ...

СИМ СЕ ФЛАШ ЗАГЊУРИ!

ДОБРО ЈЕ... ЗАСАД! УСПОРИЛИ СУ... ДОВОЉНО ДА СЕ ЗАКЛАЦИМ ЗА ЊИХОВ БРОД!

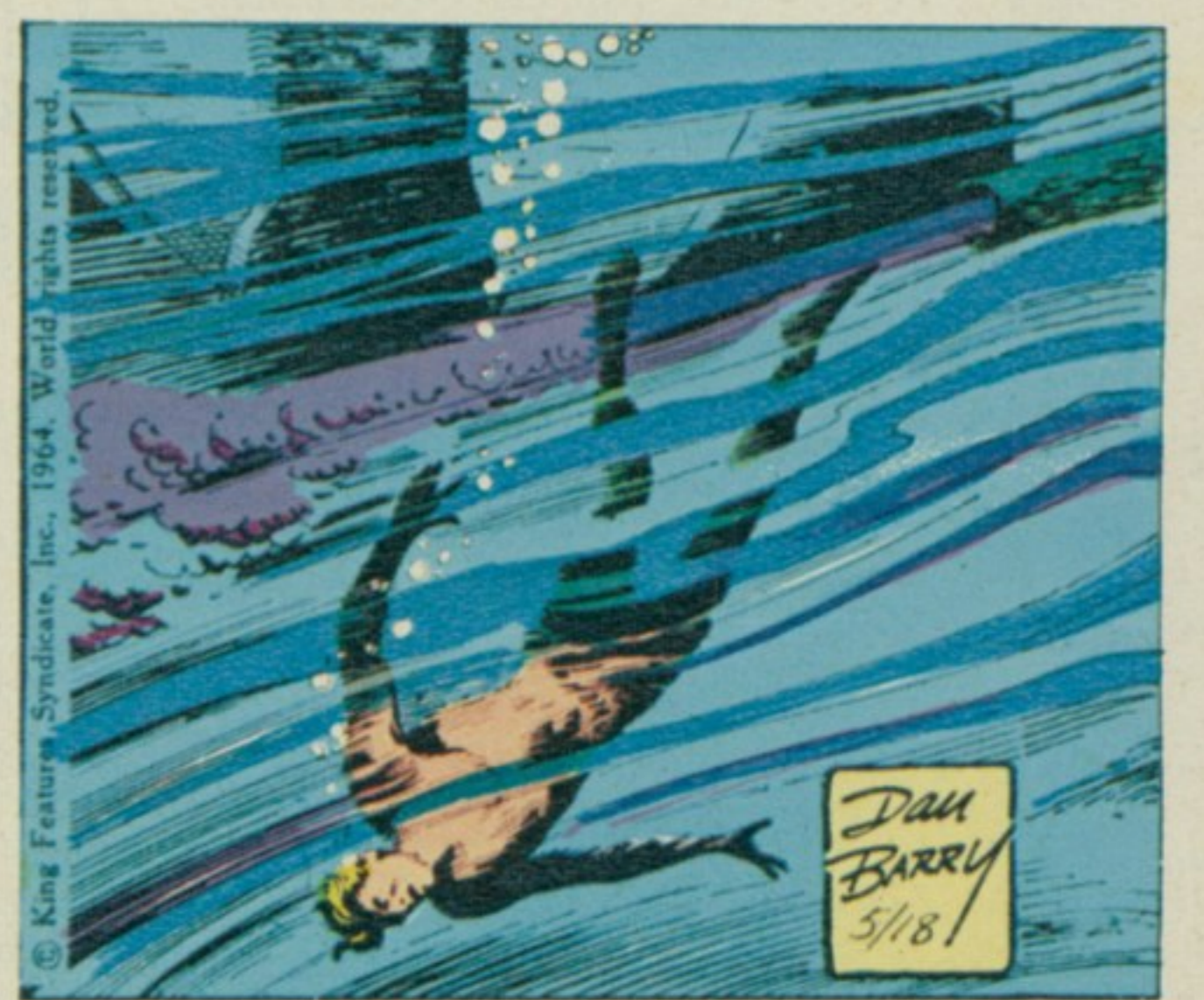
СКЛАЊАЈТЕ СЕ... ПОСЛЕДЊИ ПУТ ВАМ КАЖЕМ!

ДЕ... ДЕ... ЕВО КРЕНУЛИ СМО!

ДО БАВОЛА! ПА ОНИ ИМАЈУ СКРИВЕН РАКЕТНИ МОТОР!

А ФЛАШ ЈЕ ТАЧНО ИСПОД ЊИХОВОГ БРОДА

Дан
BARRY
5/18

РАКЕТНИ МОТОРИ! ТА ХУЉА ХАМИД... УМАЊИ ЋЕ НАМ!

ФЛАШ НИЈЕ ИЗРОЊИО! МОРА ДАСУ НАЛЕТЕЛИ НА ЊЕГА И УБИЛИ ГА!

ПРЕУЗМИ КОРМИЛО, САЛИ! ЈА ЋУ...

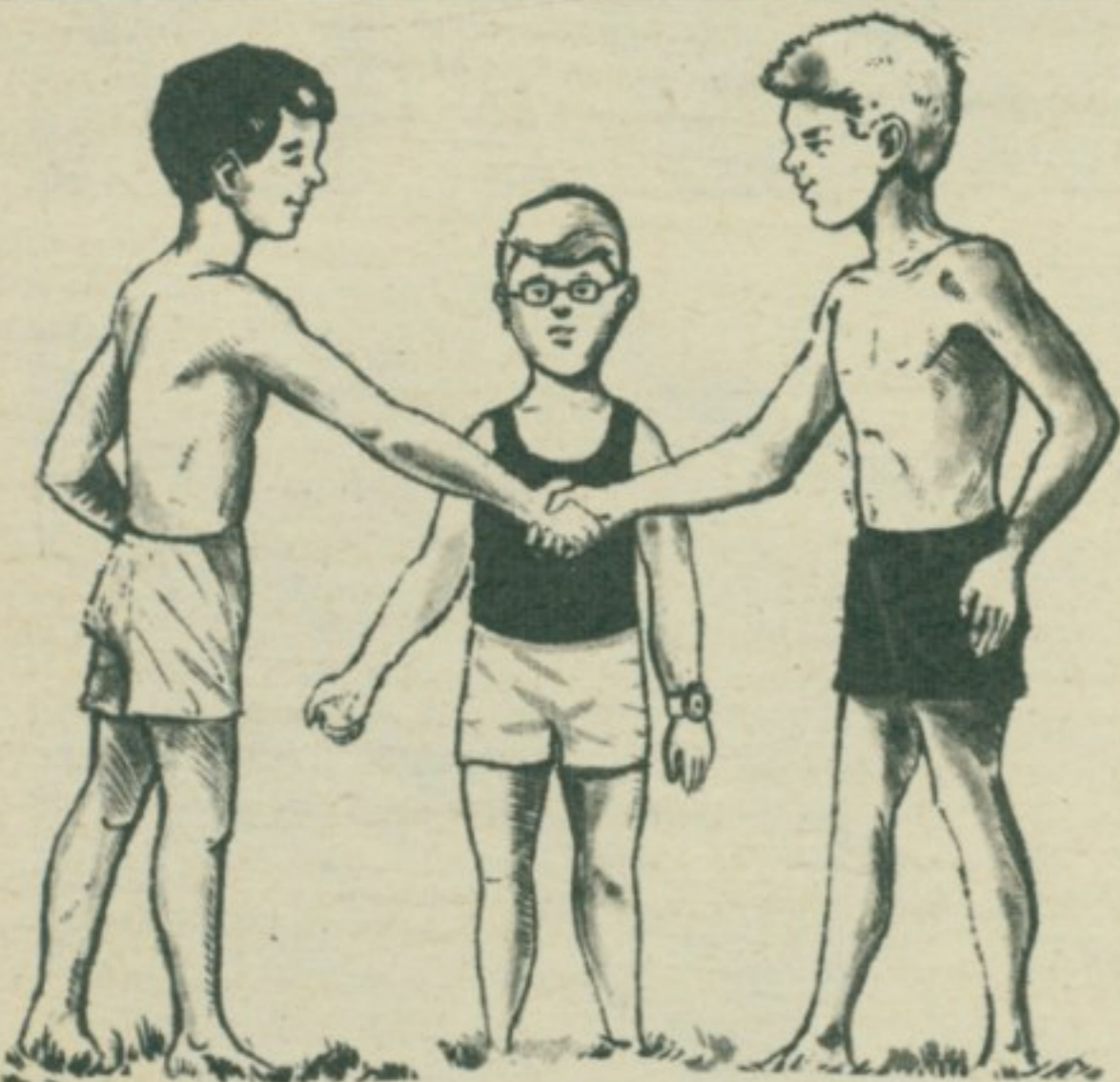
РАЊЕН ЈЕ КРВАРИ... А МОРЕ ВРВИ ОД АЃКУЛА!

Дан
BARRY
5/19

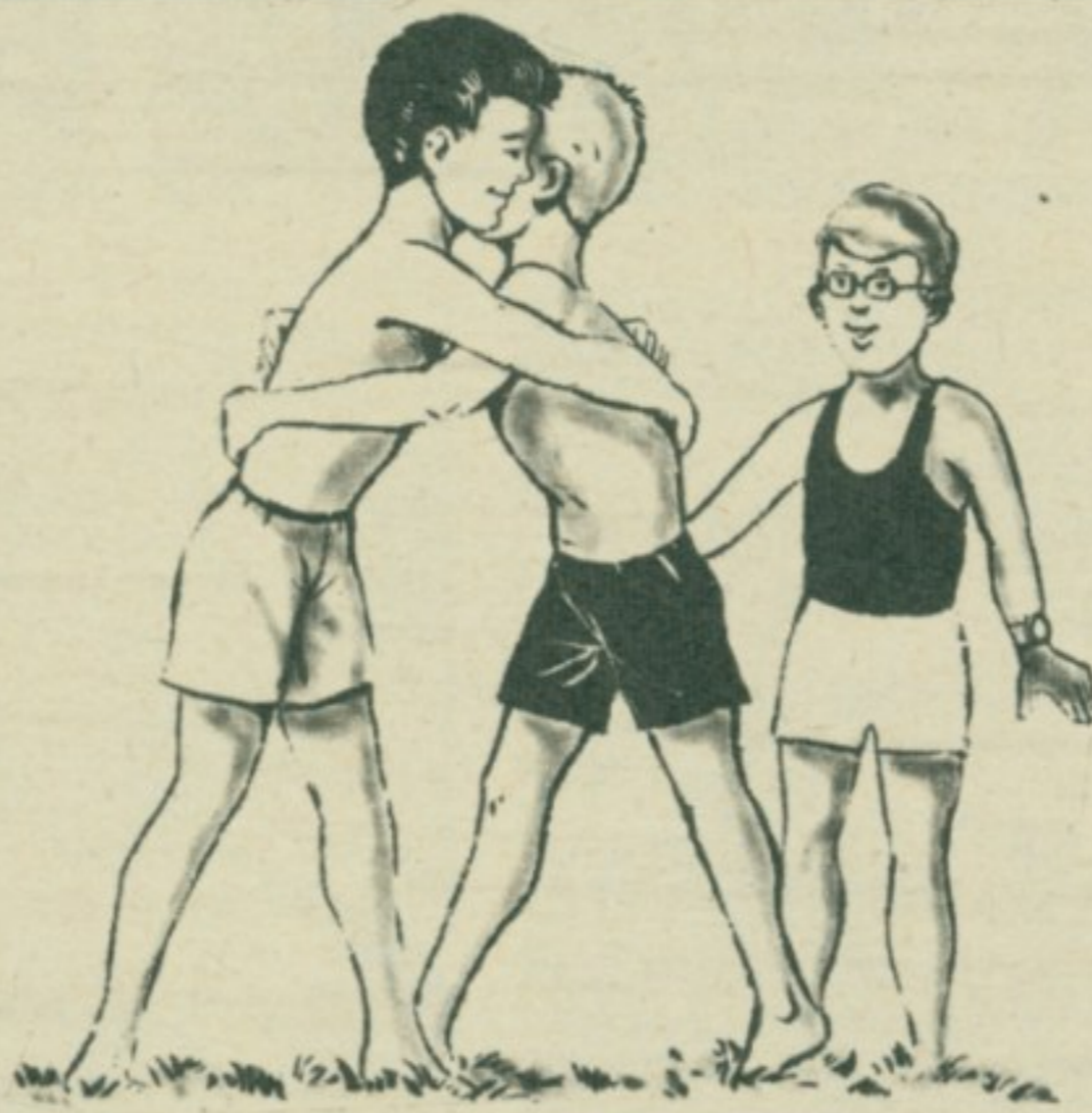
ДА ЛИ СТЕ ДОБРИ РВАЧИ

УХВАТИТЕ СЕ У

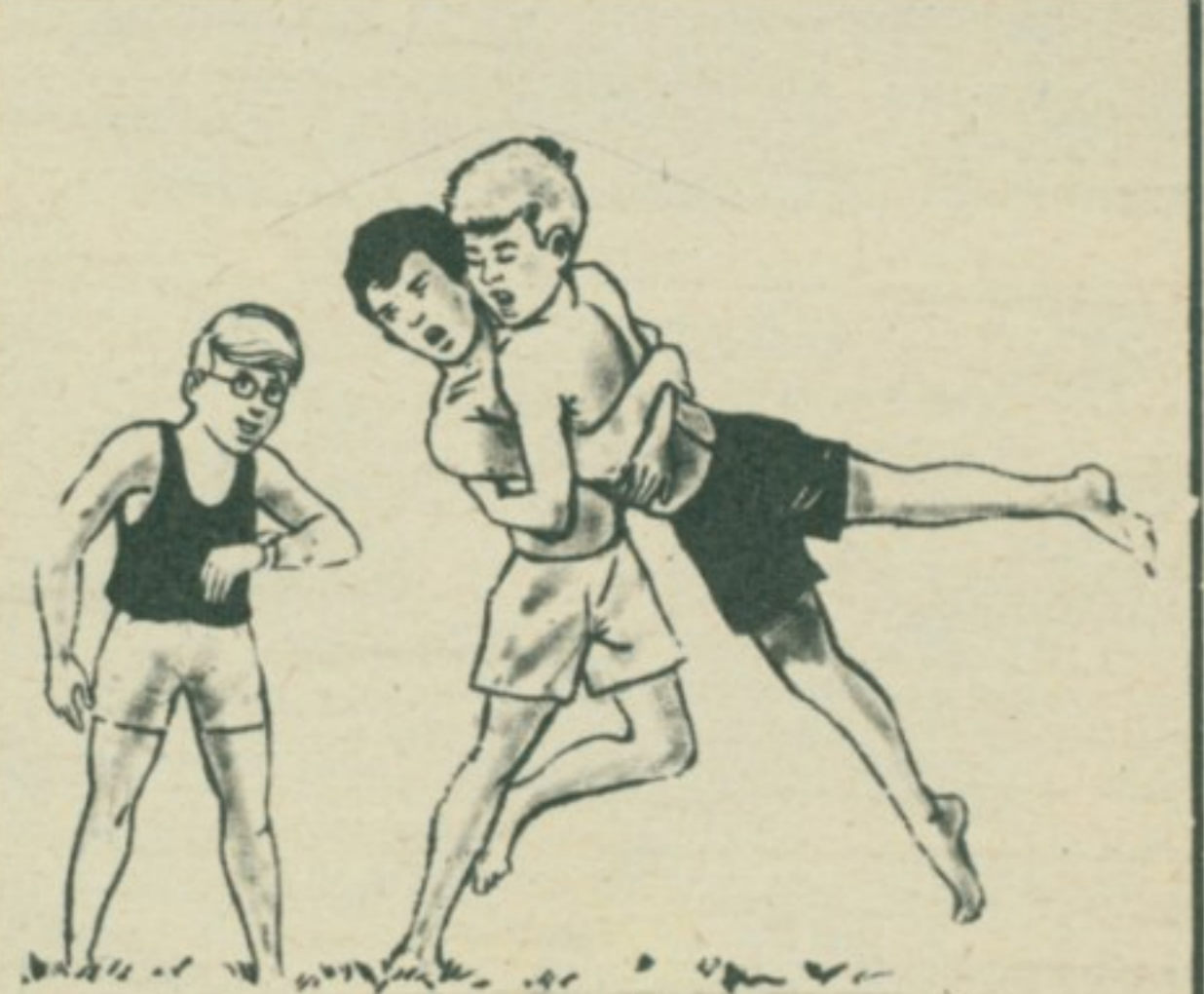
Док ово читате у Канади се одржава светско првенство у рвању. Ис

1 Одаберите мек травнат терен да се противник не угроува кад га баците на земљу. Рукујте се са противником и пошто сусрет има за циљ да испробате рвачки таленат, борба може трајати 2 минута или, ако се договорите, 3 пута по 2 минута.

2 Ухватите се укоштац укрстивши руке један преко другог тако да ниједан противник не држи другога обема рукама око појаса. Починье борба. Ако се током борбе раставите, ухватите поново противника како вам је згодно ОД ПОЈАСА НАВИШЕ разним захватима.

3 Дозвољено је: „подапињање“ ноге, бацање преко кука итд. Забрањено је хватање противника за лице (види у чланку!) Забрањено је мрзети противника јер ће се у том случају борба претворити у тучу, а за тучу нису потребна никаква правила.

500 »ГРИФОВА« ПРЕ 5.000 ГОДИНА

На вазама, разним украсима, на зидовима, у гробницама фараона за које је утврђено да потичу из времена 2500 до 3000 година пре наше ере, дакле пре 5000 година — налазе се фигуре и цртежи рвача. Ту, у старом Египту почиње историја рвачког спорта.

Страствени љубитељи рвања студирали су силуете на зидовима гробница у Египту и дошли до закључка да су Египћани познавали близу 500 разних захвата — „грифова“. То је огроман репер тоар рвачке вештине. Свакако да није сваки такмичар познавао свих 500 захвата, али се ипак мора признати да су први рвачи на свету били веома разноврсни.

Рвање је, дакле, у Египту било на прилично високом ступњу. Најбољи доказ за то је чињеница да и данашњи рвачи употребљавају по једине захвате који су се могли видети на египатским украсима.

Касније је рвање постало омиљено и у Грчкој, и ту, у месту Олимпији коначно ушло у програм олимпијских такмичења и задржало се до данас.

Победа у спорту старом више од 5000 година старана је једним од највећих успеха на античким такмичењима младића у граду Олимпији. Тада се није рвало на струњачи већ су се борбе водиле на песку, нарочитих правила није било, а рвачи су били тако популарни да су неки владари донели одлуку да њихову силуету утисну у ковани новац.

Има неколико занимљивих примера из грчке историје. Спартанац Хипостенос освојио је на 37. Олимпија-

ди, 632. године пре наше ере, прво место у рвању за децу, а кад је одрастао још пет пута је био олимпијски победник, а његов син Хетименос такође је пет пута освојио маслинову гранчицу, награду победнику на Олимпијади.

Али, најчувенији рвач тог времена био је Милон, који је пуних 30 година побеђивао на свим олимпијским такмичењима и за то време није био побеђен ни један једини пут. Занимљиво је да је он, иначе филозоф у младости, био ученик славног математичара Питагоре.

БОРБА КОЈА ЈЕ ТРАЈАЛА 31 ЧАС!

Док коначно нису утврђена, рвачка правила су се стално мењала.

Занимљив случај догодио се на Олимпијским играма 1912. у Стокхолму. Такмичења у свим спортовима била су завршена, репрезентативци свих земаља отпутовали су својим кућама и већ наставили свој редован живот, а олимпијска такмичења у рвању још су трајала. Тек

три недеље после гашења олимпијске ватре, најзад су били познати и победници у рвању. То се догодило зато што дужина трајања меча није била ограничена.

Борба се водила док један противник није био туширан, положен на обе плећке или док се не би предао због силног умора и исцрпљености.

Тако је меч за друго место у средњој категорији из међу Руса Клајна и Финца Асикаинена трајао ни мање ни више него 31 час! Срећом

није било више мечева дужих од једног дана јер се иначе такмичења не би завршила ни за следеће три недеље...

ГРЧКО-РИМСКИ И СЛОБОДАН СТИЛ

Под класичним начином рвања поразумева се рвање названо грчко-римски стил, али зашто се оно тако зове — то се не зна. Наиме: у рвању старих Грка и Римљана много је више било елемената слободног стила него у данашњем грчко-римском. Једна од основних разлика између ова два стила је употреба ноге у борби. Данас је употреба ноге дозвољена само на мечевима у слободном стилу — а код старих Грка и Римљана нога се употребљавала у борби. Чак је било и гри-

фова који су пре подсећали на данашњи бокс него на рвање грчко-римским стилем.

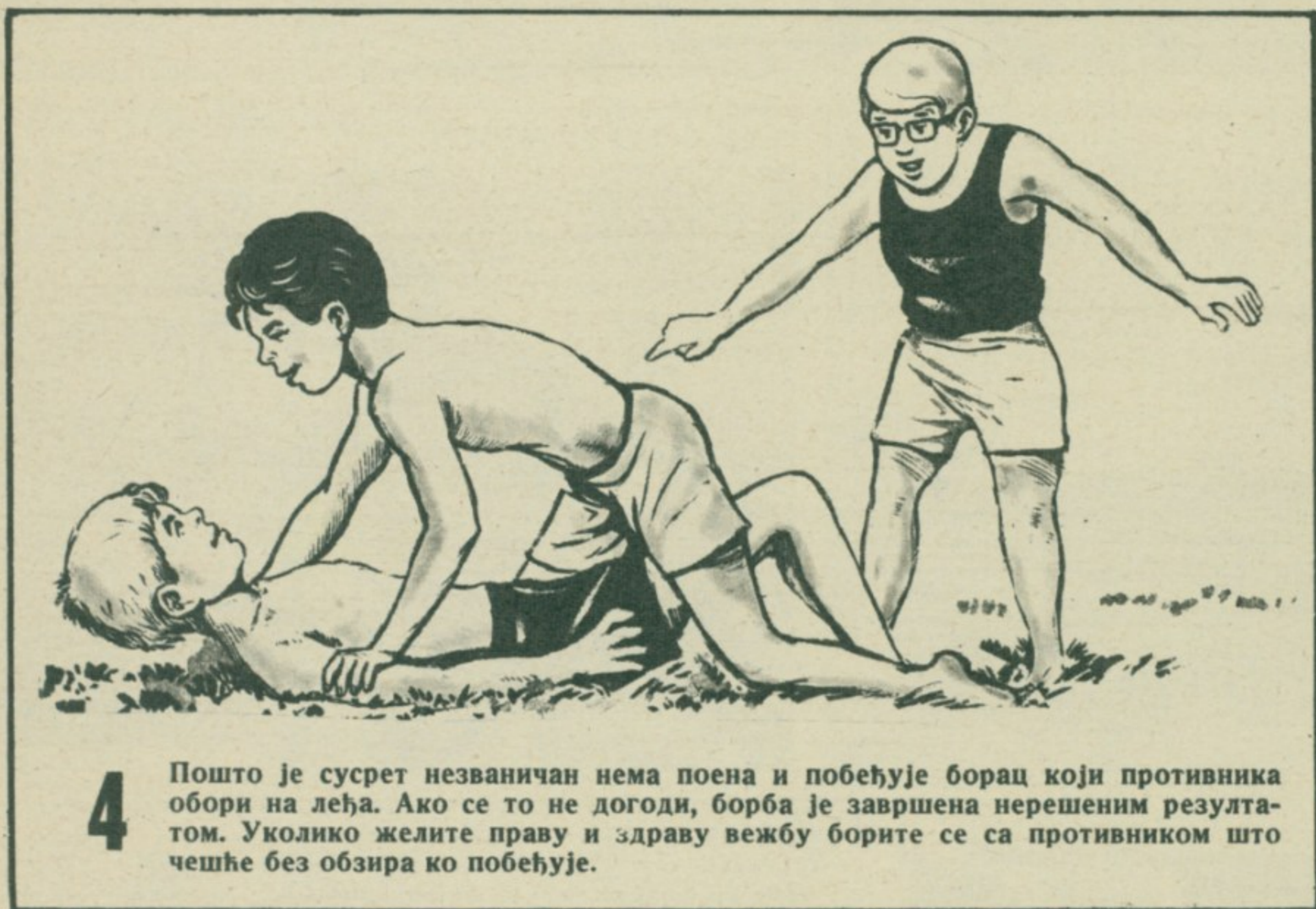
У правилима грчко-римског стила тачно је одређено шта се сме а шта не сме учинити. На жалост, та правила утврђена почетком овог века учинила су рвање статичким, мање занимљивим него што је раније било и овај спорт је био осуђен да постепено губи присталце. На мечевима у слободном стилу рвачи имају више прилике да прикажу своју снагу, брзину, еластичност, покретљивост и издржљивост, па су зато у многим земљама посећенији. У слободном стилу дозвољава се подметање ноге и хватање испод појаса.

На првим модерним олимпијским играма 1896. рвало се само слободним стилем а тек на четвртим 1906. у Атини одржани су први мечеви по новим правилима.

КОШТАЦ!

пробајте и ви снагу у овом старом спорту

4 Пошто је сусрет незваничан нема поена и побеђује борац који противника обори на леђа. Ако се то не догоди, борба је завршена нерешеним резултатом. Уколико желите праву и здраву вежбу борите се са противником што чешће без обзира ко побеђује.

ПРАВИЛА ГРЧКО-РИМСКОГ СТИЛА

Рвачки меч траје три пута по три минута али се може завршити већ у прва три минута ако такмичар победи противника „тушем“.

Победа тушем

„Туш“ је кад се противник обори на обе плећке. Није потребно дуже држати противника у том положају јер судија чим види „туш“ удара руком по струњачи и тиме објављује да је борба завршена.

Победа на поене

У току борбе судија додељује борцима позитивне и негативне поене да би на крају (уколико не дође до „туша“) могао да прогласи победника.

Позитивни поени

Позитиван поен добија рвач који свог противника баци на земљу. Исто тако позитиван поен добија и борац који успе да се усправи са земље. Судије дају борцима позитивне поене и у дру-

гим случајевима: кад он има иницијативу и разним захватима доводи свога противника у тешке положаје трудећи се да га тушира.

Негативни поени

Негативне поене добијају рвачи који избегавају борбу бежећи са струњаче или хватајући се за њу као и рвачи који се служе недозвољеним захватима.

КАКО СЕ ПОБЕЂУЈЕ НА ВЕЛИКИМ ТАКМИЧЕЊИМА

На великим такмичењима (светским, европским и олимпијским играма) сви учесници једне категорије боре се међусобно са сваким.

Главни циљ сваког рвача у овим борбама свако са сваким јесте да не добија такозване казнене бодове. У томе ће успети једино ако побеђује тушем.

Уколико рвач победи противника тушем, он не добија ниједан казнен бод а

Дозвољено — забрањено

Дозвољено је хватати шаке противнику али не и извртање прстију.

Забрањено је хватање противника за лице од уста до обрва, хватање за грло, дрес ударање ногама, гребање и вучење за косу, као и хватање противника ниже од појаса.

побеђени добија 4 казнена бода.

Кад један рвач у току више борби добије 6 казних бодова, он се више не сусреће с осталим рвачима своје категорије јер је испро.

На такмичењу побеђује онај борац који има најмање казних бодова.

Ако борац победи противника на поене а не тушем,

победник ипак добија 1 казнен бод док побеђени добија 3 казнен бода.

Ако је борба завршена нерешено, оба такмичара добијају по 2 казнен бода. Уколико у борби која је завршена нерешено такмичари

нису добили позитивне поене (то су поени који се дају током борбе), онда добијају по 2 и по казнен бода.

У случају кад је такмичар избачен због неких недозвољених захвата, добија 4 казнен бода.

УВЕЖБАНИ ЗАХВАТИ

Данас рвачи уче неколико десетина захвата а од тог броја у борби примењују по неколико. Обично сваки има свој специјални захват који је добро увежбао и који му представља главно оружје. Он се стално бори, напада и брани се, али стрпљиво чека свој тренутак: да противника ухвати својим „грифом“. Наши најбољи техничари Вуков, Хорват, Торма и Симић, примењивали су у борби 15 до 20 захвата, али и они имају своју специјалност. Вуков се најрадије служио захватом који се назива двоструки салто. Он је пребацивао противника на тло пре свог „моста“ и тако је долазио у повољну позицију да „тушира“ своје ривале.

И најпознатији рвачи на свету, шампиони и олимпијски победници такође имају своје најјаче оружје. Али, вештина је у томе да један рвач буде што разноврснији, да има више захвата којима може да савлада противника и не дозволи да буде изненађен противничком акцијом.

Још 1924. године учествовала су два Југословена на Олимпијским играма у Паризу. То су били Сомборци Стеван Нађ и Никола Грбић. Грбић је освојио четврто место. И касније су Југословени учествовали на олимпијским играма и имали веома запажене успехе. Бранислав Симић је освојио златну медаљу на Олимпијским играма у Токију 1964. године. Мартиновић је био други у Риму 1960, а Хорват исто тако други 1968. у Мексику кад је Симић освојио бронзану медаљу.

Наши рвачи постигли су исто тако велике успехе на светским првенствима. Бора Вуков и Стеван Хорват освојили су титулу првака света два пута. Хорват је два пута био вицешампион, а Арсић трећи. И на европ-

ским првенствима имали смо много успеха. Титуле првака Европе освајали су Симић, Хорват, Вуков, Дамјановић, Ненадић, Маринко и Чорак.

На недавном првенству Европе у источном Берлину Не

надић је освојио златну, Дамјановић, Маринко и Кеџман сребрну а Чорак бронзану медаљу. Ови наши такмичари боре се ових дана на светском првенству у Канади.

КАТЕГОРИЈЕ У РВАЊУ

Према најновијој категоријацији у рвању има десет категорија:

- мува — до 48 кг
- бантам — до 52 кг
- перолака — до 57 кг
- лака — до 62 кг
- полувелтер — до 68 кг
- велтер — до 74 кг
- полусредња — до 82 кг
- средња — до 90 кг
- полутешка — до 100 кг
- тешка — преко 100 кг

ГДЕ СЕ МОЖЕ ТРЕНИРАТИ РВАЊЕ

Рвачки стручњаци сматрају да је најбоље да младићи почну са рвачким тренингом кад напуне десет година. Наравно, све зависи од физичке и опште

развијености дечака. Тренингом руководе стручњаци у клубовима, којих има у целој земљи у свим већим местима.

Што се тиче Београда ту раде три клуба: „Партизан“ на стадиону ЈНА, „Раднички“ на Црвеном крсту и Новом Београду и „Железничар“ у Улици Здравка Челара у великој Железничкој школи.

Рвачки Савез Србије планира да у јесен организује такмичење београдских средњошколаца уколико се за ово такмичење јави довољан број такмичара.

В. И.

ЏОНИ ЈЕ ПРИХВАТИО ПОЗИВ ТРГОВЦА ДИЈАМАНТИМА ДА БУДЕ ЊЕГОВ ГОСТ. И ДОК СУ ОНИ ОДЛАЗИЛИ...

ПОТРЕБНО ЈЕ ДА НЕШТО БРЗО ПРЕДУЗМЕМО, ПЛАТА! ОСТАО САМ БЕЗ ДИНАРА...

А ШТА БИ СЕ ТО МЕНЕ ТИЦАЛО, СЕЊОР ЧИПС? ПОСЛАО САМ ВАМ АВИОНСКУ КАРТУ, ПРЕПОРУЧИО ВАС СВОМ ПРИЈАТЕЉУ... СВЕ ЗБОГ СТАРИХ ВРЕМЕНА...

ДА! КАД САМ ТЕ СПАСАО РОБИЈЕ!

САД ЈЕ ДОШЛО ВРЕМЕ ДА МИ ВРАТИШ ДУГ, ПЛАТА... ДА МИ ПОМОГНЕШ ДА ОПЕТ СТАНЕМ НА НОГЕ!

НЕ ЗНАМ КАКО ДА ВАМ ПОМОГНЕМ! У КОЦКАРИЦАМА И КЛАДИОНИЦАМА ЗАВЕЛИ СУ СТРОГ НАДЗОР...

ЗА ТО ВРЕМЕ...

ПОСЛЕ ТОПЛОГ КУПАЊА ПРИЈА ХЛАДАН БАЗЕН, ЗАР НЕ?

НЕЊУ СЕ ДУГО ЗАДРЖАТИ! ЗНАМ ДА ЈЕ УСКОРО РУЧАК!

ААХ! ОВО ЈЕ ЖИВОТ!

АЛИ, КАД ЈЕ ЏОНИ ИЗРОНИО...

ДУМ

ОД НЕОЧЕКИВАНОГ УДАРЦА ЏОНИ ЈЕ ПОТОНУО, ПРОГУТАО ВОДУ И... ОТИШАО НА ДНО!

ОХ! ГДЕ ЛИ ЈЕ ТАЈ ГЛУПИ... ЕНО ГА!

ДЕВОЈКА ЈЕ, НАПРЕГНУВШИ СВУ СНАГУ, УСПЕЛА ДА ИЗВУЧЕ ПОЛУОНЕСВЕШЋЕНОГ ЏОНИЈА...

СЕЊОР! СЕЊОР! КАЖИТЕ НЕ... ШТО... ПРЕКЛИЊЕМ ВАС!

УПЛАШЕНА, ПОКУШАЛА ЈЕ ДА ГА ОСВЕСТИ ВЕШТАЧКИМ ДИСАЊЕМ УСТА НА УСТА...

БИЛА БИ ШТЕТА ПРЕКИНУТИ ОВАЈ ЊЕН МИЛОСРДНИ ПОКУШАЈ!

НИЈЕ СЕ ОТВОРИО!

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

ПО-2 ЧИЈЕ СУ КОМАНДЕ ОТКАЗАЛЕ СТРМОГЛАВО ЈЕ ЈУРИО ПРЕМА ЗЕМЉИ НОСЕЋИ У СМРТ БЕСПОМОЋНОГ ПИЛОТА И ПАДОБРАНЦА КОЈИ ЈЕ ВИСИО ОКАЧЕН КОНОПЦИМА О РЕП АВИОНА

Југословенску Златну значку падобранца добио сам први у земљи још 1953. године, скочио сам из авиона више од 1000 пута и постигао разне падобранске рекорде, али у памћење ми се ипак највише урезао један дан када сам... Али, да чујете све из почетка.

Догодило се то 1953. у Смедеревској Паланци. Тада сам пилотирао авионом По-2, а и дан-данас имам летачку дозволу и немам намеру да напустим летење. Требало је да избацам једног падобранца спортисту као инструктор падобранства, у то време једини квалификовани стручњак ове врсте спорта у Србији.

ШТА ДА УРАДИМ?

Узлетели смо нормално. Били смо расположени и нико није претпостављао да се нешто непредвиђено може догодити. На 800 метара падобранец је као и обично изашао из предњег седишта кабине и закачио на крило авиона.

Тада се десило: неiskusан младић се некако неспретно саплео, па су му конопци падобрана при отварању закичили полуку на „репу“ авиона која је у вези са кормилом за дубину и правац. И догодило се оно што нисам могао да претпоставим: авион се нагло суновратио према земљи!

Шта да учиним! Палица за управљање авионом је била непокретна и ја сам узалудно покушавао да је покретнем вукући је према себи и

тако вратим апарат у хоризонталан положај. Употребив сам сву снагу, али узалуд! Авион је са 800 метара стрмоглаво јурио према земљи готово под углом од 90 степени.

Како да извучем и себе и авион из овог смртоносног положаја? За сваки случај одвезао сам се спремајући се да за који тренутак и ја искочим. Видео сам земљу, приближавала ми се страховитом брзином.

Где је падобранец? Још је висео на репу. Закачен љуљао се горе-доле. У једном тренутку, ваљда захваљујући том љуљању, он је померио кормило дубине на супротну страну и апарат је сад нагло почео да се „вади“ из стрмог угла пропадања и пење увис. То се догодило тако изненада да ми је позлило. Осетио сам празнину у стомаку, чинило ми се да ми нешто кида утробу.

АВИОН ПАДА!

Падобранец је још висео на репу. Онда му се неочекивано, вероватно услед тумбања, активирао резервни падобран. Отворио се и супротставио раду мотора вукући авион за реп. Одмах сам додао још гаса. То је био добар потез. Авион је поново почео да се пропине. Све би било добро да се тада није догодило оно најстрашније. Конопци падобрана су засекли онај усправан део репа авиона и такозвани вертикални стабилизатор је преломљен на два дела. Авионом се више није могло управљати. Палица није реа-

ДРУГОВИ НА АЕРОДРОМУ БИЛИ СУ БЕСПОМОЋНИ. ЈЕДАН ОД ЊИХ УЗВИКНУ: „ПОГИБЕ АЦА!“

говала на моје команде. И кормило за дубину је отказало. Срећом, падобранец се најзад откачио од репа и отвореним падобраном стигао неповређен на земљу.

Мој авион није се више поковао никаквим командама и почео је полако да

пада „на главу“. Последња цифра коју сам видео на висинометру била је — 100 метара од земље!

Изишао сам из кабине, закорачио на крило. И таман да се одбацам у понор, кад се сетих да нисам искључио магнете. То сам морао учинити јер би се иначе авион при паду запалио. Вратио сам се натраг и искључио их. Одмах сам скочио. Налазио сам се на висини од 80 метара. Иако сам на леђима имао пилотски падобран, сумњао сам да ћу успети да га отворим. Шта је то 80 метара, колико је то секунди?! Ипак, повукао сам ручицу. Приликом скока обично гледам према куполи падобрана. На жалост, овог пута нисам угледао спасоносну белину калоте. Крај?

Имао сам срећу. Пао сам на огромну крошњу тополе, високе двадесетак метара. Пропао сам кроз њене гране. На 7 до 8 метара од зе-

мље запео сам за једну грану. Висео сам тако још не верујући да сам се чудном срећом спасао.

Кад су на аеродрому видели да је моја фигура замакла за хоризонт без отвореног падобрана, неко је узвикнуо:

— Погибе Аца!

Потрчали су да виде шта је од мене остало.

А ја нисам био ни повређен. Једино што сам, силазећи низ дрво, изгребао мало руке.

И авион је, може се рећи, имао срећу. Као да је једва чекао да се отараси падобранца и мене и спусти се на земљу. Слетео је сам! Закачио је крошњу једног дрвета и поломио крила али мотор и труп су му остали читави тако да је убрзо опет летео.

АЛЕКСАНДАР СТАНИЋ
пробни падобранец предузећа
„Фрањо Клуз“ и руководиоц
одељења за контролу
и испитивање падобрана

ПОЗИВ ЧИТАОЦИМА

АКО СТЕ ДОЖИВЕЛИ НЕШТО УЗБУДЉИВО, ОПИШИТЕ НАМ ДОГАЂАЈ. ОБЈАВИЋЕМО ВАШ ДОЖИВЉАЈ У ОВОЈ РУБРИЦИ „ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА“. МОЖЕТЕ ОПИСАТИ И ТУЊИ ДОЖИВЉАЈ. ОПИС МОРА ДА БУДЕ ДУГ НАЈМАЊЕ 4 СТРАНЕ НА МАШИНИ (СА ПРОРЕДОМ) ИЛИ НАЈВИШЕ 5 СТРАНА. (АКО НЕМАТЕ МАШИНЕ, ПИШИТЕ ВЕОМА ЧИТКО РУКОМ). ОБЈАВЉУЈЕМО САМО ИСТИНИТЕ ДОГАЂАЈЕ. „ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА“ КОЈА БУДЕ ОБЈАВЉЕНА НАГРАЂУЈЕ СЕ А 20.000 СТ. ДИН.

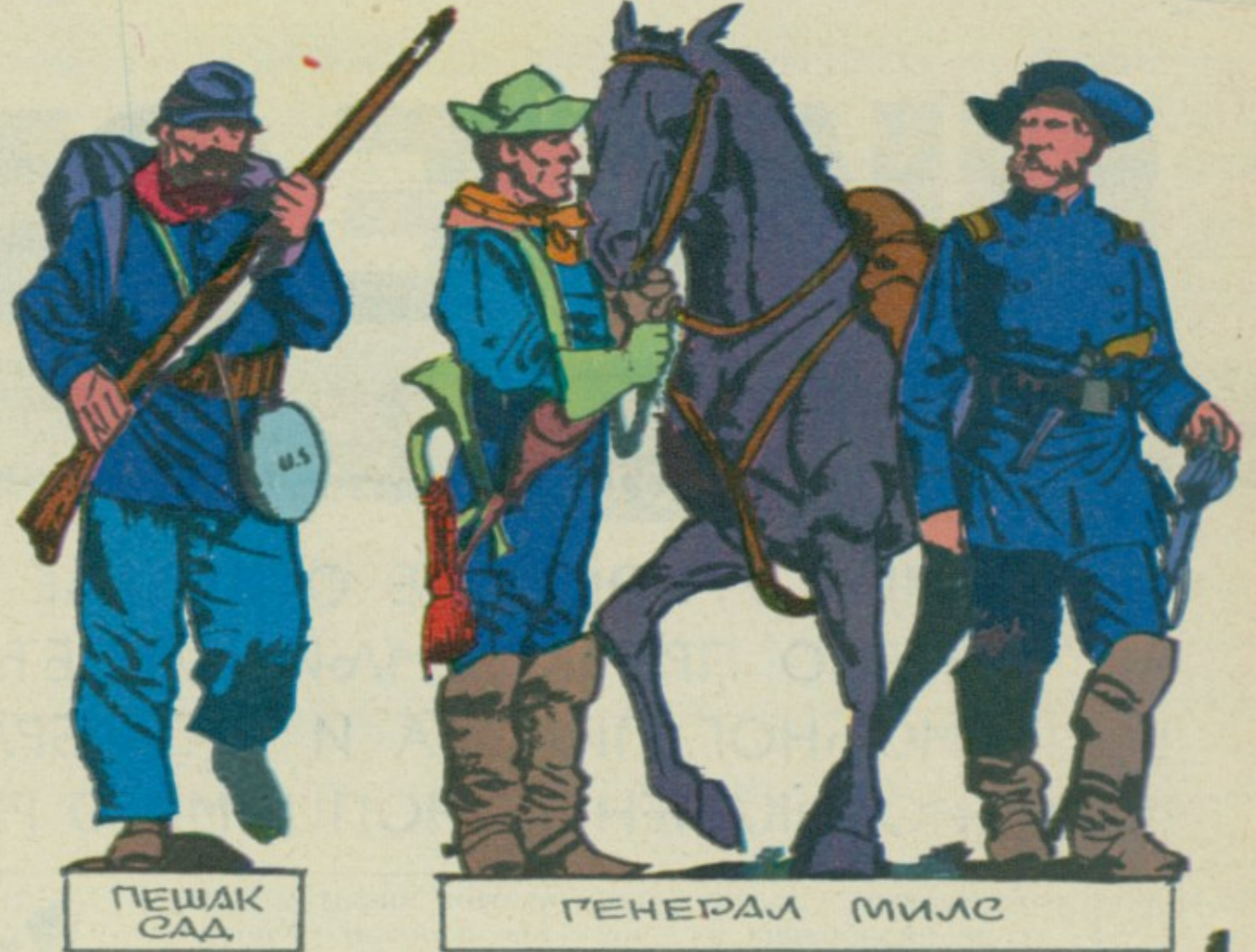

ТРАГЕДИЈА ПРОБУШЕНИХ НОСЕВА

Плеће Пробушени Носеви живело је у долини Валоуе у источном Орегону. Све-стан да су бледолики много јачи, њихов поглавица Џозеф на све начине је избега-вао сукоб. Рат је ипак букнуо 1877. и Џо-зеф је одлучио да своје плеће поведе у Канаду. Са свега 300 ратника, водећи стар-це, жене и децу, прешао је преко 1000 км и храбро се супротстављао војскама ге-нерала Хауарда, Џибона и Стурциса, по-латим да га зауставе. И кад су већ пове-ровали да су спасени, наомак граница Канаде, стигао их је генерал Милс. После 5 дана крваве борбе десетковани Инди-јанци су се предали. Џозеф је рекао Мил-су:

— Уморан сам од борбе. Моји најбољи ратници су изгинули, деца су помрла од хладноће. Срце ми је тужно. Више нећу да се борим. За мој народ ништа није учињено. Речи и само речи. Али, речима се не плаћају мртви. Речима се не плаћа ота-земља. Уморан сам од добрих речи...

ПЕШАК САД

ГЕНЕРАЛ МИЛС

ПЕШАЦИ САД

ПЕШАК САД

ПРОБУШЕНИ НОС

ПРОБУШЕНИ НОС

АМЕРИЧКИ ИЗВИДНИК

ИНДИЈАНЦИ ИЗ ПЛЕМЕНА ПРОБУШЕНИ НОСЕВИ

ИНДИЈАНАЦ ПРОБУШЕНИ НОС

ПОЉСКИ ТОП

ПРОБУШЕНИ НОС

ОГЛЕДАЛО И ЧОЗЕФ, ПОГЛАВИЦЕ ПРОБУШЕНИХ НОСЕВА

ПРОБУШЕНИ НОСЕВИ

КОЊСКА ЗАПРЕГА ВУЧЕ ТОП "РЕТЛИНГ"

ПЕРА

ГОВОРЕ

УБИО ЈЕДНОГ НЕПРИЈАТЕЉА РУКАМА

РАНИО ЈЕДНОГ НЕПРИЈАТЕЉА

УБИО ЈЕДНОГ НЕПРИЈАТЕЉА

ЗАКЛАО НЕПРИЈАТЕЉА И СКИНУО МУ СКАЛП

ПРВИ ПРИМЕТИО НЕПРИЈАТЕЉА

РАЊЕН НЕКОЛИКО ПУТА

РАЊЕН У БОРБИ

ИНДИЈАНСКО ПИСМО

ЈЕДНА БИТКА:

ИНДИЈАНЦИ ПЛЕМЕНА ОЦИВВЕЈ КРЕКУ ИЗ ЛОГОРА (1), ПРЕДВОЗЕНИ ПОГЛАВНИЦОМ (2); ЊИХОВ ЦИЉ ЈЕ ГОР СИЈУКСА (3), ИЗА ДРВЕЋА (4); ОЦИВВЕЈ ИНДИЈАНЦИ ПРЕЛАЗЕ РЕКУ (5) И СРЕКУ СИЈУКСЕ НА ЦЕЛУ С ПОГЛАВНИЦОМ (6), У БОРБИ ОЦИВВЕЈИ ГУБЕ ЈЕДНОГ РАТНИКА (7).

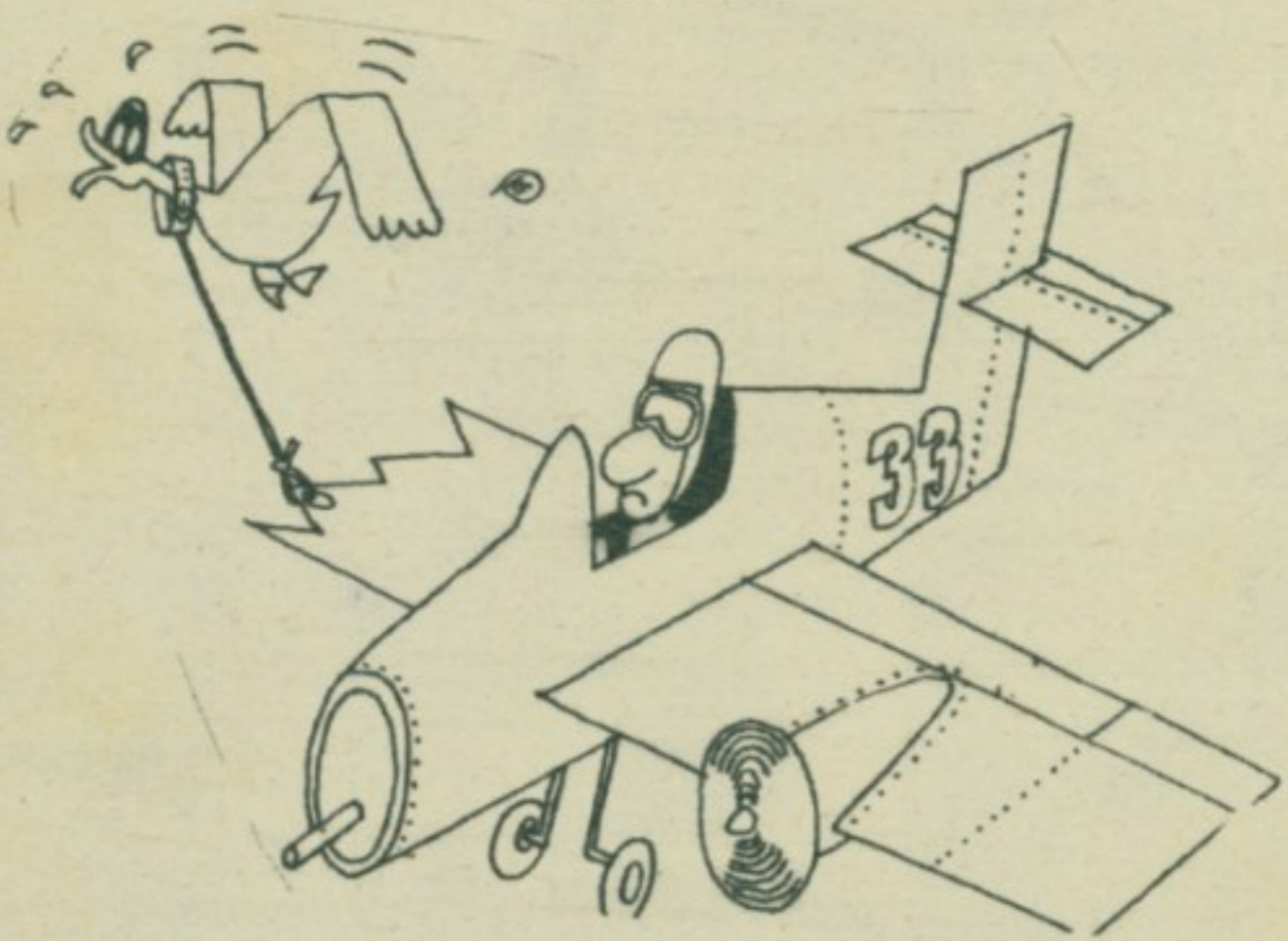
ДИМНИ СИГНАЛИ:

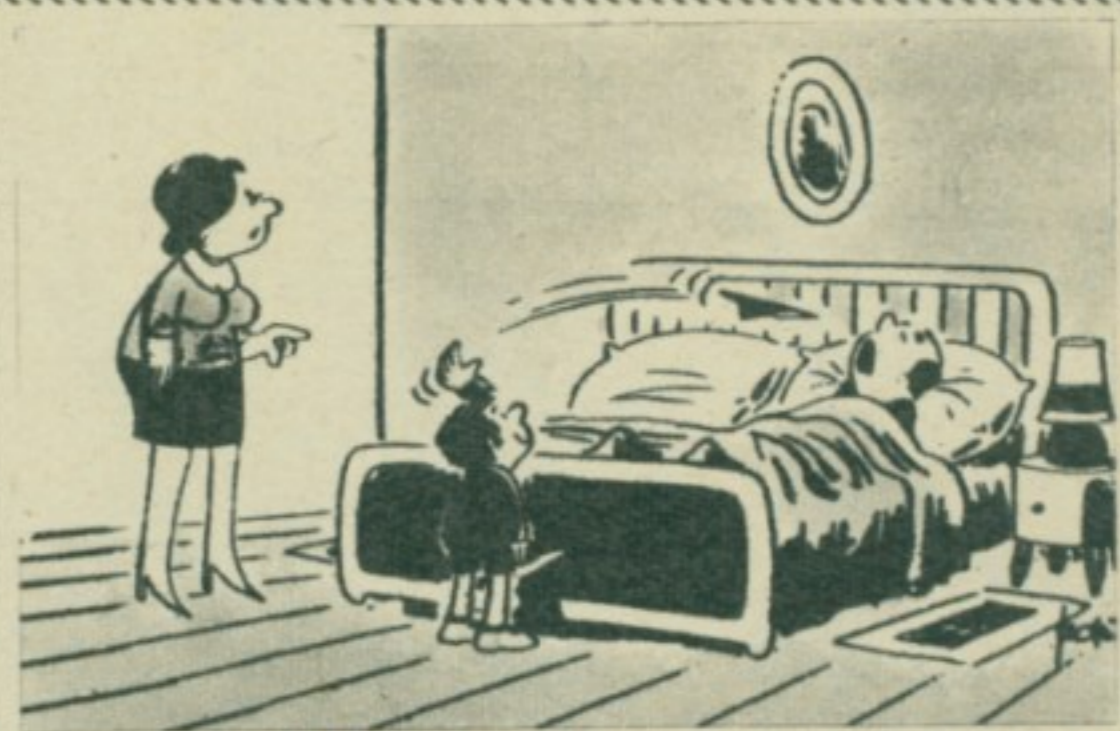
- 1. ОВДЕ ЈЕ ЛОГОР
- 2. ДОБРЕ ВЕСТИ
- 3. УПОМОР
- 4. РАТНИЧ САВЕТ

У следећем наставку: Апачи

БЕЗ РЕЧИ

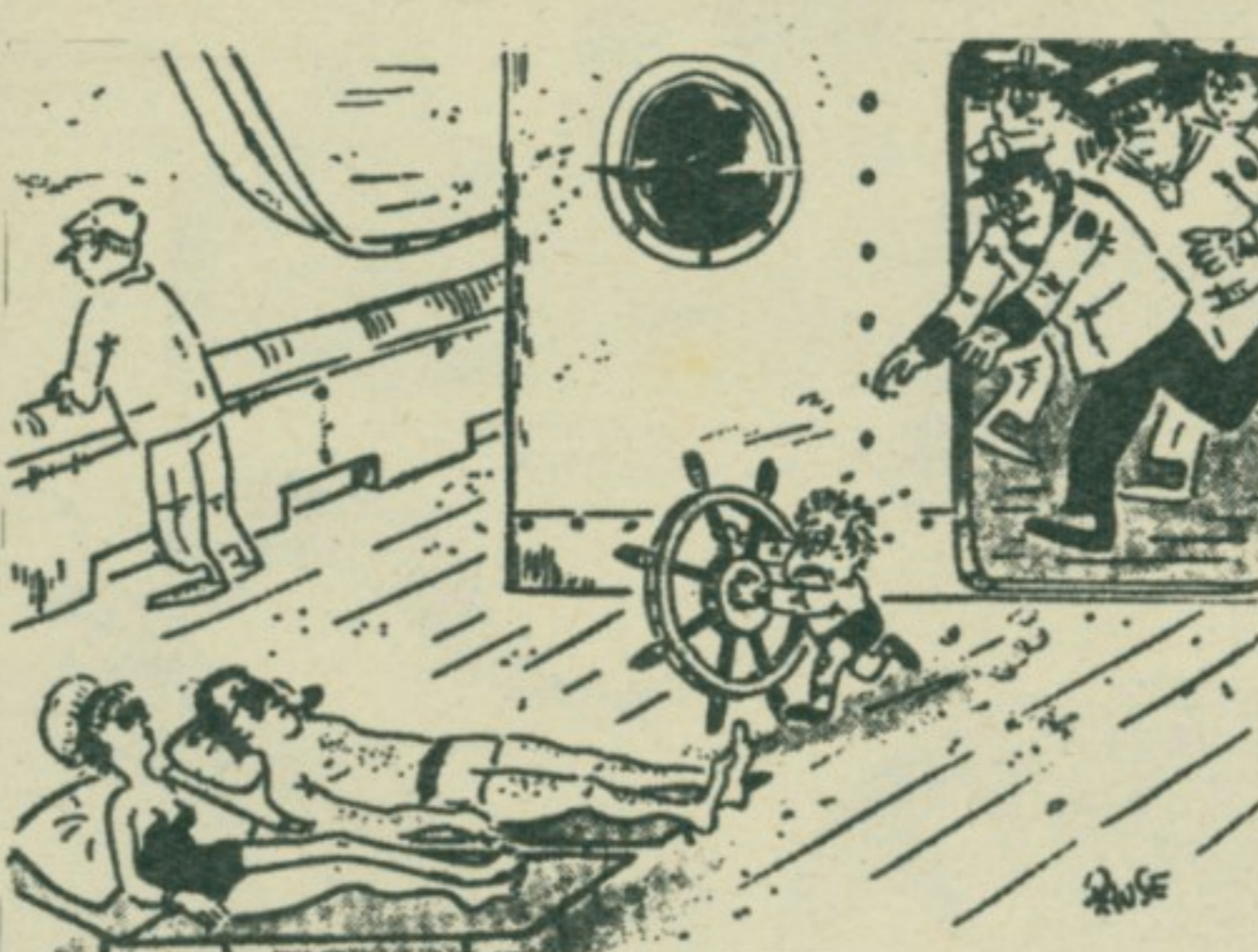
ХУМОР

— Остави тату на миру кад спава!

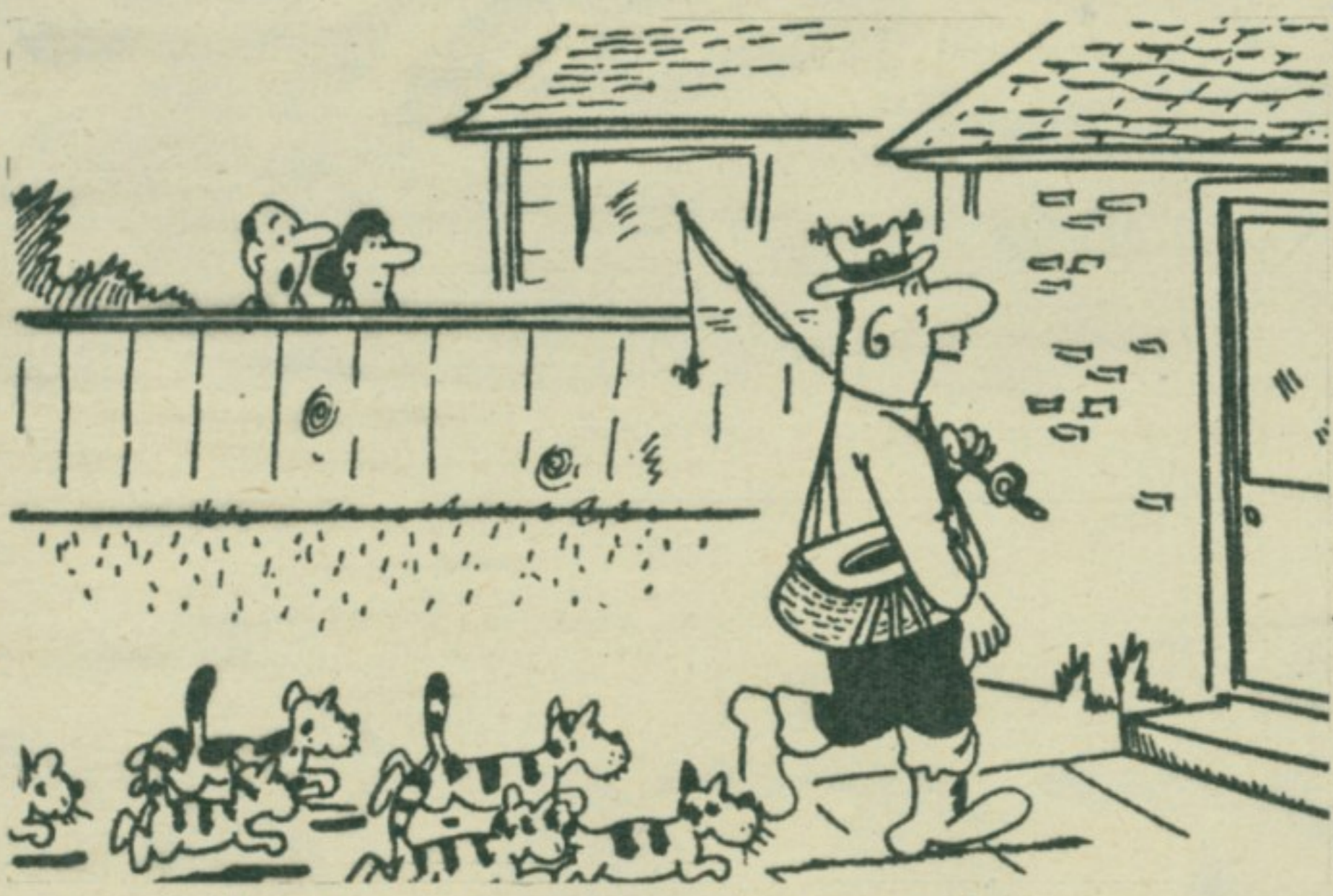
— Ово је модел с гаражом о којем сам вам говорио!

— Мама, ови типови хоће да ми отму точак!

— Ово у ствари није моја струка; ја фарbam плафоне.

— Изгледа да је Јова имао среће на пецању!

— Не прскају јер сам помешала сапун и лепак!

У НОВИМ »АСТРИНИМ« ЦИПЕЛАМА

Завршен је наградни стрип „АСТРА“ који је „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“ објављивао од броја 954 до броја 963 У последњем стрипу, објављеном 12. јуна ове године, тражили смо од наших читалаца да одговоре у којем се нашем граду налази фабрика ципела АСТРА. На ово питање у ЗАБАВНИК је стигло 3.885 одговора од којих 3.550 тачних! Фабрика ципела АСТРА налази се у Загребу.

Међу тачним одговорима жири ЗАБАВНИКА извукао је на срећу имена 20 читалаца — учесника овог наградног конкурса који су од фабрике АСТРА из Загреба добили по један пар ципела. То су:

1. БРАНКО ОРЧИЋ, V нова 2/10, Котеж, Београд; 2. АДО РИСТОВСКИ, Македонска 29/2, Скопје; 3. РАДОВАН ЖУЊИЋ, Кнеза Милоша 63, Чачак; 4. ГОРДАНА ОГЊАНОВ, Иванковачка 17, Ђуприја; 5. ИРЕНА ДОЖАИ, Макси-

ма Горког 55, Суботица; 6. МИРА СИМИЋ, Вратунац; 7. СНЕЖАНА АПОСТОЛОВСКА, ул. 736 бр. 15, Скопје; 8. МИРА ЦВИЈАНОВИЋ, Братства и јединства 85, Борча код Београда; 9. ЕДИТ ПАРДАВИЦКИ, Матка Вуковића 5, Суботица; 10. ИСМЕТ ОМЕРХОЏИЋ, Браће Хамидовића 12, Градаци, Босна; 11. БРАНКА РИСТИЋ, Бул. 23. октобра 29 А/3, Нови Сад; 12. ЈЕЛИЦА БАВИЋ, Славонска 18, Ватајница; 13. СВЕТО ПОПОВИЋ, 29. новембар 17-а, Травник; 14. МИЛА ЛАСКОВИЋ, Равни Тополовац, Банат; 15. СЛАЂАНА РИСТИЋ, Ђуре Јакшића 41, Ниш; 16. МИРОСЛАВ СРЕЊКОВИЋ, Карађорђева 47, Крагујевац; 17. ВЕСНА КОНСТАНТИНОВ, Бранка Радичевића 28, Зрењанин; 18. ВЕРА НЕДИЋ, Белановица код Љига; 19. ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ, Н. Тесле 7, Врање и 20. ВЛАГОЈЕ СТОЈАНОВИЋ, Пусторечка 35, Лесковац.

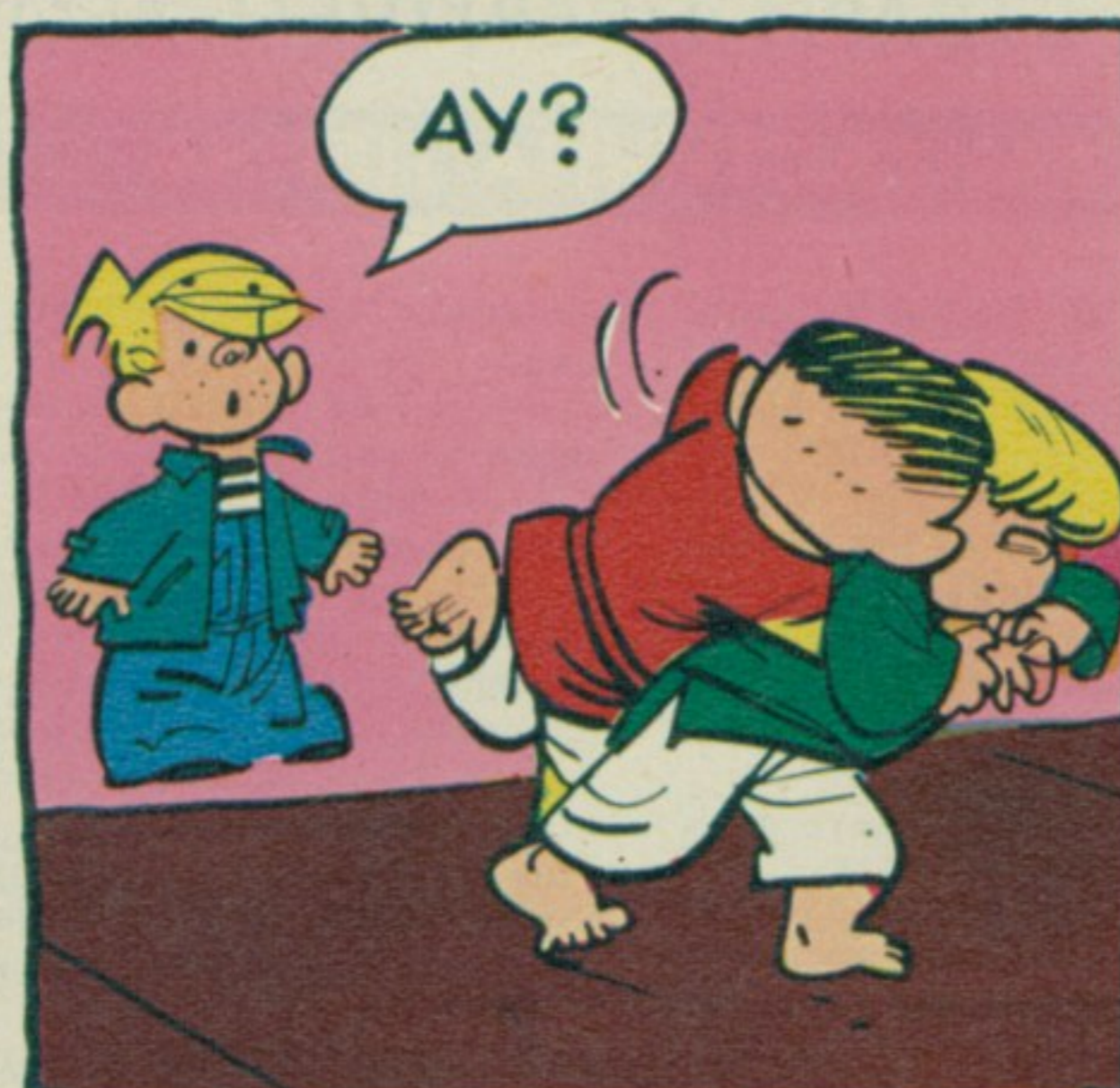
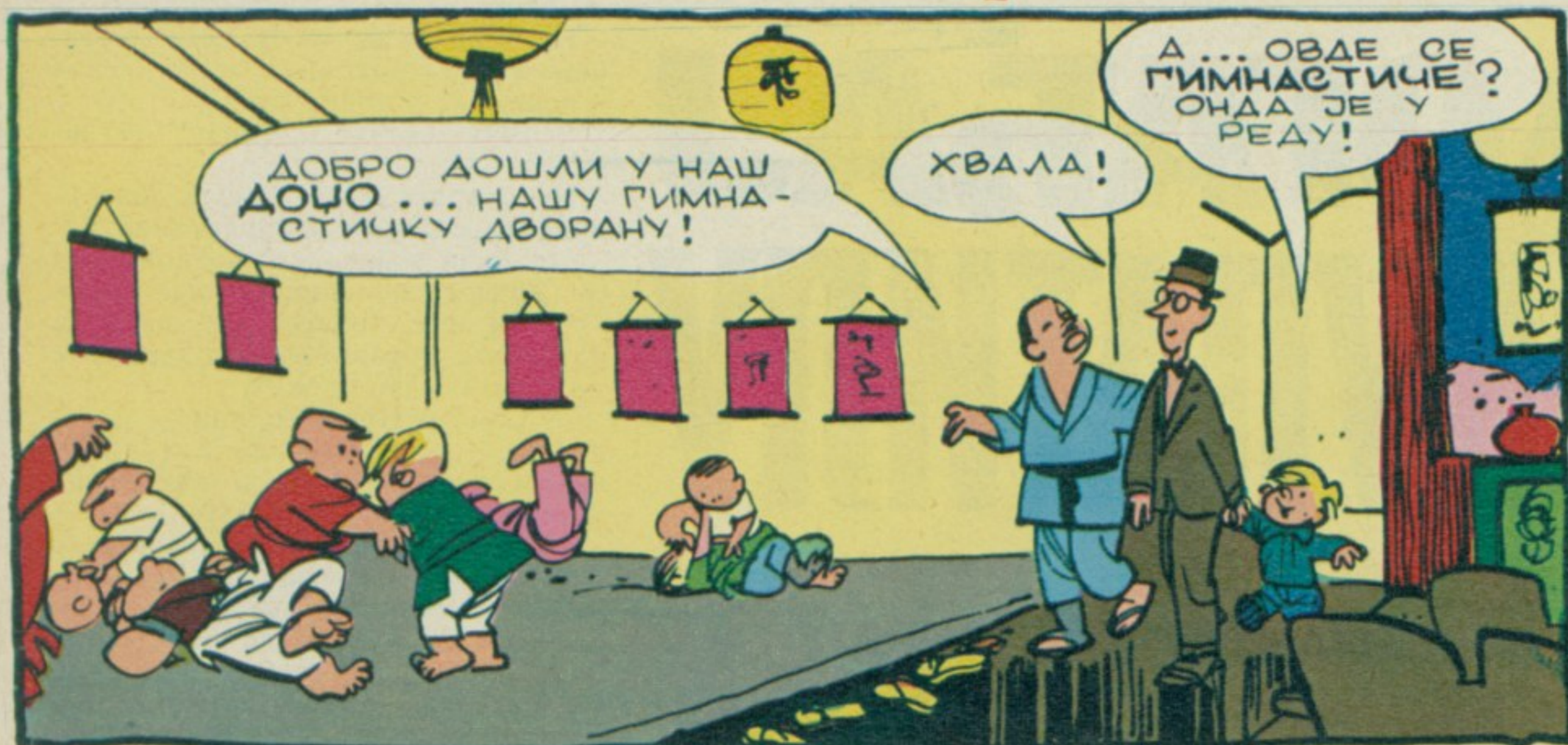

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

Лав се може спутати и танким нитима ако се оне упреду.

(Анголска пословица)

ДЕНИС УЧИ ЦУДО

PROIZVOĐAČ INTEREXPORT-MLADOST BEOGRAD-UNOŠEVAC

SLAN

Kiskrisli

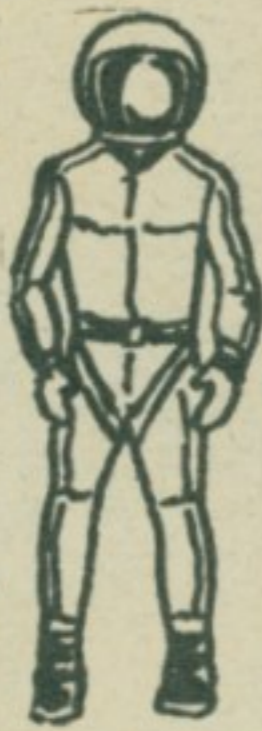
INEX

У биоскопу, аутобусу, возу, авиону... Крај радија и телевизора На утакмици У шетњи...

Kiskrisli

У КУТИЈАМА И КЕСИЦАМА

ДОГАЂАЈ У КУПАТИЛУ

Тачно у десет часова пре подне, док сам био сам код куће, зазвонило је звоно на улазним вратима. Отворио сам врата и пред собом угледао... крокодила.

Никад није касно

Ја сам новинар и навикао сам на разноразне посетиоце. Али, признајем, посета једног крокодила била је за мене прилично неочекивана. „Зашто ли само држимо кућну настојницу? — помислих не без огорчења. Зар је мало што по цео дан броји колико је пута кинуо станар на првом или другом спрату већ јој је сад још наспело да у зграду пушта становнике зоолошког врта одевене у свечана одела.“

— Сињор, — прошаптао је из врата, која сам природно брзо залупио, готово људским гласом. — Саслушајте ме, молим вас. Не судите само по спољашњем изгледу.

— Ја примам посете само по претходном договору — одговорих одлучно.

— Јасно ми је. То је и разумљиво. Али, веома сте ми потребни.

— И не сумњам у то. Ипак, саветујем вам да за доручак изаберете неког другог станара ове зграде. Ја сам прилично мршав, немам више од педесет седам килограма, и то заједно са оделом.

— Сињор, сажалите се на мене, пустите ме. Гоне ме.

— И треба да вас гоне. Надам се да ће вас чувари зоолошког врта брзо ухватити.

— Кунем вам се да нисам из зоолошког врта. Уосталом, зар сте икад досад чули да крокодили у зоолошком врту говоре људским гласом?

— Хм... Стварно... — био сам принуђен да признам.

— Ето видите. Надам се да вас је то успокојило.

— Иза затворених врата осећам се најспокојнији — одвратих.

— Преклињем вас, отворите. Прети ми страшна смрт.

Глас му је звучао тако жалосно да сам задрхтао.

— Причекајте тренутак — рекох.

— Пожурите, преклињем вас.

— За мене никад није касно — одговорих скидајући ланац с врата.

Дошљак из свемира

Крокодил је брзо као муња клизнуо кроз отворена врата. Примио сам да под мишком носи велику кожно ташну, а да му из малог џепа на сакоу вири љубичаста марамица.

— Хвала вам — рече крокодил плућујући на кауч и бришући зној својом неукусном марамицом.

— Верујте, нећете зажалити због свог добротинства. Моја компанија је веома имућна и она не заборавља учињене услуге.

— Значи, нисте сами? — запитих охладивши се од ужаса. — А не намерава да ми кажете да су се нилски крокодили искрцали у Италију и да сваки од њих има у џепу моју адресу?

— Ја нисам с Нила, поштовани сињор. Ја сам с планете Ђербе.

— Ах, тако значи. Ви сте према томе, ако могу тако да се изразим, космички крокодил?

— Схватам, запањени сте. Знам да код вас на Земљи крокодили проводе живот у ленствовању у рекама и базенима зоолошких врто

**ПРВО ЈЕ ЗВОНИО ЈЕДАН ЂЕРБИЈАНАЦ,
ПА ДВА МОРВИЈАНЦА, А НА КРАЈУ СЕ У
КАДИ БРЧКАО АГЕНТ ПЛАНЕТЕ ЏОКА,
СЛОН, У СТВАРИ ПРЕРУШЕН ЛЕОПАРД**

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

ва. Али на планети Ђерби ми, крокодили, достигли смо током хиљада година развитка веома висок степен цивилизације.

— А људи?
— На Ђерби нема људи. Чitava планета припада нама, крокодилима.

— Драго ми је што то чујем. Видим да ви тамо производите одличне кравате.

— Да, производимо кравате свих боја, али ја лично носим само зелене. То је знак моје фирме.

Чувени гејшерџенџи

— О, ви се бавите трговином?
— Ја сам представник фирме „Ђербини“ која производи чувени детерџент за прање рубља у машинама. Наша девиза је: „После „Ђербине“ ни трага прљавштине.“

Дошао сам овамо на Земљу са специјалним задатком: да проучим могућности продаје нашег детерџента на вашој планети.

— Починем да схватам — прекидох га — и вас сад јуре представници наших земаљских фабрика за производњу детерџената.

Можда хоће да искористе ваш, опростите што тако морам да се изразим, необичан изглед па да вас стрпају у зоолошки врт.

— Не, не, врате се. Не прети ми та опасност, бар засад. Опасност долази с планете Морве.

Скочио сам из фотеље као да ме је неко одоздо боцнуо иглом.

— Зар постоји још једна планета којом владају крокодили?
— На жалост, не постоји, сињор.

На Морви сва власт припада чудовиштима. И што је још горе, Морвијанци такође производе детерџенте. По квалитету њихов детерџент се не може мерити с нашим, то можете да верујете мени, стручњаку с двадесет петогодишњим искуством. Ипак Морвијанци такође намеравају да се пробију на Земљино тржиште.

— Изгледа да нас Земљане у читавој васиони бије глас да смо прљавци — приметих не без ироније.

Звоне Морвијанци

Међутим, дошљак са планете Ђербе као да није приметио иронију. Узбуђено ми је објашњавао да је пре неколико минута једва

избегаво заседу двојице Морвијанца.

— Ако ме ухвате, са мном је свршено а свршено је и са Земљом.

— Хоћете да кажете да је са Земљом свршено за вашу фирму?
— Не, са читавом Земљом је свршено. Ви Земљани не познајете, Морвијанце. Уговорима и силом натераће вас да купујете фантастичне количине њиховог одвратног детерџента.

— Знате, ви сте занимљив тип — прекидох га. — Требало би да знате да се и код нас производи изванредан детерџент и зато нам нису потребни крокодили с Ђербе... Уосталом, које животиње владају на Морви?

— Тамо влада...
У том тренутку оштро је одјекнуло звонце.

— Они — прошапта крокодил скочивши с фотеље. — Преклињем вас, сакријте ме.

— Можда је то поштар или човек који наплаћује струју.

— Не, то су они! Препознао сам их по задаху. Тако вам свега на свету, сакријте ме у орман.

— Чујте, имам бољу идеју. Свучите се па ћу вас стрпати у каду. Крокодил поцрвене.

— Срамота ме је да се сасвим скинем. То уосталом није ни прис-

тојно.
— Зар вам је сад до пристojности! Пожурите!

На звоно као да је неко легао. Одвео сам крокодила до купатила и пошао да отворим врата.

— Шта желите, господо? — запитих.

Пред вратима су стајала два ђерана. Одмах сам их препознао ма да су били у црвеним фрактовима и са жутим цилиндрима на глави.

— Ви сте, очигледно, навикли на посете ђерана? — с подсмехом ме запита један од њих.

— Само о Новој години — одговорих. — Али, навикао сам да их видим добро печене и гарниране кромпиром и неком салатом.

— Веома духовито али вам у овом тренутку духовитост неће помоћи — одговори други Морвијанац. — Очигледно је да сте нас очекивали. Неко вас је упозорио на нас. Значи, представник фирме „Ђербини“ налази се у вашој кући. Одмах да сте нам показали где се крије. Сваки покушај да се наша мисија онемогући биће угушен најоштријим мерама.

— Да ви то не претите? — запитих.

Ружичасно слонче

Други Морвијанац, и не удостојивши ме одговора, прође поред мене и поче да тражи по стану.

— Чујте, па то је нарушавање права о неприкосновености стана! Имате ли налог за претрес?

Тада и први Морвијанац уђе у собу. Дубоко је удахнуо ваздух и одлучно кренуо према купатилу.

— Ко се тамо крије? — претећи запита гурајући врата која је предострожни Ђербијанац закључао.

— Тамо је мој лични крокодил. Купа се. И шта се то вас уопште тиче?

— Ах, тако, тако! Лични крокодил? Браво, браво!

— Морвијанац ме је буквално протрелио погледом. Ударио је у врата кљуном и она су се претворила у пепео, у шачицу пепела који се димио.

— И ви то зовете крокодил? — зашиптао је први Морвијанац бришући очи жутим цилиндром.

— Не, то је слон — признадох. — Али, том слону је име Крокодил.

ТУНГА И ХОРДА С ДРВЕЋА

— Е, то је сувише! — викнух. — Ем сте ми упали у стан, ем ми уништавате имовину. За такве се ствари иде у затвор. Одмах да се чис...

Прекинуо сам на пола речи јер се у кади мирно брчкало... једно ружичасто слонче. Веома савесно трљало је леђа четком с дугачком дршком.

— И ви то зовете крокодил? — зашитао је први Морвијанац бришући очи жутиим цилиндром.

— Не, то је слон — признадох. — Али, том слону је име Крокодил. Чегу ту има чудног? Могоа сам исто тако да му наденем име Јумбо, Думбо или Навукодоносор.

— Требало би их обојицу затворити — рече Морвијанац. — Овај господин очигледно није при здравом памети.

— Немамо времена да се још и њиме бавимо — одговори други. — Проклети Ђербијанац опет нам је умакао. Али, није могоа далеко стићи.

— А врата? Ко ће ми платити за врата?

— Пошаљите рачун фирми „Ђербини“ — с подсмехом одговори старији Морвијанац. Дошло ми је да га задавим због тог безобразлука.

Крокодилске сузе

Опростивши се од ђурана трком се вратих у купатило. У огледалу угледах своје разрогачене очи и полуотворена уста. Изгледао сам сасвим идиотски... ружичасти слончета није било.

Осветио сам се од поновне звонаве на вратима.

— Ко је сад опет? — завапих. — Овде нема ни крокодила, ни ђурана, ни слонова, ни нилских коња!

Ипак сам морао да отворим. Крокодил с Ђербе шмугну крај мене и промрља:

— Опростите, заборавио сам актен-ташну.

— Чекајте — рекох ухвативши га за капут. — Јесте ли ви уопште били у купатилу?

— Свакако. Али да сам остао у њему они би ме ухватили. Зато сам побегао кроз прозор и сакрио се на таван.

— А ружичасто слонче?

— Шта рекосте?
— Рекао сам да је у кади седело ружичасто слонче и прало се мојом четком иако му то нисам дозволио.

Крокодил седе на ћилим и горко заплака.

— Сад не смем да се враћам на Ђербу.

— Чујте, ваљда и ја имам право да знам шта се догађа у мом купатилу. Објасните ми шта све то значи.

— Слон је агент фирме „Пес“ с планете Џока. Несрећа за несрећом. Ми се трудимо, тражимо и налазимо нова тржишта, припремамо терен а онда се појаве ти готовани и продају свој детергент упола цене.

Ђербијанац је ронио своје крокодилске сузе. Наједном са ужасом схватих да му сузе капљу на омиљен персијски тепих моје жене.

— Несрећнице! Шта сте урадили! Губите се и да вас више не видим!

Већ је силазио низ степенице кад сам га стигао.

— Реците, како Морвијанци нису препознали у слону свог конкурента с планете Џока?

— Зато што Џокијанци нису слоновни. Они су леопарди. Само сам ја упознат са свим њиховим триковима у прерушавању. Али, вреди ли ми то штогод? Ништа ми не вреди! Збогом, сињор! Збогом!

ПОДСЕТНИК

КЉУЧ за отварање боца, погодан и за цеп, можете купити у продавници „ПУТНИК“, Џорџа Вашингтона 11, Београд. Леп, практичан и јевтин поклон. Цена 7. н. динара.

ЗА ПОКЛОН

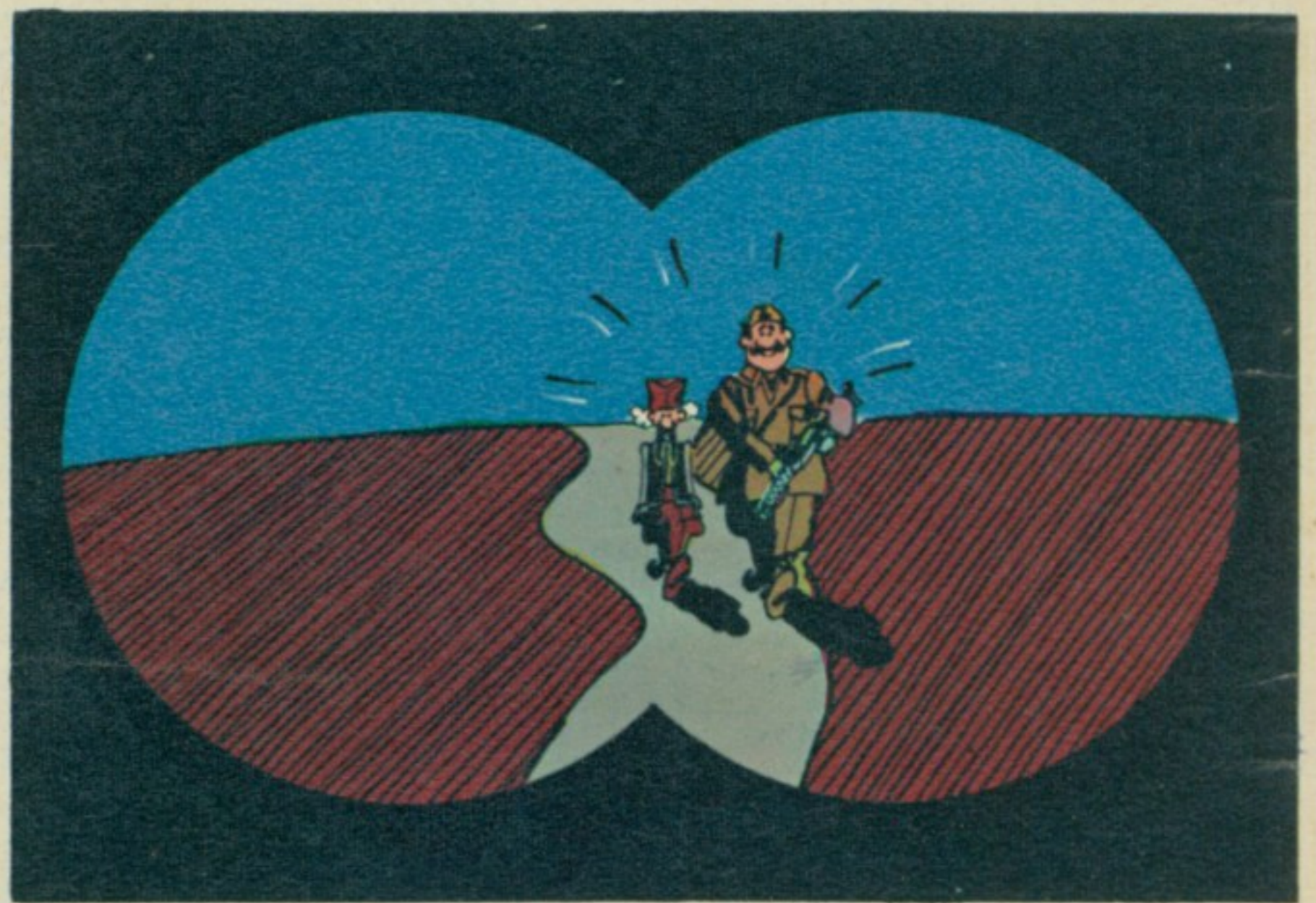
ПЛОЧА ЗА ВАС

ЖИВОТ МОЈ

Свака нова плоча загребачке певачице Јосипе Лисац радост је за љубитеље добре музике. Мада има само деветнаест година, а прву плочу снимила је 1968, она већ има свој посебан начин певања. Критичари је због изузетне музикалности и гласа убрајају у личност наше забавне музике пред којом је будућност. Зато није чудно што је Арсен Дедић управо за њу написао композицију „Мој живот“. На другој страни плоче је мелодија „Спустила се киша“. Плочу је издао „Југотон“ а цена је 7,75 н. д.

josipa lisac

Život moj - spustila se kiša

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Имам девет година. Скупљам разгледнице и марке. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије. Навијам за „Црвену звезду“. Саша Николић, Студентски трг 19, Београд.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама. Скупљам марке, салвете, разгледнице, стари новац и фотографије певача и глумца. Тереза Сава, Маријане Грегоран 52, Београд.

Желела бих да се дописујем са читаоцима „Забавника“. Имам 17 година. Весна Вребац, Жртава фашизма 14, Витез.

Имам 15 година и желим да се дописујем са младићима и девојкама из наше земље. Мира Лукић, Дечје одмаралиште, Ваковићи — Фојница БиХ.

Имам 13 година и желим да се дописујем са својим вршњацима из Југославије и иностранства и размењујем разгледнице. Језик дописивања српскохрватски и руски. Скупљам значке, салвете и фотографије глумца. Навијам за „Црвену звезду“. Белкиша Жилић, Козарска 67, Вања Лука — Горњи Шехер.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије и из иностранства. Језик дописивања српскохрватски и руски. Јасмина Куљанин, Станић код Кладња — Босна.

Ученица сам VI разреда и желела бих да се дописујем с друговима и другарицама широм наше земље и СССР. Гордана Токић, Косовска Грачаница — Приштина.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Ученица сам VI разреда. Сакупљам салвете и разгледнице. Бранка Недић, Маршала Тита 118, Осечина код Ваљева.

Имам 16 година. Ученица сам I разреда средњотехничке школе. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље и иностранства. Олгица Павичевић, Маршала Тита 32, Горче Петров II — Скопје.

Рођена сам 29. IV 1958. Идем у VI разред. Скупљам салвете и разгледнице. Биљана Маринковић, Француска 25, Београд.

Желим да се дописујем са другарицама које су рођене 24. III 1957. године. Скупљам разгледнице, салвете, значке и стари новац. Снежана Дабић, ЈНА 15, Винковци.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Биљана Костић, ученица VIII/6 о.ш. „Кочо Рацић“ Куманово.

Имам 15 година. Желео бих да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље. Волим бит и забавну музику. Мића Мијаговић, Хаџи Ђерина 12, Београд.

* укршћене речи *

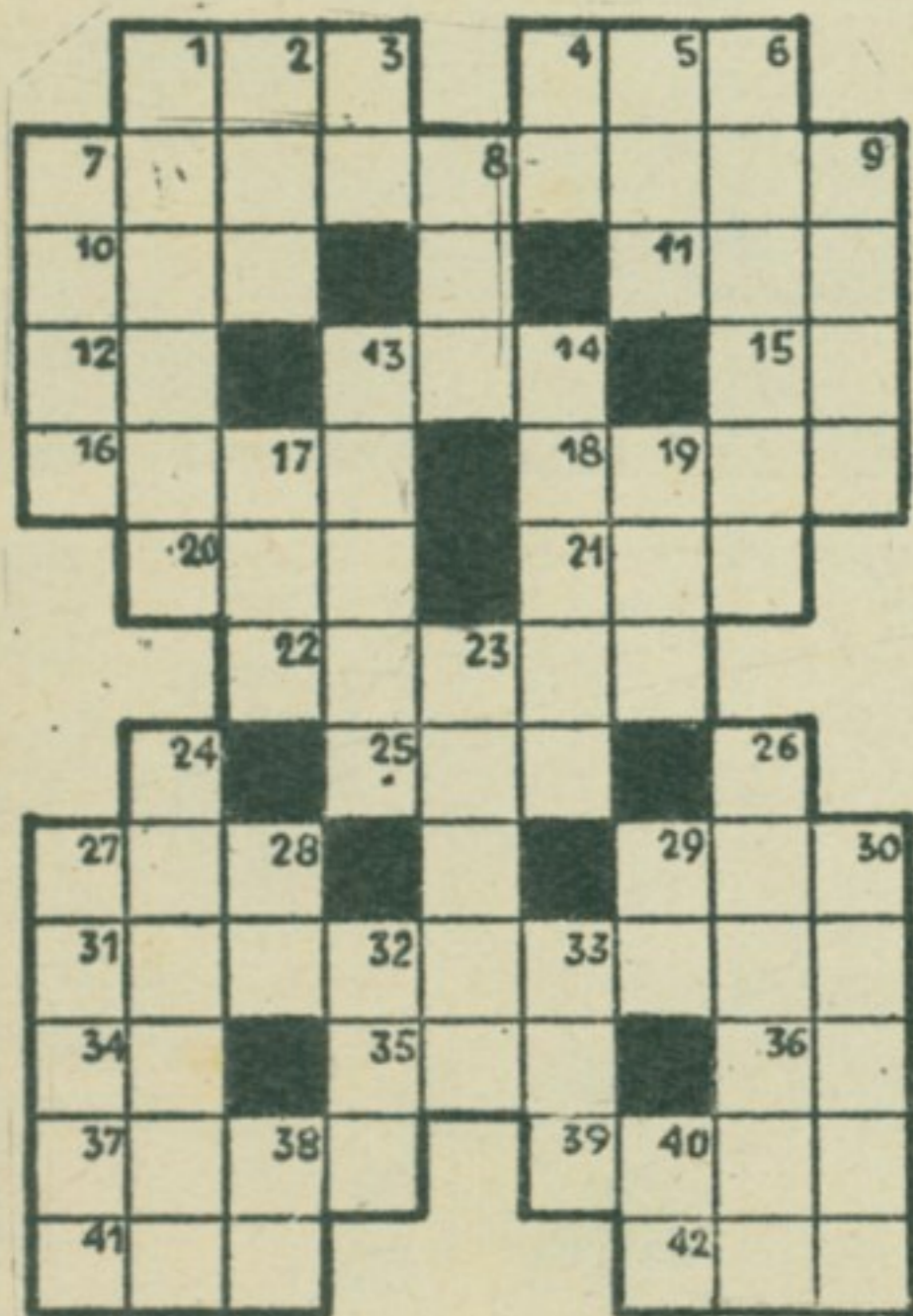
Водоравно: 1) стара мера за тежину, 4) судбина, 7) летовалиште југоисточно од Шибеника, 10) део животињског тела, 11) органи чула вида, 12) седмо и друго слово ћирилице, 13) попут; 15) иницијали словеначког књижевника („Мартин Качур“), 16) ораница, 18) мушко име,

20) добит (турц.), 21) италијанско предузеће за испитивање и прераду нафте, 22) морско купалиште покрај Дубровника, 25) бодља, 27) лонац (лат.), 29) железница, 31) летовалиште северозападно од Макарске, 34) мера за површину, 35) врста атмосферског талога, 36) латинска показна заменица, 37) мађарски композитор (Франц), 39) буре, 41) име глумице Мањани, 42) енглеска племићка титула.

Усправно: 1) летовалиште на полуострву Пељешцу, 2) статуа, 3) део коњске опреме, 4) аутомобилска ознака за Крушевац, 5) име књижевника Бихаљи Мерица, 6) летовалиште на Црногорском приморју, 7) планина у Херцеговини, 8) врста инсекта, 9) град и чувено морско купалиште у јужној Француској, 13) мера за драгоцености, 14) водено пространство, 17) талас, 19) река у Индији, 23) летовалиште на Црногорском приморју, 24) острво у Јадранском мору, познато по лову корала, 26) летовалиште западно од Шибеника, 28) јеврејски књижевник (Шалом), 29) домаћа животиња, 30) град на Јадрану, 32) морски сисар, 33) столеће, 38) предлог, 40) првак.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) ореол, 5) инат, 6) од, 8) Анди, а, 10) ос, 12) Уфа, 13) твист, 15) Ло, 16) Криста, 17) Арг, 19) Котор, 20) Мом, 22) ној, 23) багер, 25) кеј, 27) ацетат, 28) Ву, 29) кинин, 30) Ист, 31) ај, љ, 32) трка, 33) ад, 35) меци, 36) Авари.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа „ПОЛИТИКА“ Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дина, полугодишња 33,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дина, полугодишња 66,00 дина. Годишња претплата у иностранству: DM 40.— \$ 10,60.— Ft 58,80.— Sfr 46.— Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

МАЛА ПОШТА

1948 — Лондон, 1952 — Хелсинки, 1956 — Мелбурн, 1960 — Рим, 1964 — Токио, 1968 — Мексико.

Олимпијада 1972. биће одржана у Минхену, СР Немачка.

УЧЕСНИЦИМА КОНКУРСА ЗА ИМЕ ЈАТ-ОВОМ АВИОНУ

Свима који су нам писали зашто још није објављен резултат за име ЈАТ-овог новог авиона јављамо да смо из ЈАТ-а добили следеће обавештење:

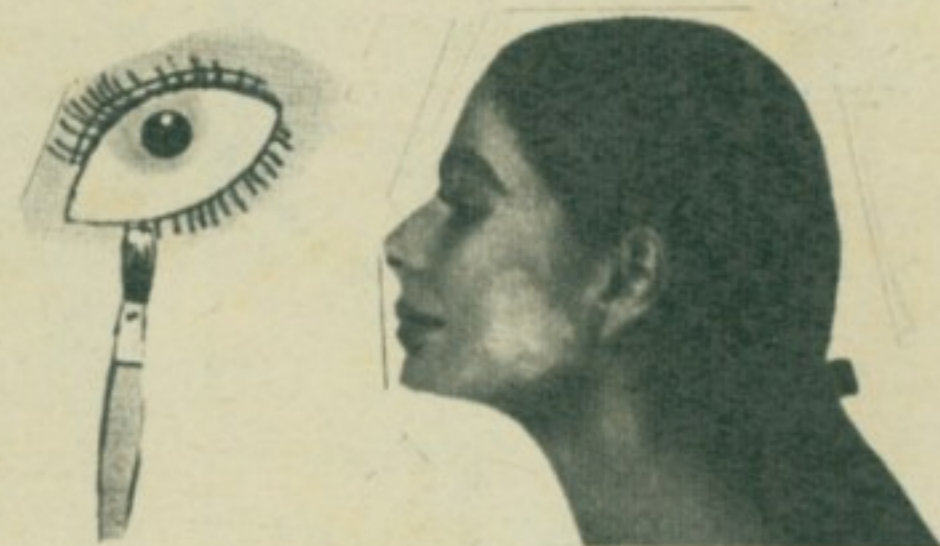

„С обзиром да је испорука авиона ДЦ-9 у току то још нису одређена имена авиона. Умољавају се читаоци „Забавника“ који су учествовали у конкурсима да још мало причекају“.

КРАТКЕ ТРЕПАВИЦЕ

Обавезно прочитајте цео „Забавник“ од прве до последње стране и са занимањем пратите рубрику „Мала пошта“, али на једно питање до сада нисам наишла, па ти се зато и обраћам. Имам искуше кратке трепавице а чула сам да уз помоћ ризикусова уља оне могу да порасту. Како се оно употребљава и да није штетно?

Прими много поздрава од твоје верне читатељке Мирјане, ученице II раз. Техничке школе из Суботице.

ОЛИМПИЈАДА КОД НАС!

Мене занима да ли су икад у Југославији одржане олимпијске игре. Ако јесу, које је то године било.

Дамир Кедменец, ЈНА 44, Бели Манастир

Највеће такмичење спортиста целог света — олимпијада — до данас ниједном није одржано у нашој земљи. Далеко ти преглед свих послератних олимпијада:

Неке наше читатељке имају добро искуство с ризикусовим уљем, не само за раст трепавица већ и косе која је ретка. Тада се овим уљем маже и трља корен косе. Ево њиховог савета како да трепавице постану гушће: пре спавања комадићем вате или специјалном четкицом намоченом у уље (купује се у апотекама) намажите капак са спољашње и унутрашње стране. Ово понављајте бар месец дана. Пазите: није потребно много уља већ само кап-две.

РЕШЕЊА СА СТРАНА 38 и 42

ГУЖВА НА ПЛАЖИ

Рак-краба у првом плану има три уместо две штиталке; 2. младић с појасом за спасавање води „за руку“ пингвина; 3. и поред табле на којој пише да је забрањено купање, плажа је препуна купача; 4. аутомобил иде по води; 5. продавац пече кестење усред лета; 6. на хоризонту се види нормански брод дакар; 7. скакач с трембулине се спрема да скочи на песак уместо у воду; 8. на врху светионика је петла уместо светиљке; 9. дечаков змај не лети у правцу ветра (види заставу на дракару) и 10. младић и девојке играју рекетом одбојку.

ФОТО-РОБОТ

Само осумњичени обележен бројем 7 има седам карактеристичних појединости са фото-робота. Не слажу се само облик лица и брада.

ПОЦЕПАН ШАТОР

Парче обележено словом Д.

WALT
DISNEY
МИКИ

